

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ "ΥΦΑΝΕΤ" ΚΑΙ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ομάδα εργασίας: Σαραντοπούλου Γεωργία
Τσελέπη Δήμητρα

Επιβλέπων: Τριανταφυλλίδης Γεώργιος

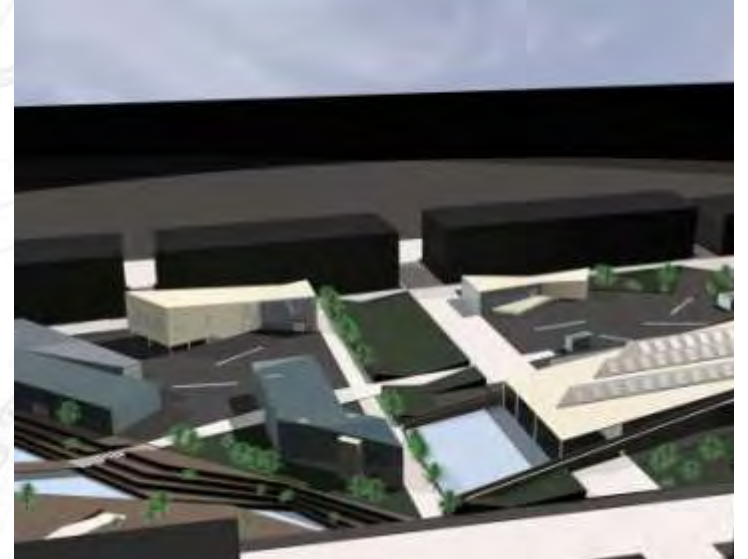
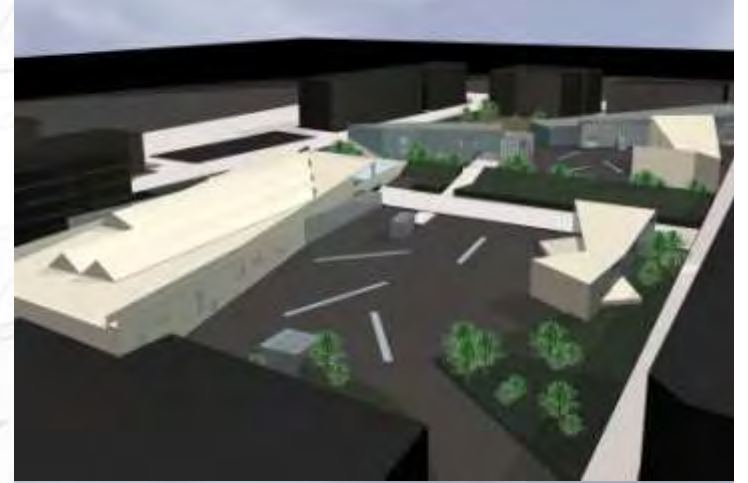
Το οικόπεδο της "ΥΦΑΝΕΤ" βρίσκεται στην περιοχή Κάτω Τούμπας Θεσσαλονίκης και συνορεύει με τις οδούς Περδίκια, Ομήρου, Παπάφη και το ρέμα Κωνσταντινίδη. Το συνολικό του εμβαδόν φθάνει το 19.500τμ. Στόχος της μελέτης είναι η κατασκευή μιας πλατείας, μέσω της οποίας θα επιτυγχάνεται η αστική επέμβαση στον ιστό της ευρύτερης περιοχής με την ενσωμάτωση πολιτιστικών κέντρων σε αυτό, δημιουργώντας χώρους οι οποίοι εμπεριέχουν το νόημα της «ζωντανής κοινότητας». Στο σύνολο της η πρόταση αποσκοπεί στη δημιουργία ενός χτισμένου περιβάλλοντος ποιοτικών προδιαγραφών και χώρων που παρέχουν εξυπηρετήσεις, ώστε να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των κατοίκων, της περιοχής και όχι μόνο, για αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και να μειωθεί η ανάγκη μετακίνησης προς τις κεντρικές περιοχές της πόλης.

Δεδομένο του ότι ζητούμενο της αρχιτεκτονικής επίλυσης ήταν να πλησιάσει, όσο μπορεί, προς την κατεύθυνση της αλληλεπίδρασης και της συνομιλίας με τους χρήστες και την σύγχρονη μεταβαλλόμενη κουλτούρα της πόλης που την περιβάλλει, οι χρήσεις που προτείνονται είναι υπερτοπικής σημασίας, αλλά το είδος και η έκτασή τους δεν αλλοιώνουν στο σύνολο του, τον χαρακτήρα της ευρύτερης περιοχής. Αρχική επιδίωξη και βασική αρχή κατά τη διάρκεια σχεδιασμού ήταν η προσπάθεια δημιουργίας ενός φαινομενικά κενού, «σχισμή», του αστικού ιστού το οποίο θα είναι προσβάσιμο από όλες τις πλευρές του οικοπέδου καταργώντας τα αδιαπέραστα τείχη και την αίσθηση του απροσπέλαστου, καθιστώντας πλέον την κίνηση ροϊκή.

Όλοι οι προαναφερθέντες στόχοι, οι οποίοι αποτέλεσαν και τις βασικές αρχές σχεδίασης, οδήγησαν στην δημιουργία μιας αστικής πλατείας η οποία εμπεριέχει πέντε διαφορετικές κτιριακές μονάδες, η μορφή και το μέγεθος των οποίων είναι τέτοια ώστε να επιτευχθεί η ισορροπία κτιστού και άκτιστου στο οικόπεδο. Λαμβάνοντας υπόψη τη θέση του οικοπέδου σε σχέση με την πόλη και το κέντρο της, τις χρήσεις των περιμετρικών κτιρίων και την ύπαρξη δημόσιων σχολείων όλων των βαθμίδων (δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο) καταλήξαμε στην δημιουργία πολιτιστικής πλατείας η οποία εμπεριέχει ένα *εκθεσιακό κέντρο*, μία *βιβλιοθήκη*, ένα *μουσείο*, ένα κτίριο που θα στεγάζει *υπηρεσίες του δήμου (ΚΕΤΤ)*, ένα *αναψυκτήριο* καθώς και ένα υπόγειο *parking*.

GeoDim

ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΥΦΑΝΕΤ

CONFIGURATION OF THE INDUSTRIAL REGION "YFANET" AND STREAM KONSTANTINIDI IN KATO TOYMPA OF THESSALONICA

Supervising Professor: Triantafilidis George

Working Group: Sarantopoulou Georgia
Tselepi Dimitra

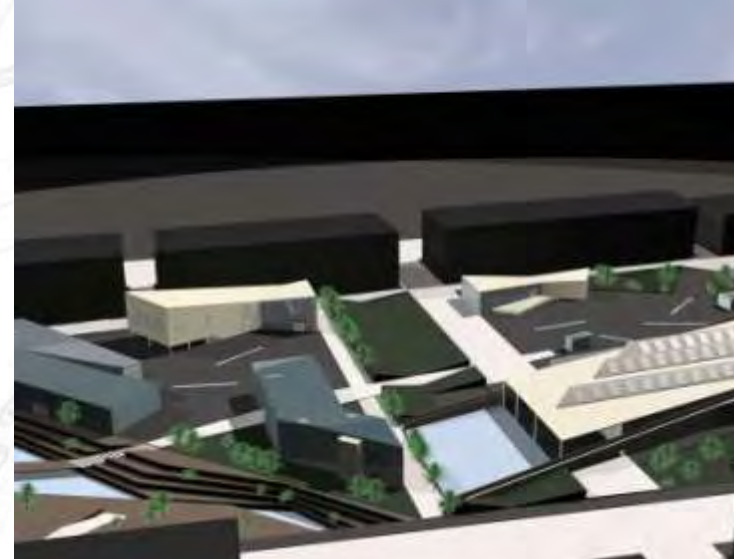
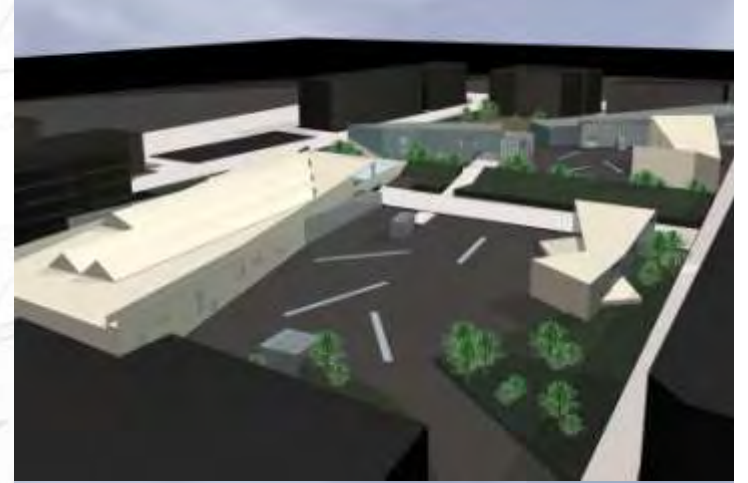
The building ground of "YFANET" is located at the region of Kato Toumpa at Salonica and it adjoins the roads of Perdika, Omirou, Papafi and the Konstantinidis stream. It is 19.500 square meters in area. The goal of the present research is the construction of a square via which will be achieved an urban intervention in the web of wider region with the embodiment of cultural centers, creating, in this way, areas that include the meaning of the "alive community". On the whole, this suggestion aims at the creation of building environment of qualitative prescriptions and areas which provide services, so that the residents' needs, as well as other people's needs, for taking full advantage of spare time and reducing the need of transfer to the central areas of the town will be satisfied.

Considering that the subject of the architectural resolution was to come as close as possible to the direction of interaction and conversation with the users, as well as, the current changing culture of the surrounding city, the uses suggested are of super-local meaning, but their type and range do not, generally, change the character of the greater area. Initial aim and fundamental principle during the designing process was the attempt to create a seemingly vacuity, "slit" of the urban web which will be accessible from all the sides of the building area putting an end to the impenetrable walls and the sense of unapproachable, making, consequently, the movement flowing.

All the above goals which constituted the fundamental principles of this design led to the construction of an urban square which includes five different building units, whose shape and size was created so that the balance between building and non-building in the plot will be succeeded. Taking into consideration the place of the building ground regarding the town and its centre, the usages of the perimetric buildings and the existence of public schools at all stages (primary, high school and senior high school), we resulted in creating a cultural square which includes a *fairground*, a *library*, a *museum*, a building where a lot of *public services* will be located (KETT), a *refreshment building* as well as an *underground parking*.

GeoDim

C
O
N
F
I
G
U
R
A
T
I
O
N
O
F
T
H
E
I
N
D
U
S
T
R
I
A
L
R
E
G
I
O
N
Y
F
A
N
E
T

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ιστορία της "ΥΦΑΝΕΤ"	1
Ανάλυση του Χώρου "Πλατεία"	4
Πρόταση.....	8
Φωτογραφίες Υπάρχουσας Κατάστασης του Οικοπέδου.....	10
Σύντομη Ανάλυση Περιοχής του Ρέματος "Κωνσταντινίδη".....	13
Σκίτσα Ανάλυσης.....	21
Φωτογραφίες Προμακετών.....	43
Τρισδιάστατες Απεικονίσεις της Πρότασης.....	79
Ευχαριστήρια.....	102

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ "ΥΦΑΝΕΤ"

Η ιστορία της ΥΦΑΝΕΤ ξεκινά από το 1905 όταν η εταιρεία "Καπαντζής-Καζάζης και Σία" ίδρυσε στη Θεσσαλονίκη ένα αξιόλογο, για εκείνη την εποχή, υφαντουργείο που περιελάμβανε υφαντήριο, βαφείο και φεσοποιείο. Διέθετε μια ανθρακιτομηχανή 80 HP, 20 αργαλειούς και χρησιμοποιούσε ως πρώτη ύλη την έτοιμη μάλλινη κλωστή. Το 1909 το εργοστάσιο κήκε και το 1910 μετατράπηκε σε ανώνυμη εταιρία. Δυνάμει του ειδικού νόμου, δόθηκαν ιδιαίτερα προνόμια στην εταιρεία αυτή, ο πλήρης τίτλος της οποίας ήταν "Ανώνυμος Οθωμανική Εταιρία Υφασμάτων και Φεσιών". Το εργοστάσιο εκσυγχρονίστηκε και η πρώτη ύλη ήταν πλέον ακατέργαστο μαλλί. Διέθετε τριάντα (30) αργαλειούς, έξι (6) πλεκτικές μηχανές φεσιών και παρήγαγε ημερησίως εξακόσια (600) μέτρα μάλλινα υφάσματα και εξακόσια (600) φέσια. Οι εργάτες δούλευαν δέκα ώρες την ημέρα. Παρ' όλες όμως τις δασμολογικές διευκολύνσεις που απολάμβανε η εταιρία, το εργοστάσιο αυτό με το σύγχρονο εξοπλισμό αναγκάστηκε να κλείσει λόγω έλλειψης κεφαλαίων και έμπειρου εργατοτεχνικού προσωπικού. Επαναλειτούργησε το 1925 υπό τον Μακεδόνα έμπορο Αθανάσιο Μάκρη και ονομάστηκε η εταιρία "Εργάνη". Το 1926 συγχωνεύτηκε η "Εργάνη" σε Α.Ε. με τον τίτλο "ΥΦΑΝΕΤ". Περιελάμβανε κλωστήριο, υφαντήριο, πλυντήριο, στεγνωτήριο, βαφείο, στραγγιστήριο, σαπυνοποιείο και μηχανουργείο. Το 1936 η παραγωγή του ανερχόταν σε 300.000 μ. ύφασμα και απασχολούσε 550 εργαζόμενους. Κατά την επέκταση του 1930 η κίνηση του εργοστασίου ενισχύθηκε με πετρελαιομηχανή και ηλεκτρογεννήτρια 430 HP. Η ετήσια παραγωγή της ΥΦΑΝΕΤ, υπολογιζόταν, το 1935 σε 300.000μ, ενώ η αξία της ετήσιας παραγωγής τον ίδιο χρόνο ήταν 45.000.000 δραχμές¹.

Στη διάρκεια της κατοχής το εργοστάσιο υπολειπούντοσε, αλλά δεν έκλεισε. Μεταπολεμικά, η επιχείρηση πέρασε στο δρόμο της ανασυγκρότησης και των επεκτάσεων, έφτασε μάλιστα να απασχολεί εργατοτεχνικό και επιστημονικό προσωπικό 1.300 ατόμων και να θεωρείται όχι μόνο η

¹ Προπολεμικές: 1 χρυσή λύρα αντιστοιχούσε σε 600 δραχμές

Οί ήμίσεις εκ των άπεργών διεκομίσθησαν εις κλινικάς
ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΦΑΝΕΤ
Οί εργατοτεχνίται δέν εδέχθησαν νά εξέλθουν του εργοστασίου.— "Ερρίψαν εις τας δόδους τὰ φάρμακα.—" Άλλοι προσεπάθησαν νά συγκροτήσουν διαδήλωσιν.—"Υψηροισιακοί παράγοντες δέν έκτελουήν τήν απόφασιν του ύπουργού.—"Έτεροι 15 διεκομίσθησαν εις τας κλινικάς.
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ ΔΙΕΤΑΞΕ ΝΑ ΣΥΛΛΗΦΘΗ ΑΜΕΣΟΣ Ο ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗΣ

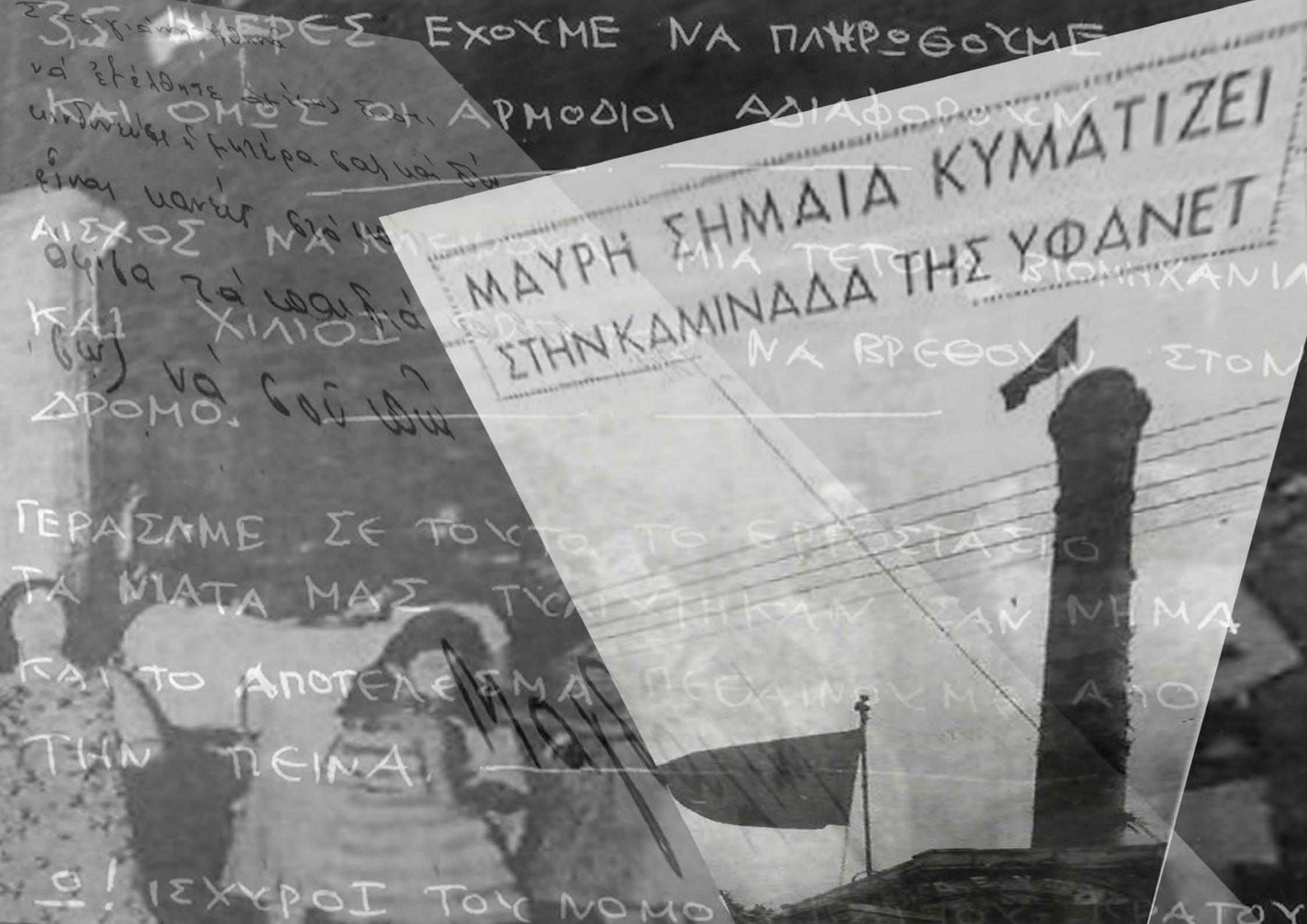

Οί εργάται της ΥΦΑΝΕΤ, κλεισμένοι εις τὸ εργοστάσιον, ἔχου τήν σταθερὰν απόφασιν νὰ ἀγωνισθῶν σκληρὰς διὰ τὴν ἐπίθισιν τῶν ἰδίων καὶ τῶν τέκνων των
Ἐκλείσθησαν εις τὸ εργοστάσιον καὶ ἐκήρυξαν ἀπεργίαν διαρκείας

ΣΥΣΣΩΜΟΣ Ο ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑ ΤΟ ΠΛΕΥΡΟΝ ΤΩΝ ΑΔΙΚΟΥΜΕΝΩΝ
ΖΩΗΡΑ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ

"Τὰς ἀπεργίαις, ἀδικεῖται εἰς τὴν ἀδικίαν καὶ ἔσται τὸ κέρμα σπασίον." Ὁμοῦ καὶ ἐκπέσει καὶ τὸν κέρμαον ἐπὶ τῶν δεινῶν.

35 ΗΜΕΡΕΣ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΜΕ

ΚΑΙ ΟΜΟΣ ΟΙ ΑΡΜΟΔΙΟΙ ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΝ

ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ ΚΥΜΑΤΙΖΕΙ
ΣΤΗΝ ΚΑΜΙΝΑΔΑ ΤΗΣ ΥΦΑΝΕΤ

ΕΙΝΑΙ ΥΑΝΕΣ ΜΑΧΗΡΑ
ΑΙΣΧΟΣ ΝΑ ΧΑΝΕΙ
ΟΧΙΛΑ ΤΑ ΨΑΡΙΑ
ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΣ
ΔΡΟΜΟ. ΝΑ ΒΑΙΝΕΙ

ΜΑ ΒΡΕΘΟΥΝ ΣΤΟΝ

ΓΕΡΑΣΑΜΕ ΣΕ ΤΟ ΚΤΟΡΟ ΕΡΕΥΝΑ
ΤΑ ΜΙΑΤΑ ΜΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΚΑΝ ΣΑΝ ΜΗΜΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΠΕΘΑΙΝΟΥΜΕ ΑΝΟ
ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ.

ΟΙ ΙΣΧΥΡΟΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΑΤΟΥ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ «ΠΛΑΤΕΙΑ»

Το οικόπεδο της ΥΦΑΝΕΤ βρίσκεται στην περιοχή Κάτω Τούμπας Θεσσαλονίκης και συνορεύει με τις οδούς Περδίκας, Ομήρου, Παπάφη και το ρέμα Κωνσταντινίδη. Το συνολικό του εμβαδόν φθάνει το 19.500τμ. Στόχος της μελέτης είναι η κατασκευή μιας πλατείας, μέσω της οποίας θα επιτυγχάνεται η αστική επέμβαση στον ιστό της ευρύτερης περιοχής με την ενσωμάτωση πολιτιστικών κέντρων σε αυτό, δημιουργώντας χώρους οι οποίοι εμπεριέχουν το νόημα της «ζωντανής κοινότητας». Στο σύνολο της η πρόταση αποσκοπεί στη δημιουργία ενός χτισμένου περιβάλλοντος ποιοτικών προδιαγραφών και χώρων που παρέχουν εξυπηρετήσεις, ώστε να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των κατοίκων, της περιοχής και όχι μόνο, για αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και να μειωθεί η ανάγκη μετακίνησης προς τις κεντρικές περιοχές της πόλης.

Όπως αναφέρει ο Αριστοτέλης "μια πόλη πρέπει να είναι κτισμένη ώστε να κάνει τους ανθρώπους ασφαλείς και ευτυχημένους."² Προορισμός μιας πόλης, λοιπόν είναι να διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες διαβίωσης αλλά και τις οικονομικές, πολιτικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και αισθητικές, ώστε να προάγεται η καθημερινή ζωή και δραστηριότητα τόσο του μεμονωμένου ανθρώπου όσο και του κοινωνικού συνόλου. Απαραίτητο στοιχείο σε μια πόλη, έτσι ώστε να επιτευχθούν οι παραπάνω στόχοι της αποτελούν αναντίρρητα **οι ελεύθεροι ανοιχτοί χώροι**. «.....πόλεις όλων των εποχών προέβλεπαν ανοιχτούς χώρους που θα προωθούσαν τις κοινωνικές συναναστροφές και θα εξυπηρετούσαν τη διεξαγωγή των δημόσιων υποθέσεων».³

Στον ορισμό μέσα από την αντίθεση του κτισμένου και του άκτιστου, στηρίζονται όλοι οι γνωστοί χαρακτηρισμοί για τους αστικούς υπαίθριους χώρους: ελεύθεροι (≠ κτισμένοι), υπαίθριοι (≠ στεγασμένοι), ανοιχτοί (≠ κλειστοί), πράσινοι (≠ οικοδομημένοι). Ο αστικός ιστός διαμορφώνεται από κτισμένους και ελεύθερους χώρους. Οι αστικοί αυτοί υπαίθριοι χώροι, οι οποίοι είναι συνήθως κοινόχρηστοι (αλλά και μη), δεν είναι κενοί, αλλά χώροι γεμάτοι μνήμες, δραστηριότητες, εμπειρίες και βιώματα. Είναι χώροι πλασμένοι από κοινωνικό-οικονομικές

² Αναφορά στον Camillo Sitte, 1992, σελ. 7

³ Spiro Kostof, 1992, σελ. 23

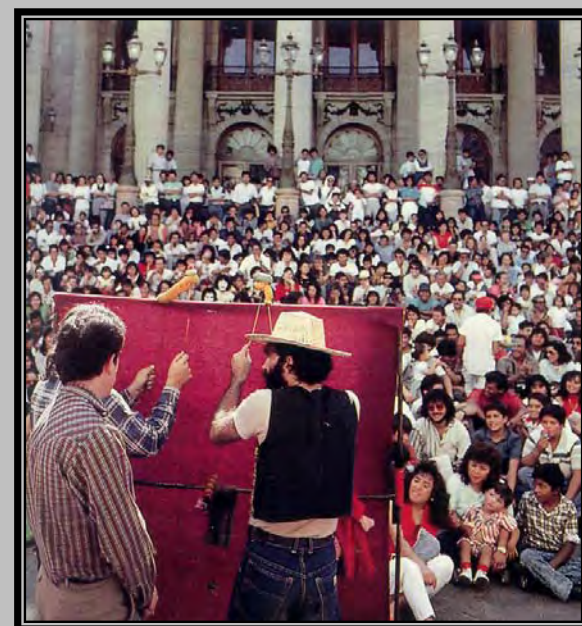
αξίες και κλιματολογικές συνθήκες, από την ζωή και τον πολιτισμό.⁴ Οι χώροι αυτοί ίσως θεωρούνται ως τα αρνητικά των κτισμένων. Στην ουσία όμως είναι τις περισσότερες φορές θετικοί χώροι, χώροι με λειτουργίες, το ίδιο σπουδαίες με εκείνες των κτισμένων, οι οποίοι μπορεί να είναι με το σχήμα τους, τη μορφή και το ανάγλυφο, ακόμη και καθοριστικοί για τους κτισμένους. Αποτελούν λοιπόν βασικά στοιχεία του αστικού τοπίου, χώρους ζωής και αντίληψης της πόλης.

Οι ανοιχτοί ελεύθεροι χώροι είναι μια αναγκαιότητα της αστικής ζωής και σχεδιάστηκαν για διάφορους λόγους, όπως για το εμπόριο, την άμυνα για πολιτικές σκοπιμότητες⁵, την καλλιτεχνική παράδοση, τις κλιματολογικές συνθήκες ή προέκυψε από την τοπογραφία. Σχεδιάστηκαν λοιπόν για τον άνθρωπο και κατά συνέπεια για την εξυπηρέτηση των αναγκών του. Οι χώροι αυτοί έχουν επανέλθει εδώ και αρκετά χρόνια στο κέντρο του ενδιαφέροντος μας ως ο κατεξοχήν "τόπος" της πόλης. Η αξία τους έγκειται μεταξύ άλλων στο ότι αποτελούν χώρους συλλογικούς, δημόσιας δραστηριότητας, χώρους επικοινωνίας, όπου τα άτομα έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν ενεργητικά μ' ένα ελάχιστο κοινωνικού ή οικονομικού καταναγκασμού.

Το σπίτι, ο δρόμος και παλαιότερα η γειτονιά (χώροι πρωτογενούς κοινωνικοποίησης), το σχολείο και οι τόποι δουλειάς, οι πλατείες, τα πάρκα, τα καφενεία, τα μπαρ, τα φαστ φουντ (χώροι κοινωνικής επαφής), οι εκκλησίες και τα νεκροταφεία (χώροι περισυλλογής και λατρείας) είναι οι κατεξοχήν τόποι του σύγχρονου αστικού χώρου, όπου ο κάτοικος των μεγαλουπόλεων ζει, εργάζεται, διασκεδάζει και αναπαύεται, αγωνιά και ονειρεύεται, αλλοτριώνεται υποτάσσεται, επιβιώνει και συμβιώνει με άλλους ανθρώπους, άγνωστους, και συνήθως πολύ διαφορετικούς από εκείνον.

⁴ Μ.Ανανιάδου- Τζημπούλου, 1992, σελ. 10

⁵ <<Υπερβολικά μεγάλες φασιστικές πλατείες (ολοκληρωτικών καθεστώτων) παρείχαν το αντίστοιχο μέγεθος όπου γίνονταν οι συγκεντρώσεις πλήθους οργανωμένες από το καθεστώς. (Ναζί, Σοβιετική σοσιαλιστική πόλη, Ιταλία)>>, σελ. 142, <<Η κόκκινη πλατεία της Μόσχας είναι το βασικό μοντέλο της σοσιαλιστικής πλατείας (πχ. Αν. Γερμανία, Κίνα)>>, σελ. 143. Spiro Kostof

Ένας τέτοιος ανοιχτός χώρος που πληρεί τις προϋποθέσεις ενός χώρου κοινωνικής επαφής είναι η **πλατεία**. Η λέξη πλατεία προέρχεται από την λατινική λέξη "**platea**" που σημαίνει ανοιχτός χώρος ή **πλατύς δρόμος, πλατεία οδός**.⁶ Αποτελεί τον πρώτο υπαίθριο αστικό χώρο συλλογικών δραστηριοτήτων και μαζί με τον εμπορικό δρόμο αποτελεί την κορύφωση της αστικής ζωής σε κάθε πόλη.⁷ Τόπος ανταλλακτικών σχέσεων και έδρα της κοινοτικής ζωής, εμφανίζεται με τα πρώτα σημάδια της πόλης και ως τη βιομηχανική επανάσταση γίνεται ο χώρος όπου πραγματοποιούνται όλες εκείνες οι δραστηριότητες που θεωρούνται βασικές για την ύπαρξη και λειτουργία μιας κοινότητας.⁸ Αποτελεί διαρθρωτικό στοιχείο της πόλης και φορέα ιστορικών διαμορφωμένων χαρακτηριστικών και ποιοτήτων.⁹ Η πλατεία υπάρχει μόνο εφόσον υπάρχει η πόλη, και η πόλη μόνο εφόσον διαθέτει μια πλατεία, είναι απαραίτητο να αναφερόμαστε στη μία λαμβάνοντας υπόψη τις σχέσεις της με την άλλη.¹⁰

Η πλατεία υπήρξε πάντοτε ο τόπος όπου εκφράστηκε η συλλογική υπόσταση της ανθρώπινης κοινότητας, όπου πραγματώθηκε η πανάρχαια σχέση της πόλης με τον πολιτισμό.¹¹ Η πορεία της μέσα στον χρόνο ανέδειξε διακριτές αρχιτεκτονικές μορφές που συνδέθηκαν άρρηκτα με τις πολιτικές και πολιτισμικές αξίες κάθε εποχής και τους τρόπους συμβίωσης πολλών και διαφορετικών ανθρώπων στον ίδιο τόπο. Ο πρωταγωνιστικός ρόλος που κατακτά η πλατεία κατά τη διάρκεια των αιώνων ως αρχιτεκτονικά προσδιορισμένος χώρος είναι καθοριστικός στην οργάνωση του αστικού οργανισμού στον οποίο ανήκει. Στην αρχαιότητα προσέλαβε τη μορφή της **αρχαίας αγοράς** -ταυτισμένη με τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος- και του επιβλητικού **ρωμαϊκού forum**, στους μεσαιωνικούς χρόνους έδωσε τους γραφικούς χώρους των **πολύβουων παζαριών** και των **αυλών των εκκλησιών**, για να αναχθεί στην περίοδο του Διαφωτισμού σε **τόπο πολιτικών εκδηλώσεων, κοινωνικών συναθροίσεων και αναψυχής**, έκφραση του καθεστώτος της αστικής δημοκρατίας. Σε όλες τις μορφές της η

⁶ <<Πλατεία οδός>>, το αρχικό της όνομα: κέντρο της πόλης . Βλέπε Γ.Μ. Σαρηγιάννης, Πλατείες: ο δημόσιος χώρος της παρακμής

⁷ Περιοδικό Αρχιτέκτονες, "Πλατείες: ο δημόσιος χώρος στα χρόνια της παρακμής", Τεύχος 13, 1999, σελ. 25

⁸ Περιοδικό Αρχιτεκτονικά Θέματα, "Ο σχεδιασμός της πλατείας και η αρχιτεκτονική της πόλης", Τεύχος 27, 1993, σελ. 27

⁹ Περιοδικό Κτίριο, "Ο σχεδιασμός του δημόσιου χώρου", Τεύχος 125 σελ. 46

¹⁰ Franco Mancuso, Η πλατεία της ιταλικής πόλης, 15. Από το βιβλίο Πλατείες και πόλεις στην περιοχή της Βενετίας , University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2001

¹¹ Περιοδικό Εν' Βόλω, "Οι περιπέτειες των πλατειών του Βόλου", Τεύχος Οκτωβρίου- Δεκεμβρίου 2004, σελ. 17

πλατεία και γενικότερα ο δημόσιος χώρος επιτελούσε έναν διδακτικό- παιδαγωγικό ρόλο: εμπέδωνε στα βιώματα του κατοίκου αρχικά και του πολίτη στη συνέχεια τους κανόνες της κοινωνικής συμβίωσης.

Η σπουδαιότητα των πλατειών σε μια πόλη είναι αναμφισβήτητη. Ο Πausanias αναφέρει¹² ότι: "δε θα μπορούσε κανείς να ονομάσει πόλη, κάτι στο οποίο δεν υπάρχουν δημόσια κτίρια και πλατείες." Η πλατεία παρέμεινε ένας ανοιχτός χώρος και καθιερώθηκε ως τέτοιος με το πέρασμα των χρόνων όχι μόνο γιατί συγκέντρωνε τα πλήθη, αλλά διότι η κατασκευή κλειστών μεγάλων αμφιθεατρικών χώρων ήταν δύσκολη και συνεπώς, η πλατεία λειτουργούσε ως ένας χώρος για γιορτές και αθλητικά γεγονότα, περιτριγυρισμένος από μπαλκόνια.

Ο κυριότερος και σημαντικότερος ίσως ρόλος της πλατείας μέσα σε μια πόλη είναι ο **κοινωνικός** της **ρόλος**. Οι δραστηριότητες μιας πόλης λαμβάνουν χώρα σε δημόσιες και ιδιωτικές σφαίρες. Αυτές οι δημόσιες δραστηριότητες, χωροθετούνται στους κοινόχρηστους χώρους και ιδιαίτερα στις πλατείες. Η πλατεία αποτελούσε από την αρχαιότητα έναν χώρο για συναντήσεις των ανθρώπων, για διεξαγωγή των δημόσιων σχέσεων. Αποτελεί ένα δημόσιο χώρο ο οποίος έχει έναν προορισμό, μια κτισμένη σκηνή για ένα σκοπό, για τελετουργία και αλληλεπίδραση. Είναι ένα μέρος που μπορεί καθένας να απολαύσει και να συμπεριφερθεί με τρόπους που δεν μπορεί, ή δεν το κάνει, στο ιδιωτικό βασίλειο του σπιτιού του.¹³

Σε ότι αφορά τη πολεοδομική της διάσταση, η πλατεία υπήρξε και παραμένει το στοιχείο που οργανώνει το σχέδιο της πόλης, που δίνει την ιδιαίτερη μορφή και ταυτότητα στον χώρο της. Η μορφολογία της πόλης είναι άμεσα συνδεδεμένη με την αρχιτεκτονική των δημόσιων χώρων της. Η ποσότητα των πλατειών, η θέση τους, το μέγεθος και το σχήμα τους και οι χρήσεις που το πλαισιώνουν συνιστούν κρίσιμα στοιχεία του πολεοδομικού σχεδιασμού. Η πλατεία ως δημόσιος χώρος είναι ανάγκη να εντάσσεται στον αστικό ιστό κι ακόμη να δημιουργεί με τους άλλους δημόσιους χώρους ένα πλέγμα ισχυρό μέσα στην πόλη, το οποίο συμβάλλει στην "συμμετοχή" στην αστική ζωή και μειώνει το ενδεχόμενο της απομόνωσης και της νέκρωσης.

¹² Αναφορά στον Camillo Sitte, 1992, σελ. 15

¹³ Spiro Kostof, 1992, σελ. 123

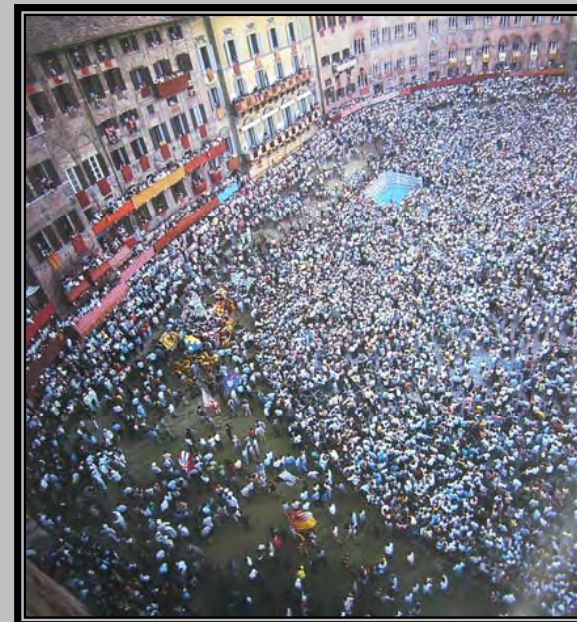

Ανταποκρίνεται δε στον προορισμό της, όταν μέσω της οργάνωσής της γίνεται δεκτική της καθημερινής διαβίωσης των κατοίκων της πόλης, και μάλιστα για το μεγαλύτερο δυνατό χρονικό διάστημα και από ικανό αριθμό ανθρώπων.

Αποτελεί ένα παράδειγμα ταυτόχρονης δραστηριότητας και παρουσίας. Στην ελληνική πραγματικότητα οι κάτοικοι ξέρουν να οικειοποιούνται κάθε ελεύθερο χώρο- τα πεζοδρόμια, τις γωνίτσες των δρόμων, ακόμα και τις σκάλες και τα κεφαλόσκαλα των κτιρίων. Η ιδιαιτερότητα αυτή είναι το χαρακτηριστικό των ελληνικών πόλεων¹⁴. Συμπερασματικά οι πλατείες είναι οι μικρόκοσμοι της αστικής ζωής, στοιχεία άρρηκτα συνδεδεμένα με το παρόν και παρελθόν μιας πόλης. Αποτελούν τον καμβά, πάνω στον οποίο είναι ζωγραφισμένη η πολιτική και κοινωνική αλλαγή και γενικότερα η δημόσια ζωή και δραστηριότητα ¹⁵ .

¹⁴ Μαργαρίτα Καραβασίλη, αρχιτέκτων πολεοδόμος, Γραμματεία Ευρωπαϊκής Ελλάδος, Αστικός μετασχηματισμός και τρόποι ζωής στην ελληνική πόλη, 117-119. Από τον κατάλογο του διαγωνισμού του Δυτικού τόξου Θεσσαλονίκης, Νέοι κοινόχρηστοι χώροι για τη σύγχρονη πόλη, Οργανισμός Πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης, 1997,

¹⁵ <<Ο μετασχηματισμός της Piazza della Signori στην Φλωρεντία, από το Forum μιας ελεύθερης κοινωνίας σε αυλή παλατιού των Μεδίκων, έχει αντίστοιχα παραδείγματα παντού και σε όλες τις περιόδους>>. Pierre Deyon. Spiro Kostof, 124

ΠΡΟΤΑΣΗ

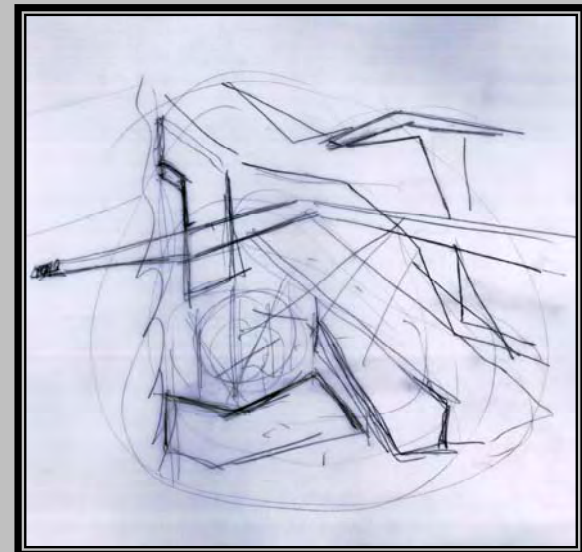
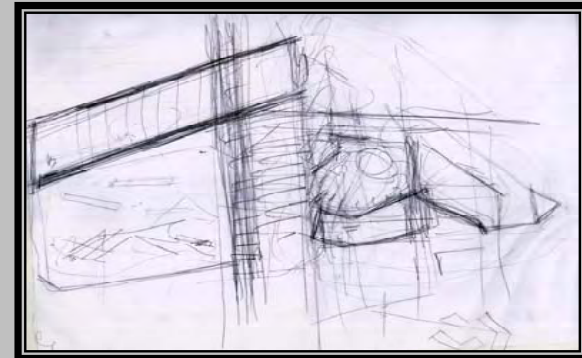
Δεδομένο του ότι ζητούμενο της αρχιτεκτονικής επίλυσης ήταν να πλησιάσει, όσο μπορεί, προς την κατεύθυνση της αλληλεπίδρασης και της συνομιλίας με τους χρήστες και την σύγχρονη μεταβαλλόμενη κουλτούρα της πόλης που την περιβάλλει, οι χρήσεις που προτείνονται είναι υπερτοπικής σημασίας, αλλά το είδος και η έκταση τους δεν αλλοιώνουν στο σύνολο του, τον χαρακτήρα της ευρύτερης περιοχής. Αρχική επιδίωξη και βασική αρχή κατά τη διάρκεια σχεδιασμού ήταν η προσπάθεια δημιουργίας ενός φαινομενικά κενού, «σχισμή», του αστικού ιστού το οποίο θα είναι προσβάσιμο από όλες τις πλευρές του οικοπέδου καταργώντας τα αδιαπέραστα τείχη και την αίσθηση του απροσπέλαστου, καθιστώντας πλέον την κίνηση ροϊκή. Μια από τις βασικές σχεδιαστικές αρχές είναι αυτή της έννοιας της «σχισμής», την οποία την συναντάμε σε όλο το μήκος της πρότασης με διαφορετικές μορφές και χρήσεις κάθε φορά. Άλλοτε δημιουργεί ζώνες δίνοντας δύο υπο-πλατείες, άλλοτε ταυτίζεται με τις οπές-παράθυρα στις όψεις των κτιρίων, ενώ στο έδαφος είτε είναι σχισμή φωτός παρέχοντας φυσικό φωτισμό στο *parking* είτε σχισμή νερού.

Όλοι οι προαναφερθέντες στόχοι, οι οποίοι αποτέλεσαν και τις βασικές αρχές σχεδίασης, οδήγησαν στην δημιουργία μιας αστικής πλατείας η οποία εμπεριέχει πέντε διαφορετικές κτιριακές μονάδες, η μορφή και το μέγεθος των οποίων είναι τέτοια ώστε να επιτευχθεί η ισορροπία κτιστού και άκτιστου στο οικόπεδο. Λαμβάνοντας υπόψη τη θέση του οικοπέδου σε σχέση με την πόλη και το κέντρο της, τις χρήσεις των περιμετρικών κτιρίων και την ύπαρξη δημόσιων σχολείων όλων των βαθμίδων (δημοτικό, γυμνάσιο, λύκειο) καταλήξαμε στην δημιουργία πολιτιστικής πλατείας η οποία εμπεριέχει ένα *εκθεσιακό κέντρο*, μία *βιβλιοθήκη*, ένα *μουσείο*, ένα κτίριο που θα στεγάζει *υπηρεσίες του δήμου (ΚΕΤΤ)* καθώς και ένα *αναψυκτήριο*.

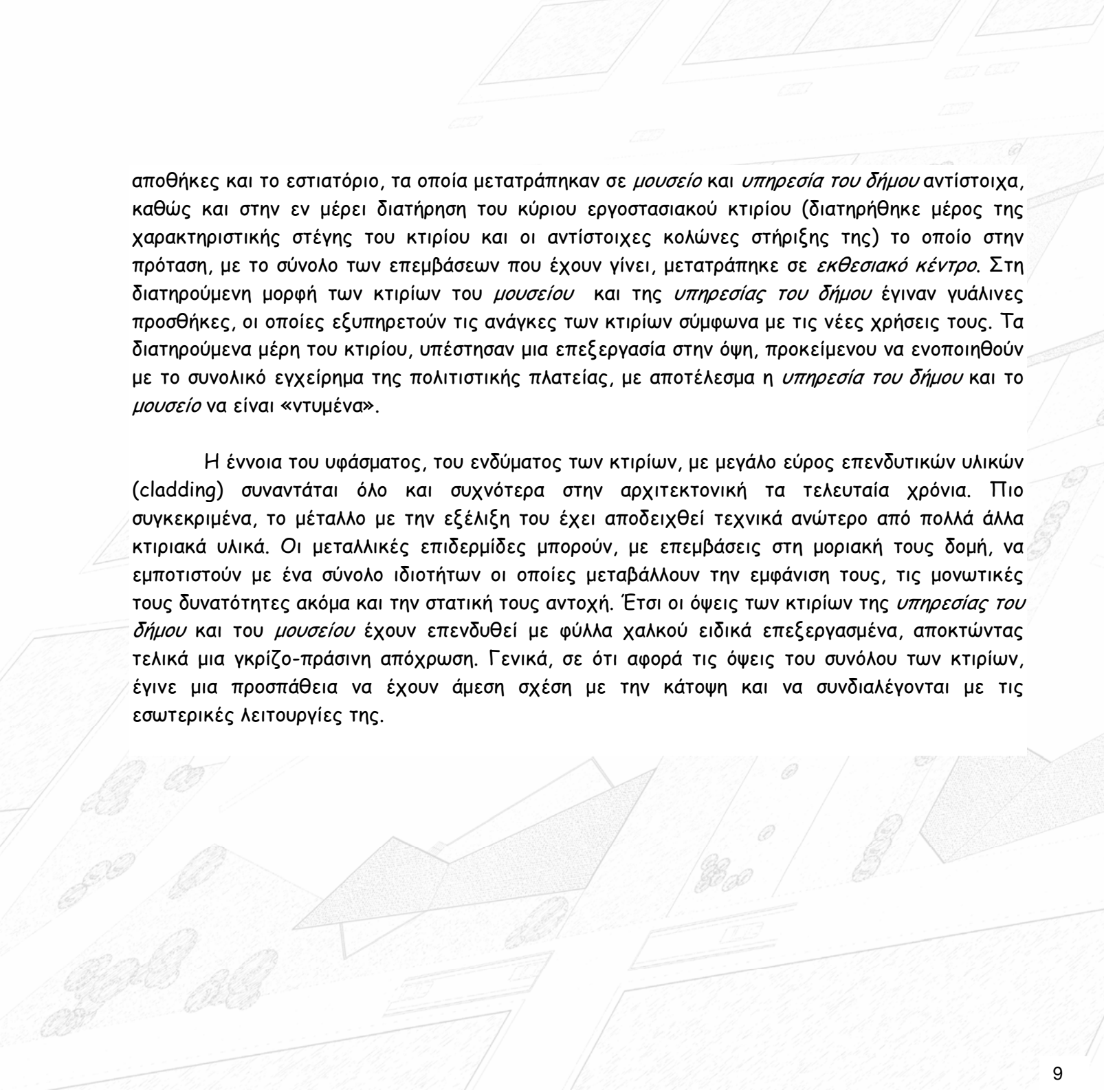
Μεγάλο μέρος των προϋπαρχόντων κτιρίων του εργοστασίου υπάρχει ακόμα, με εμφανή όμως τα στοιχεία της εγκατάλειψης. Το γεγονός αυτό, συνυπολογίζοντας την ιστορία της ΥΦΑΝΕΤ και τη σχέση της με την ιστορία της πόλης, αποτέλεσε βασικό περιορισμό κατά τη διάρκεια του σχεδιασμού και οδήγησε στην αυτούσια διατήρηση δύο κτιριακών μονάδων σε ότι αφορά τη μορφή, οι

“ΥΦΑΝΕΤ”

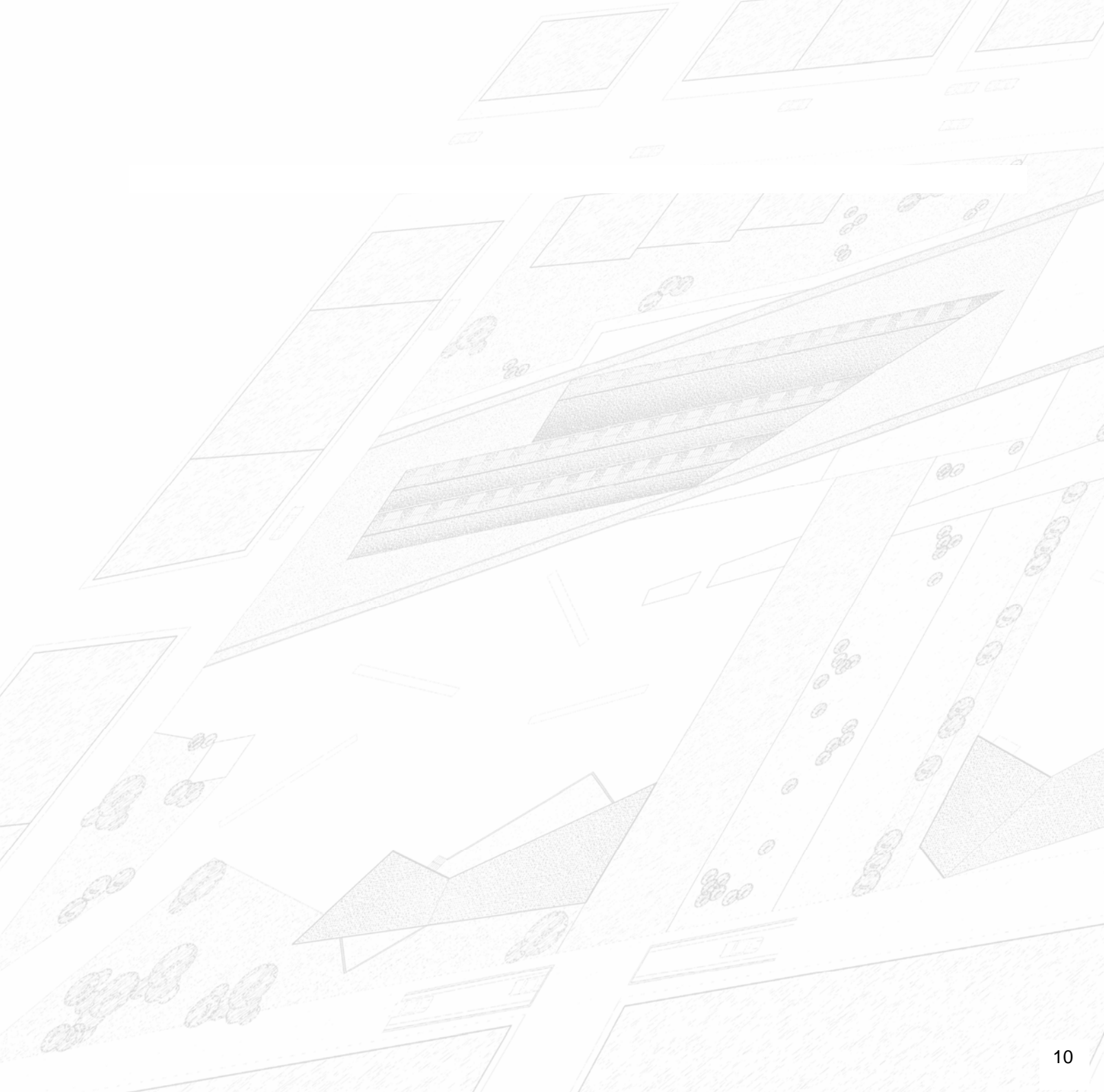

ΣΚΙΤΣΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

αποθήκες και το εστιατόριο, τα οποία μετατράπηκαν σε *μουσείο* και *υπηρεσία του δήμου* αντίστοιχα, καθώς και στην εν μέρει διατήρηση του κύριου εργοστασιακού κτιρίου (διατηρήθηκε μέρος της χαρακτηριστικής στέγης του κτιρίου και οι αντίστοιχες κολώνες στήριξης της) το οποίο στην πρόταση, με το σύνολο των επεμβάσεων που έχουν γίνει, μετατράπηκε σε *εκθεσιακό κέντρο*. Στη διατηρούμενη μορφή των κτιρίων του *μουσείου* και της *υπηρεσίας του δήμου* έγιναν γυάλινες προσθήκες, οι οποίες εξυπηρετούν τις ανάγκες των κτιρίων σύμφωνα με τις νέες χρήσεις τους. Τα διατηρούμενα μέρη του κτιρίου, υπέστησαν μια επεξεργασία στην όψη, προκείμενου να ενοποιηθούν με το συνολικό εγχείρημα της πολιτιστικής πλατείας, με αποτέλεσμα η *υπηρεσία του δήμου* και το *μουσείο* να είναι «ντυμένα».

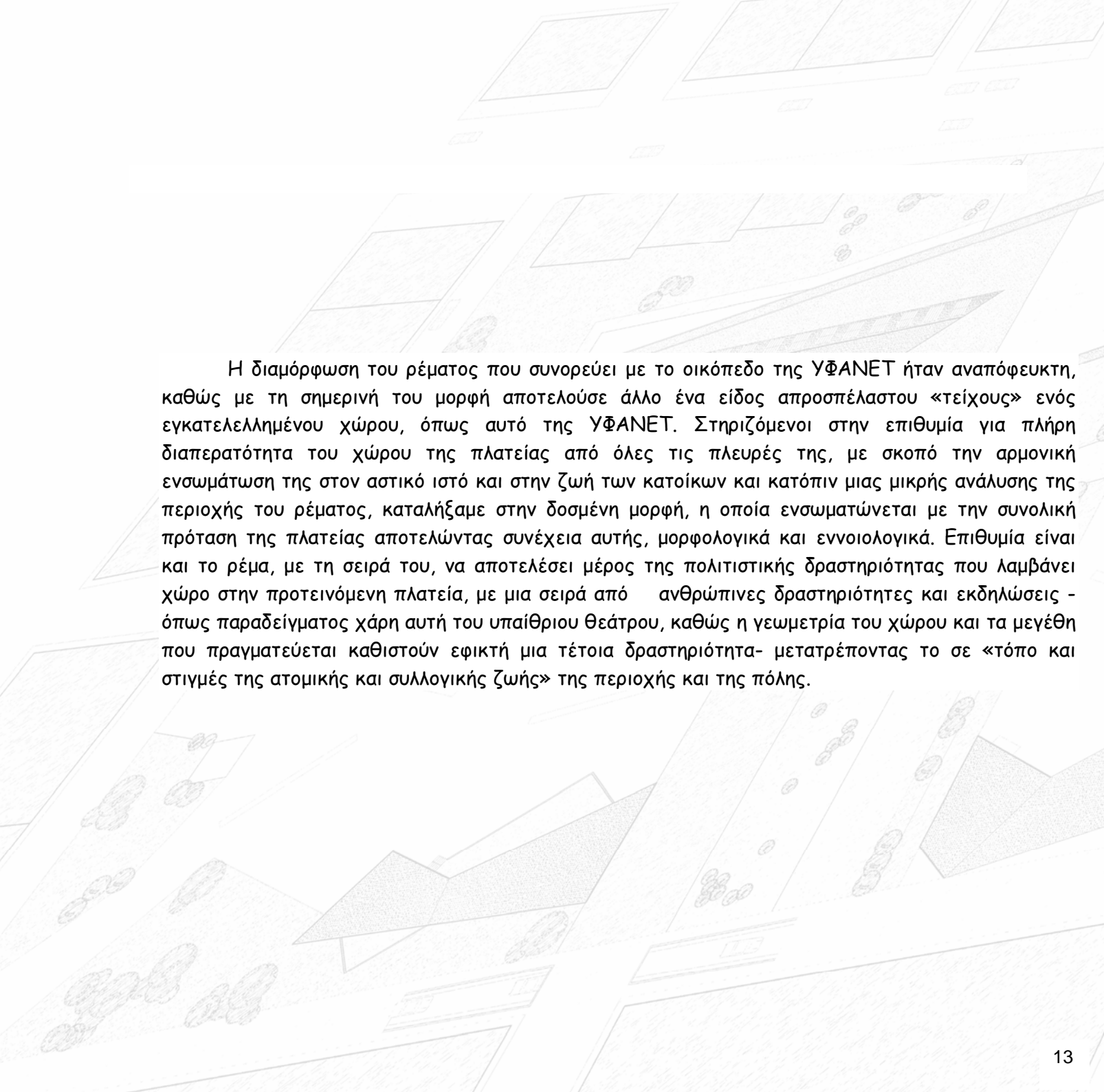
Η έννοια του υφάσματος, του ενδύματος των κτιρίων, με μεγάλο εύρος επενδυτικών υλικών (cladding) συναντάται όλο και συχνότερα στην αρχιτεκτονική τα τελευταία χρόνια. Πιο συγκεκριμένα, το μέταλλο με την εξέλιξη του έχει αποδειχθεί τεχνικά ανώτερο από πολλά άλλα κτιριακά υλικά. Οι μεταλλικές επιδερμίδες μπορούν, με επεμβάσεις στη μοριακή τους δομή, να εμποτιστούν με ένα σύνολο ιδιοτήτων οι οποίες μεταβάλλουν την εμφάνιση τους, τις μονωτικές τους δυνατότητες ακόμα και την στατική τους αντοχή. Έτσι οι όψεις των κτιρίων της *υπηρεσίας του δήμου* και του *μουσείου* έχουν επενδυθεί με φύλλα χαλκού ειδικά επεξεργασμένα, αποκτώντας τελικά μια γκριζο-πράσινη απόχρωση. Γενικά, σε ότι αφορά τις όψεις του συνόλου των κτιρίων, έγινε μια προσπάθεια να έχουν άμεση σχέση με την κάτοψη και να συνδιαλέγονται με τις εσωτερικές λειτουργίες της.

**ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΣ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ**

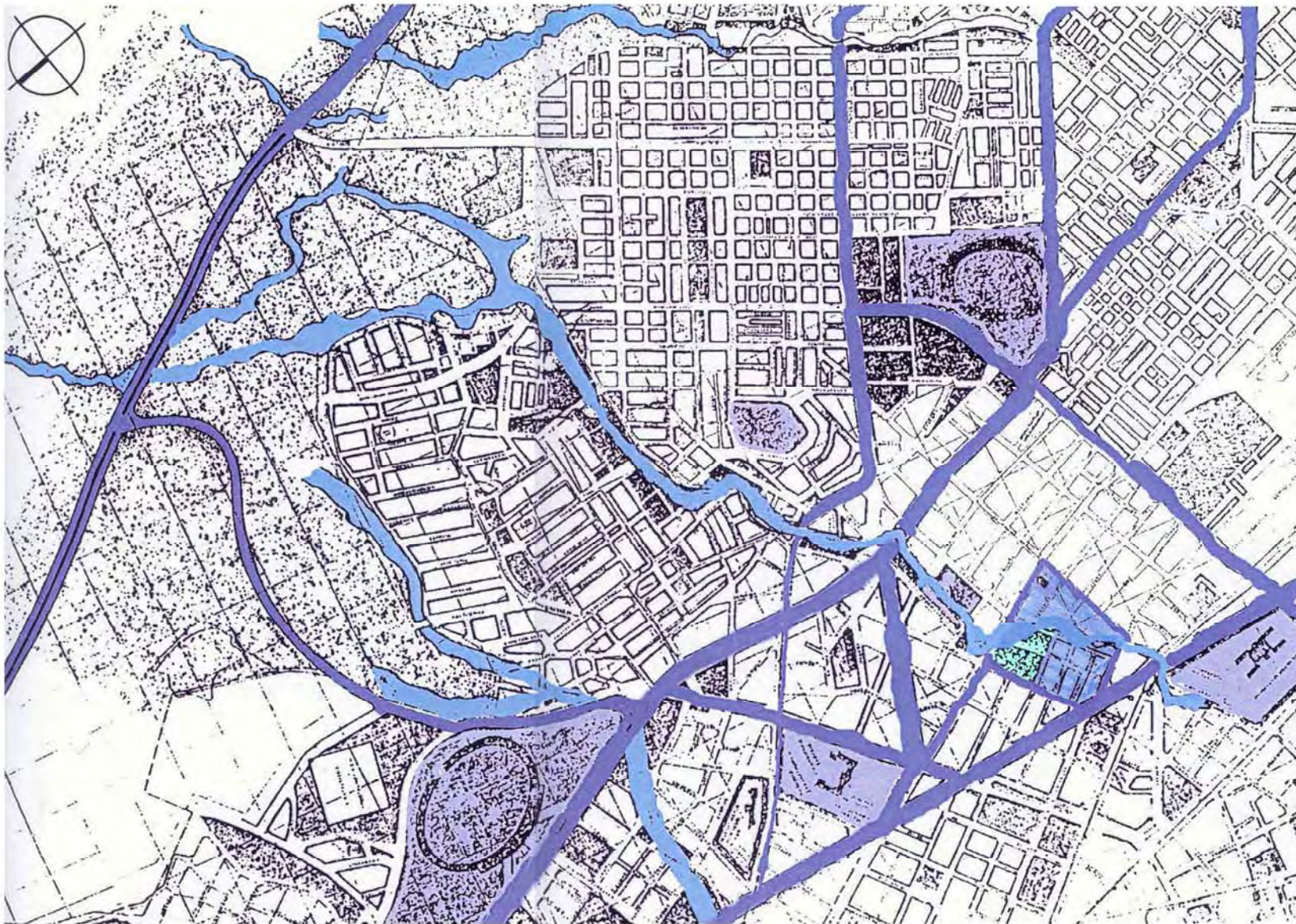

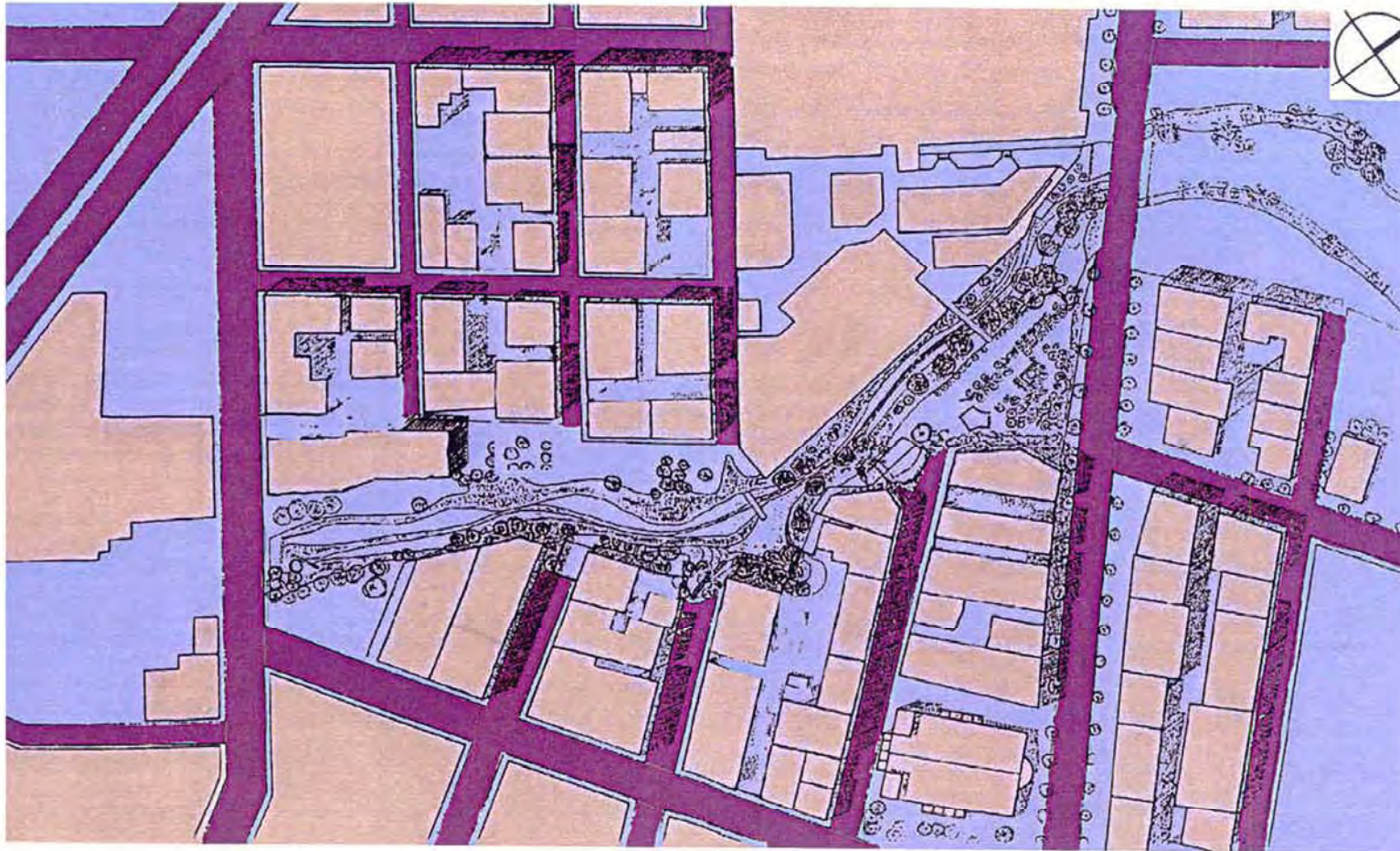
Η διαμόρφωση του ρέματος που συνορεύει με το οικόπεδο της ΥΦΑΝΕΤ ήταν αναπόφευκτη, καθώς με τη σημερινή του μορφή αποτελούσε άλλο ένα είδος απροσπέλαστου «τείχους» ενός εγκατελελημένου χώρου, όπως αυτό της ΥΦΑΝΕΤ. Στηριζόμενοι στην επιθυμία για πλήρη διαπερατότητα του χώρου της πλατείας από όλες τις πλευρές της, με σκοπό την αρμονική ενσωμάτωση της στον αστικό ιστό και στην ζωή των κατοίκων και κατόπιν μιας μικρής ανάλυσης της περιοχής του ρέματος, καταλήξαμε στην δοσμένη μορφή, η οποία ενσωματώνεται με την συνολική πρόταση της πλατείας αποτελώντας συνέχεια αυτής, μορφολογικά και εννοιολογικά. Επιθυμία είναι και το ρέμα, με τη σειρά του, να αποτελέσει μέρος της πολιτιστικής δραστηριότητας που λαμβάνει χώρο στην προτεινόμενη πλατεία, με μια σειρά από ανθρώπινες δραστηριότητες και εκδηλώσεις - όπως παραδείγματος χάρη αυτή του υπαίθριου θεάτρου, καθώς η γεωμετρία του χώρου και τα μεγέθη που πραγματεύεται καθιστούν εφικτή μια τέτοια δραστηριότητα- μετατρέποντας το σε «τόπο και στιγμές της ατομικής και συλλογικής ζωής» της περιοχής και της πόλης.

ΣΥΝΤΟΜΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΤΟΥ ΡΕΜΑΤΟΣ "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ"

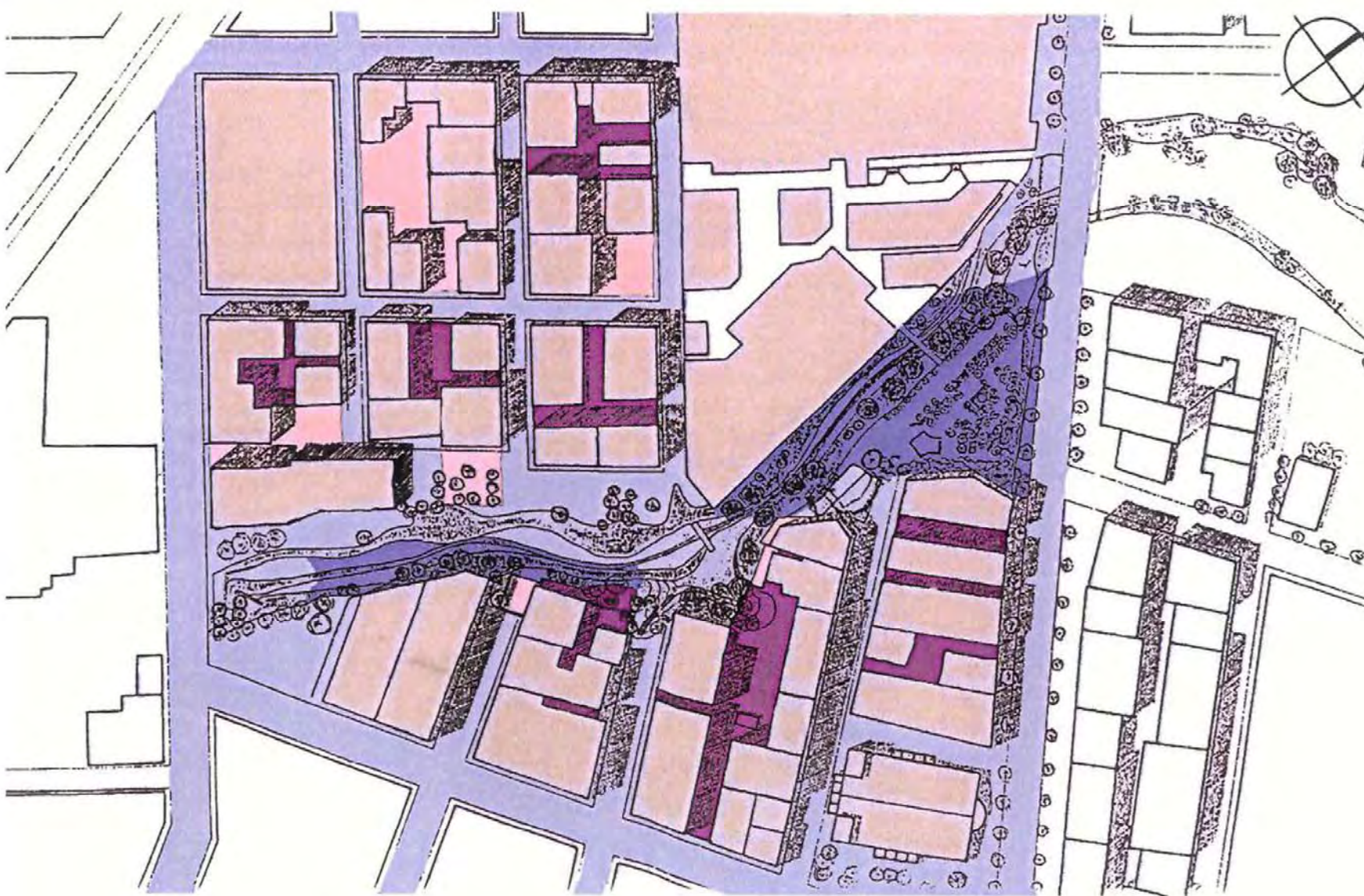
ΧΑΡΤΗΣ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

- κύριοι άξονες
- σημεία αναφοράς
- ρέμα
- περιοχή μελέτης

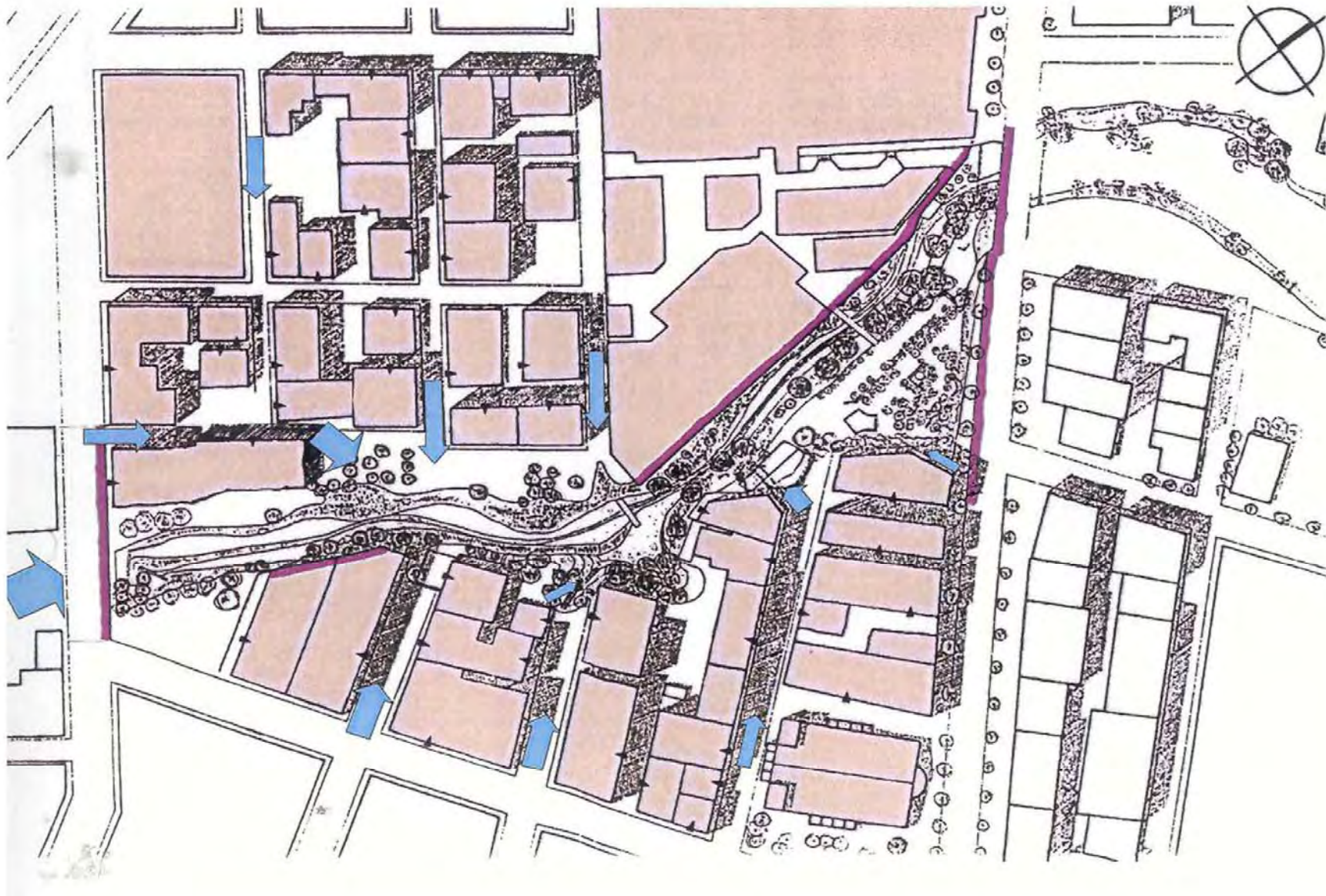

ΔΟΜΗΜΕΝΟΣ
- ΑΔΟΜΗΤΟΣ ΧΩΡΟΣ

- κτίρια
- δρόμοι
- ελεύθερος χώρος

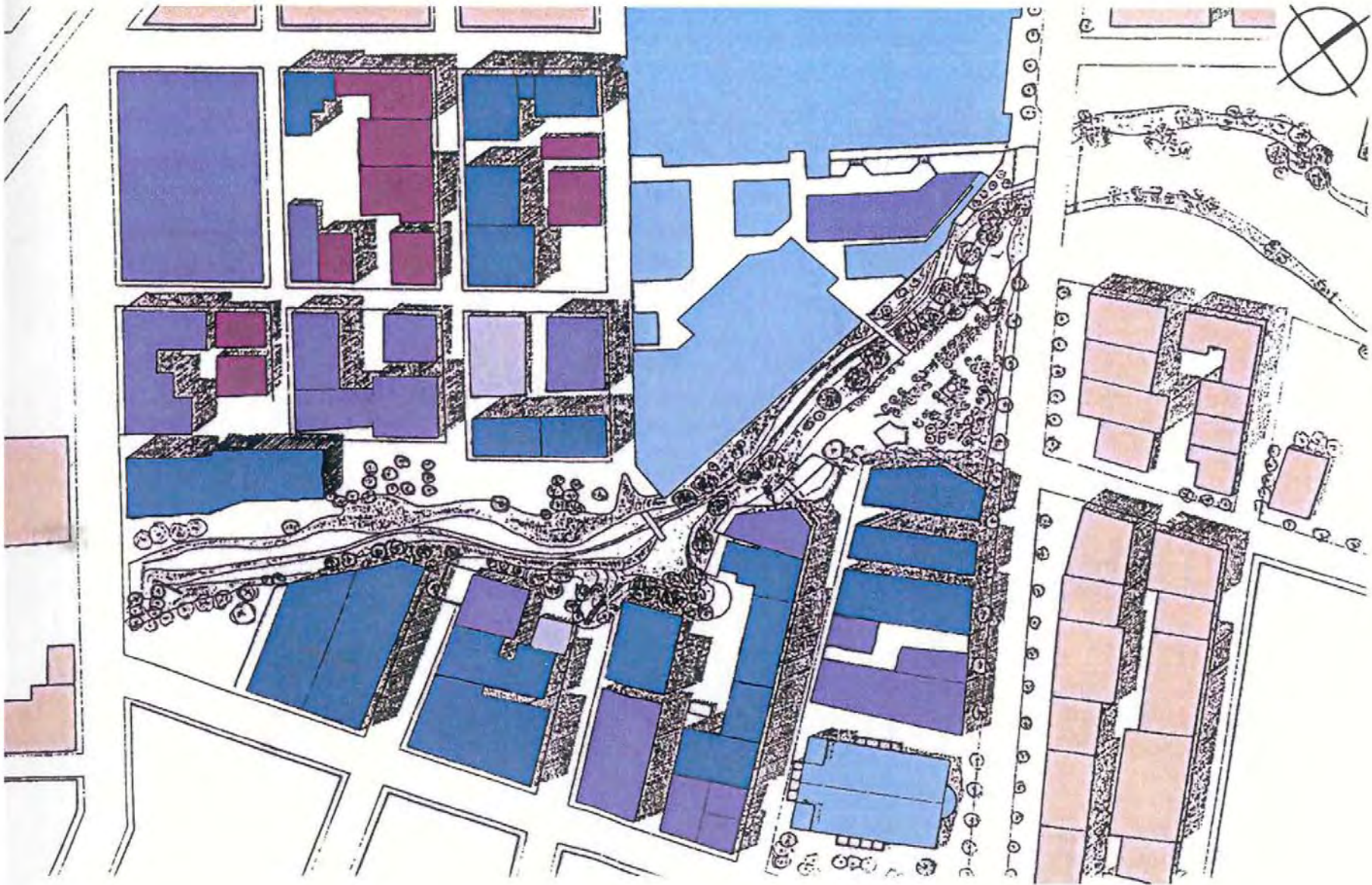
- εξωστρεφής ελεύθερος χώρος
- εσωστρεφής ελεύθερος χώρος
- προσβάσιμος ακάλυπτος χώρος
- μη προσβάσιμος ακάλυπτος χώρος

▶ είσοδος κτιρίου

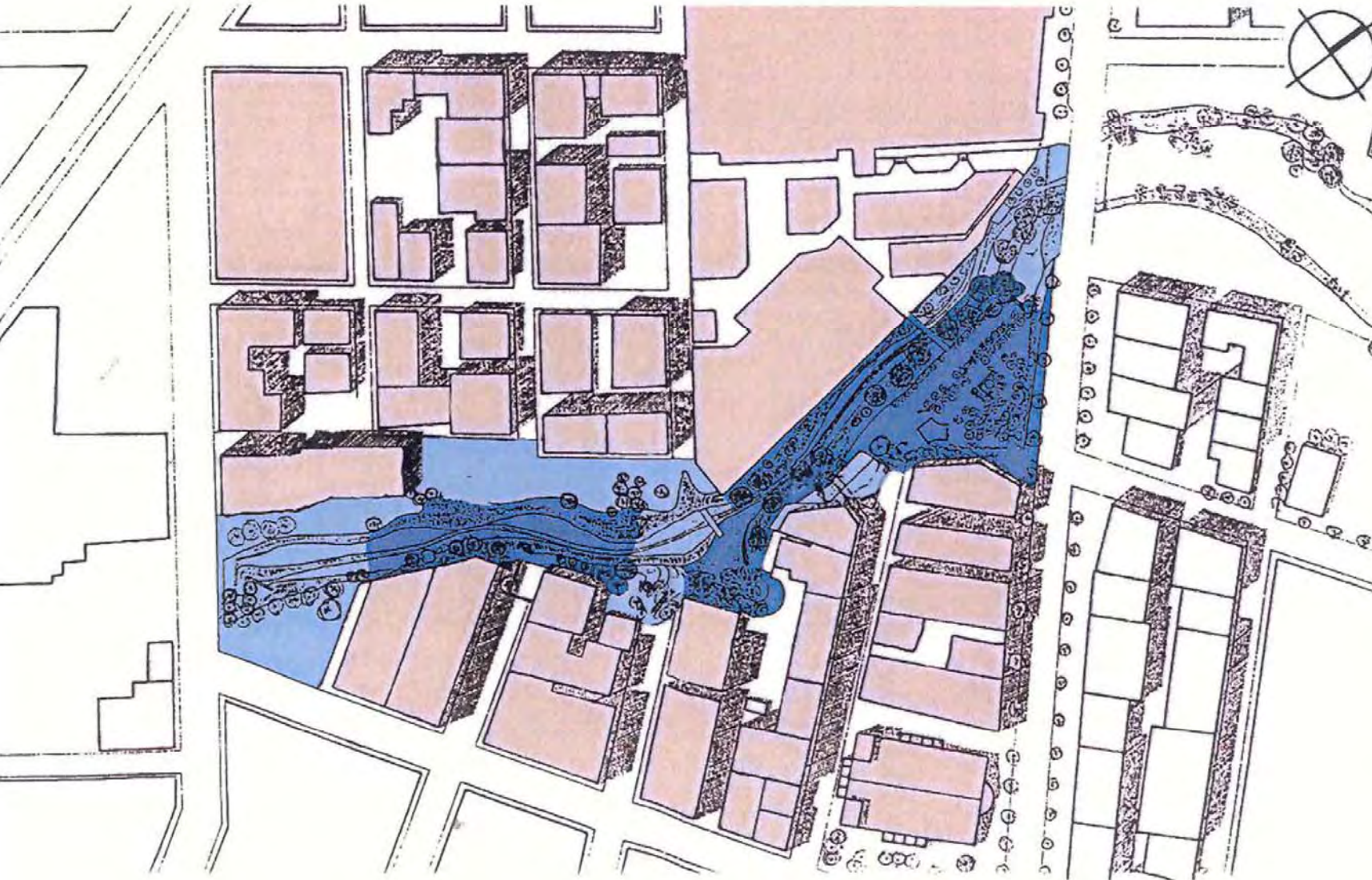
➡ προσβάσεις στο ρέμα

■ όρια

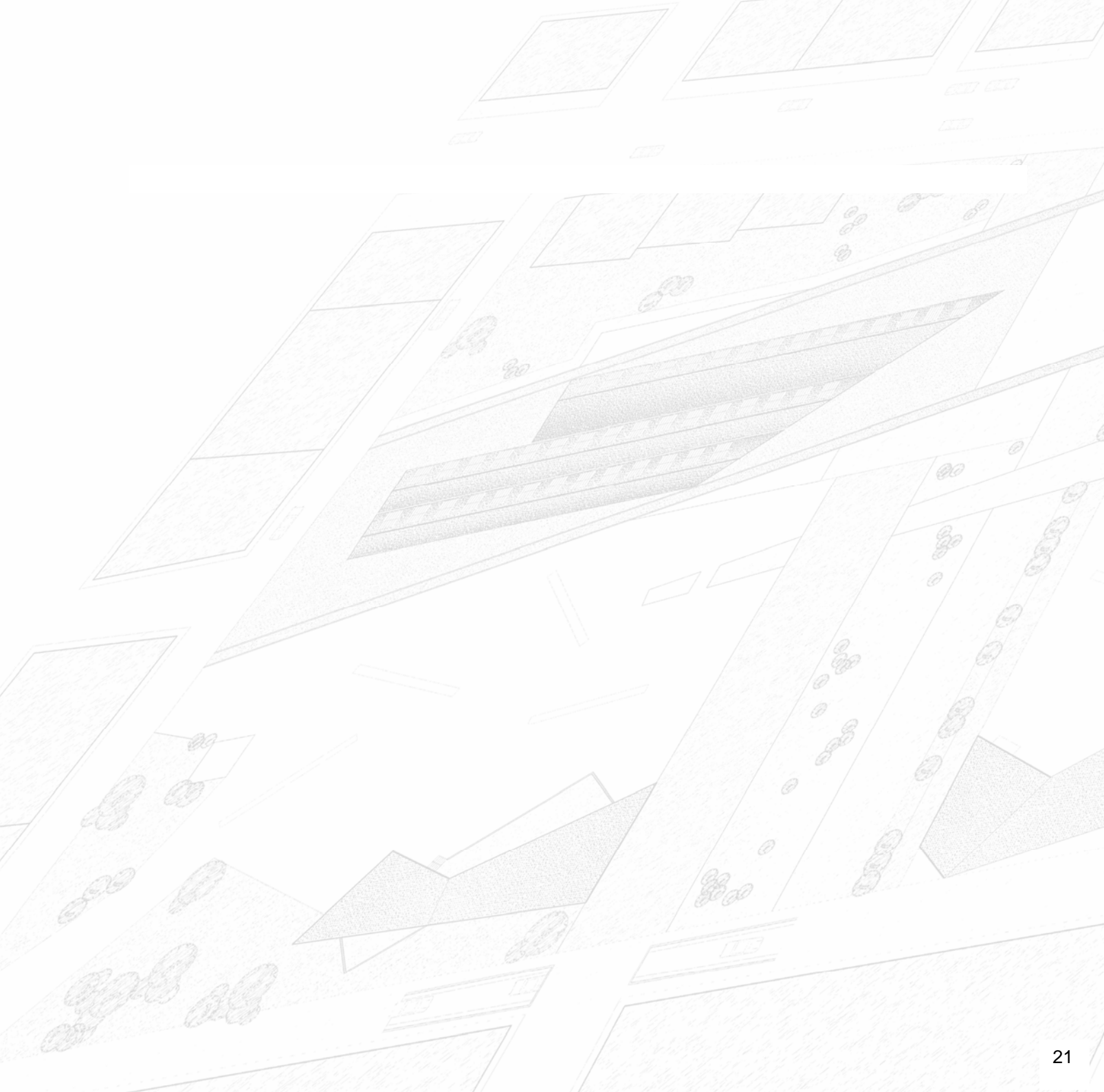
- μονόροφο
- δώροφο
- τριώροφο
- τετραόροφο

ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΡΕΜΑ

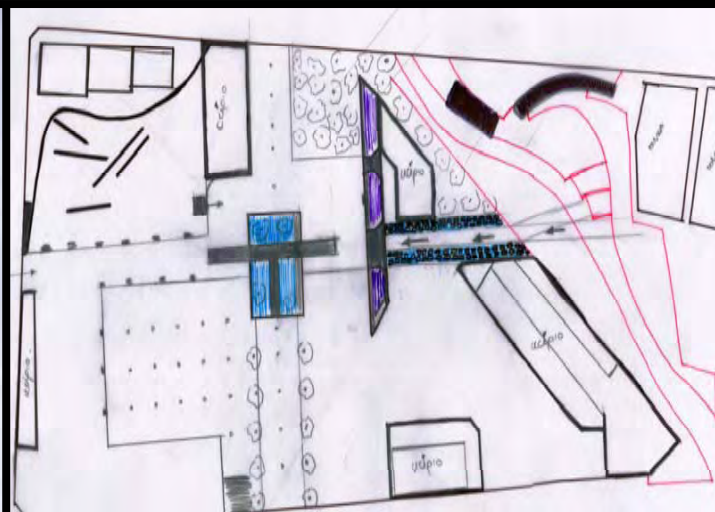
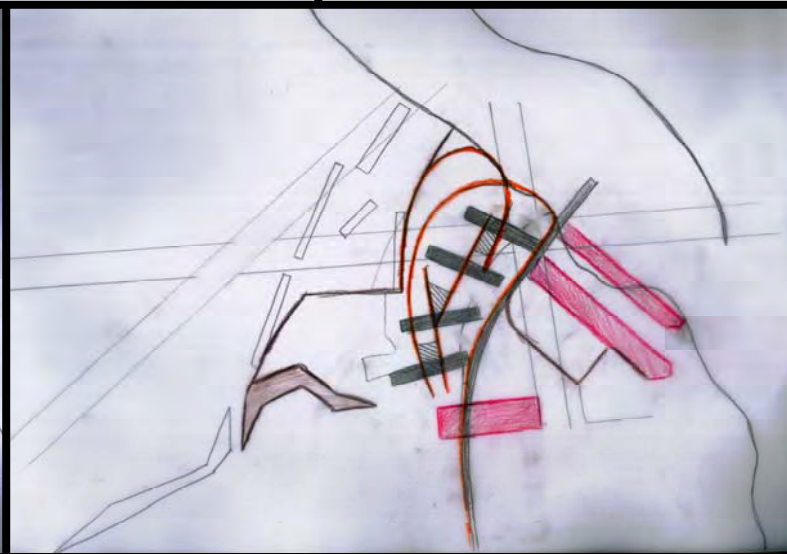
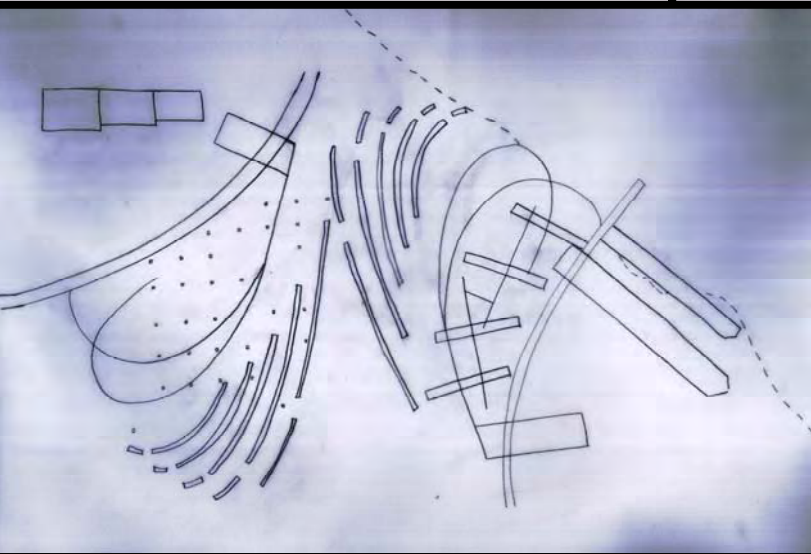
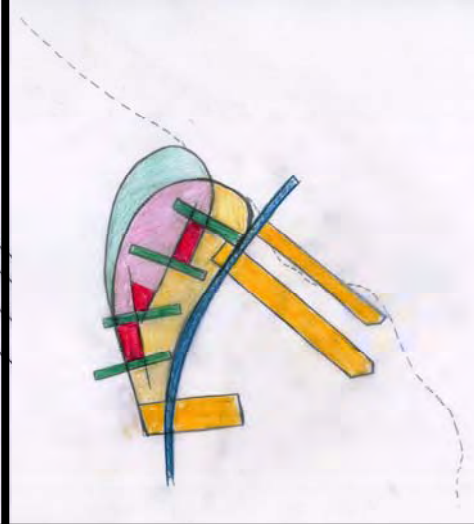
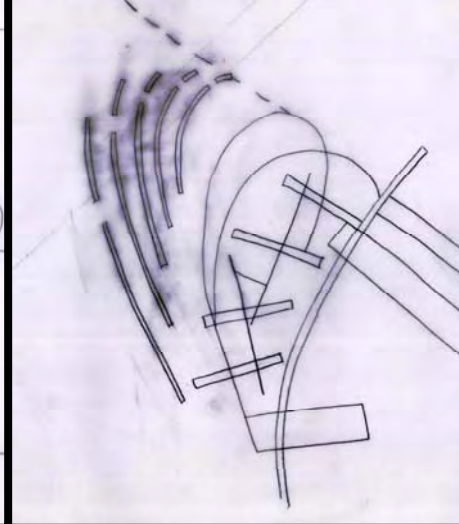
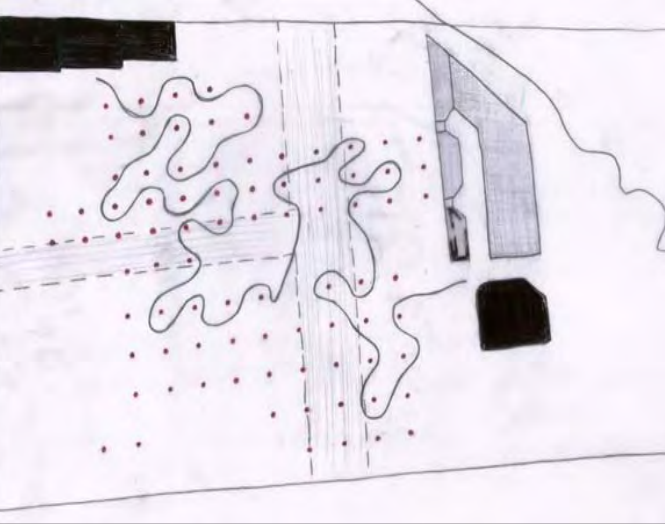

 φωτεινή περιοχή

 σκοτεινή περιοχή

ΣΚΙΤΣΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

(Α). Προσχέδια Αρχικής Προσέγγισης
Διαμόρφωσης του Οικοπέδου

ΟΔΟΣ ΠΑΡΑΤΗ

Μη διακοπή της
κόπης του ποταμού

Σύνδεση των
δύο περιοχών

Μεταφορά της φύσης προς βόρειο νότιο

Μεταφορά της φύσης προς την βίβη

πριν: υποστρώματα
μετά: χώροι δέντρων

πριν: ερείπια
μετά: χώροι πρασίνου

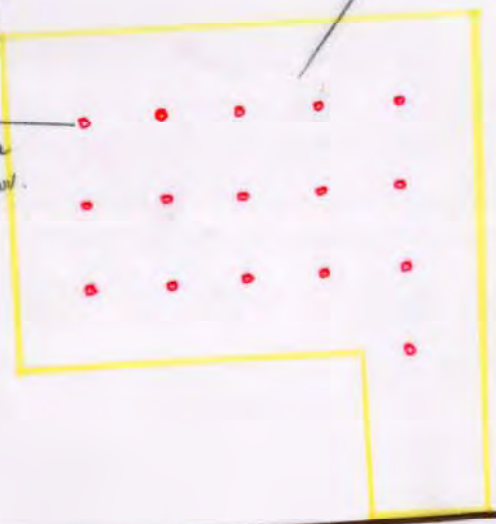
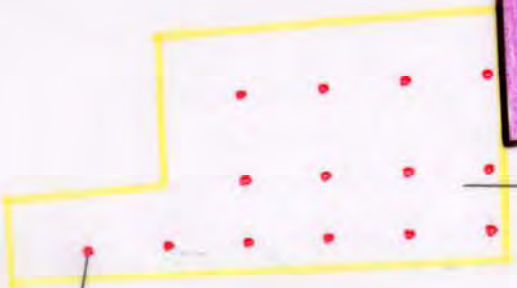
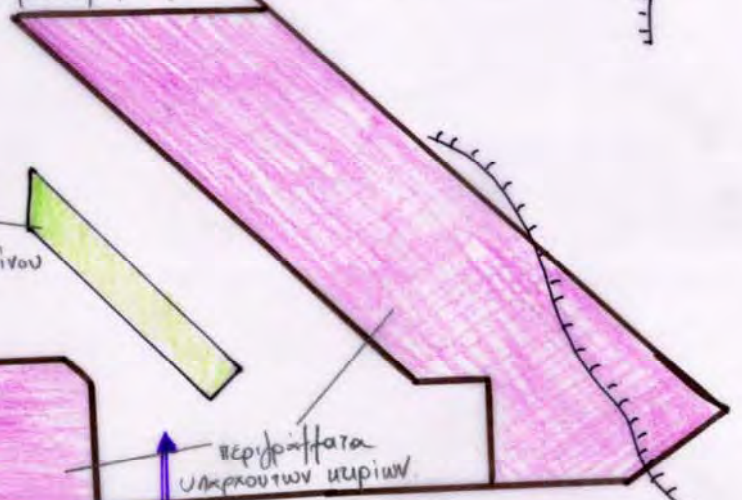
περπατήματα
υπερκοίτων υπηλών

ΟΔΟΣ ΠΕΡΔΙΚΑ

ΟΔΟΣ ΥΑΡΑΣ

ΟΔΟΣ ΑΠΗ ΥΑΡΟΥ

ΟΔΟΣ ΒΑΝΤΕΣΙΟΥ

ΟΔΟΣ ΥΔΡΑΣ

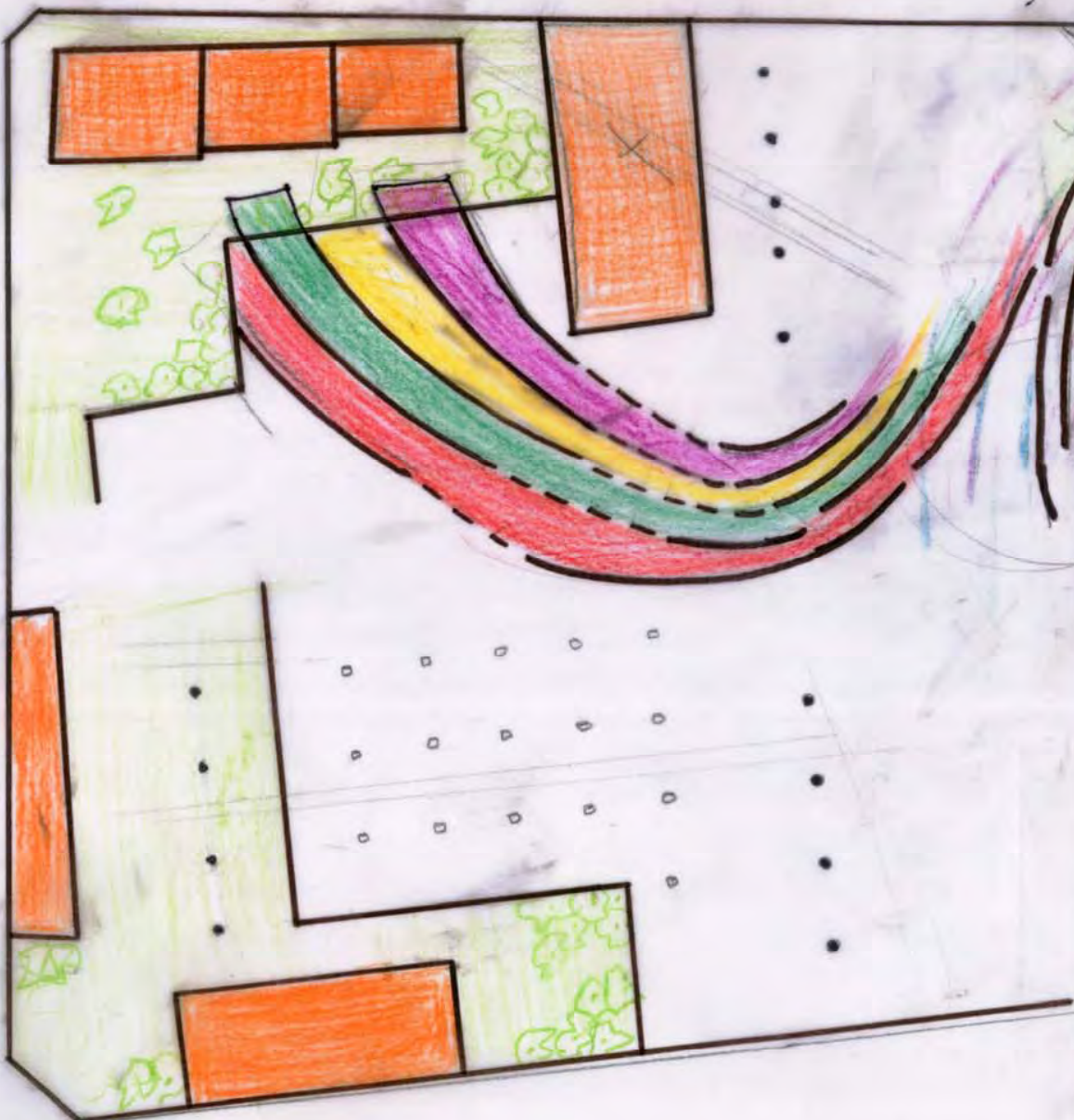
ΟΔΟΣ ΠΑΠΑΦΙΤ

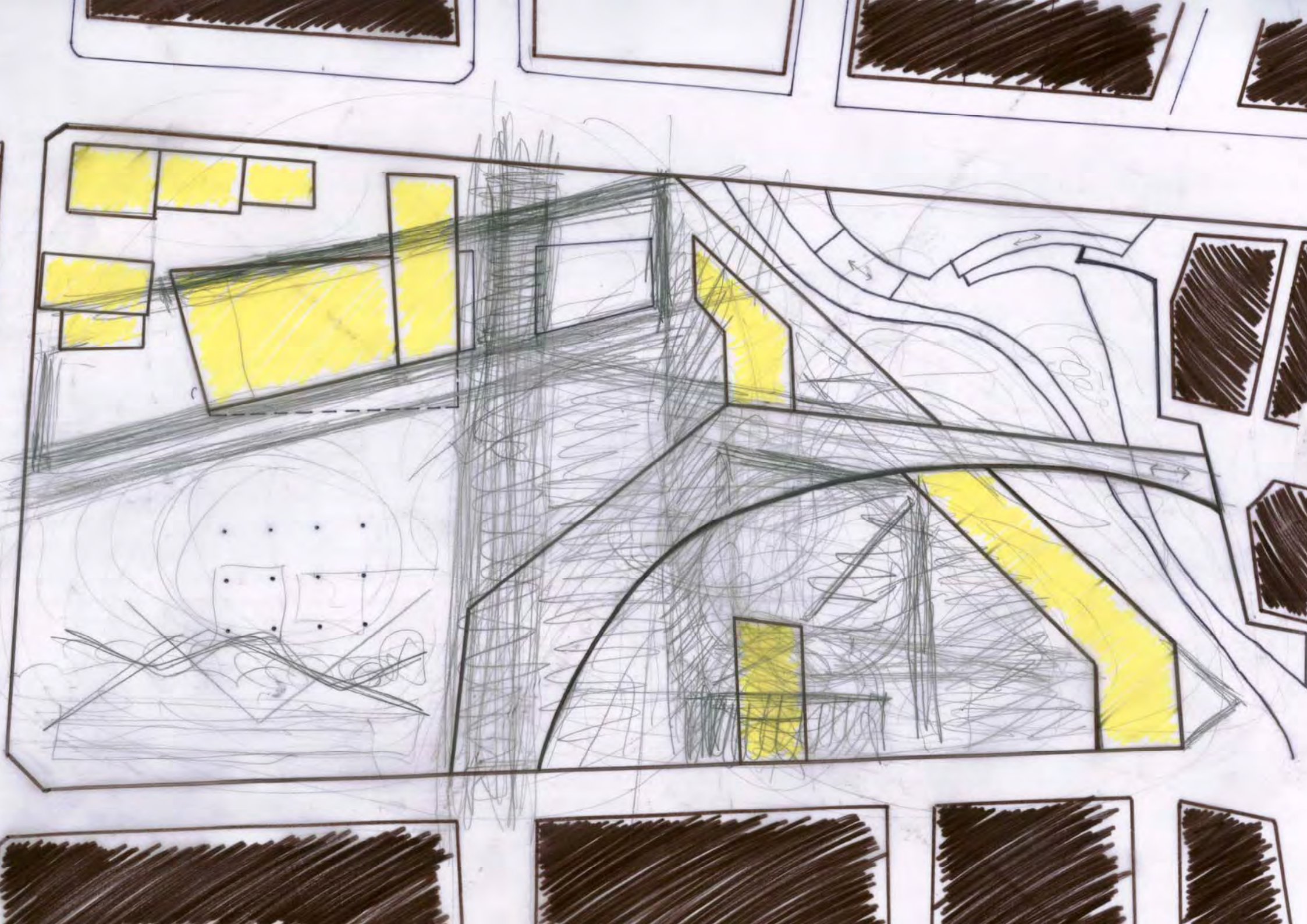
ΟΔΟΣ ΠΕΡΔΙΣΑ

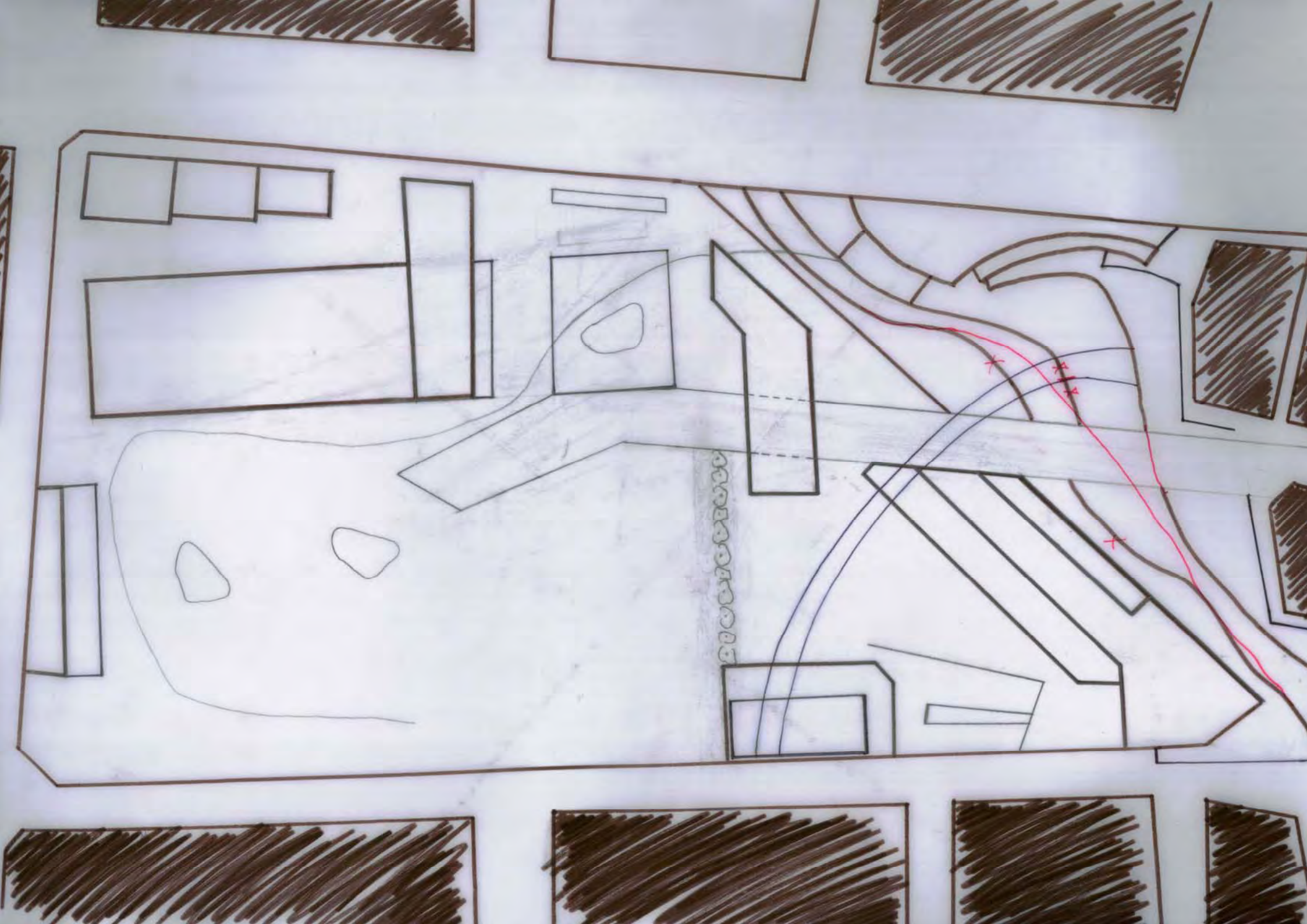
ΟΔΟΣ ΥΔΡΑΣ

ΟΔΟΣ ΔΗΜ. ΨΑΡΟΥ

ΟΔΟΣ ΒΑΝΤΕΙΣΙΟΥ

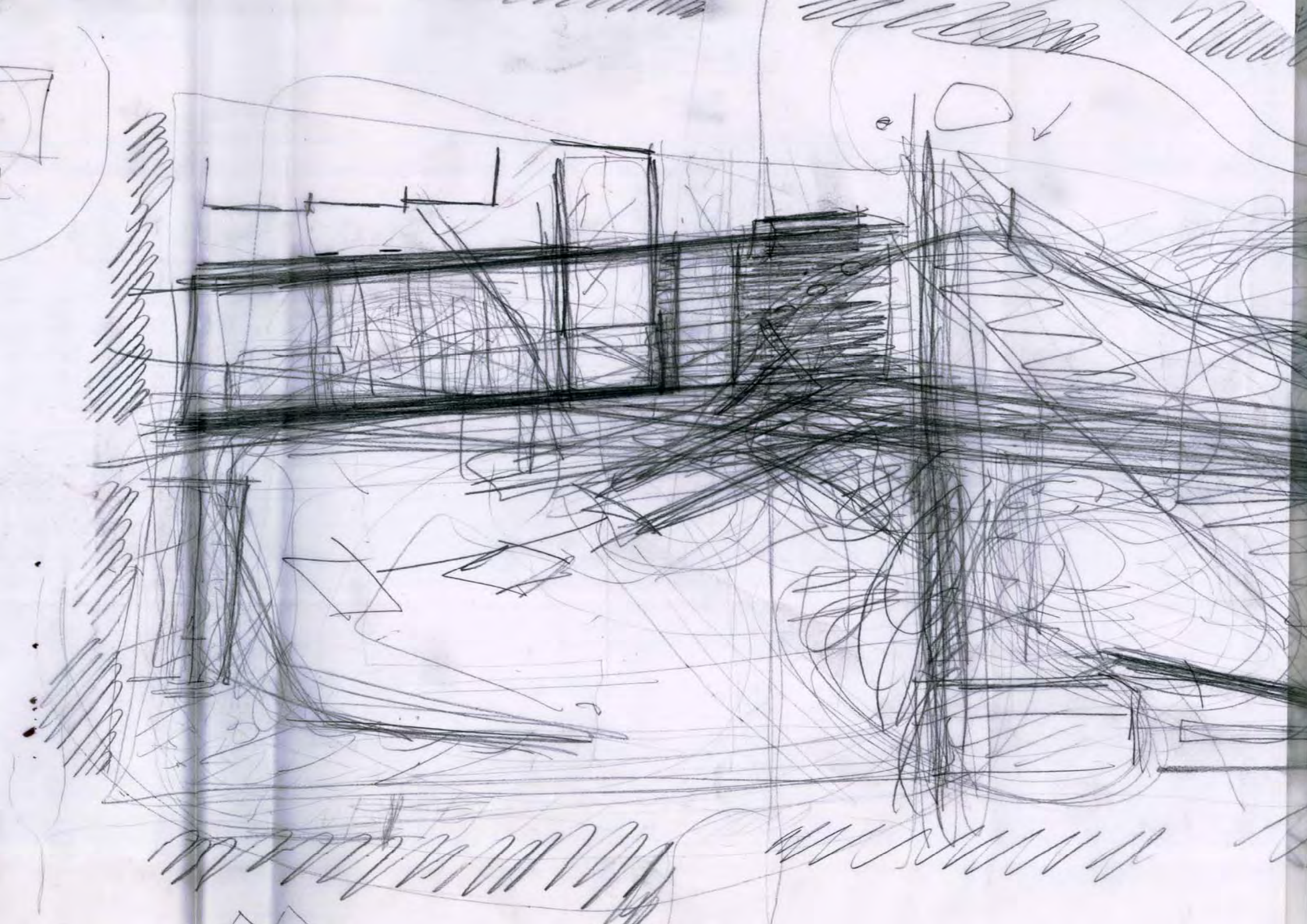

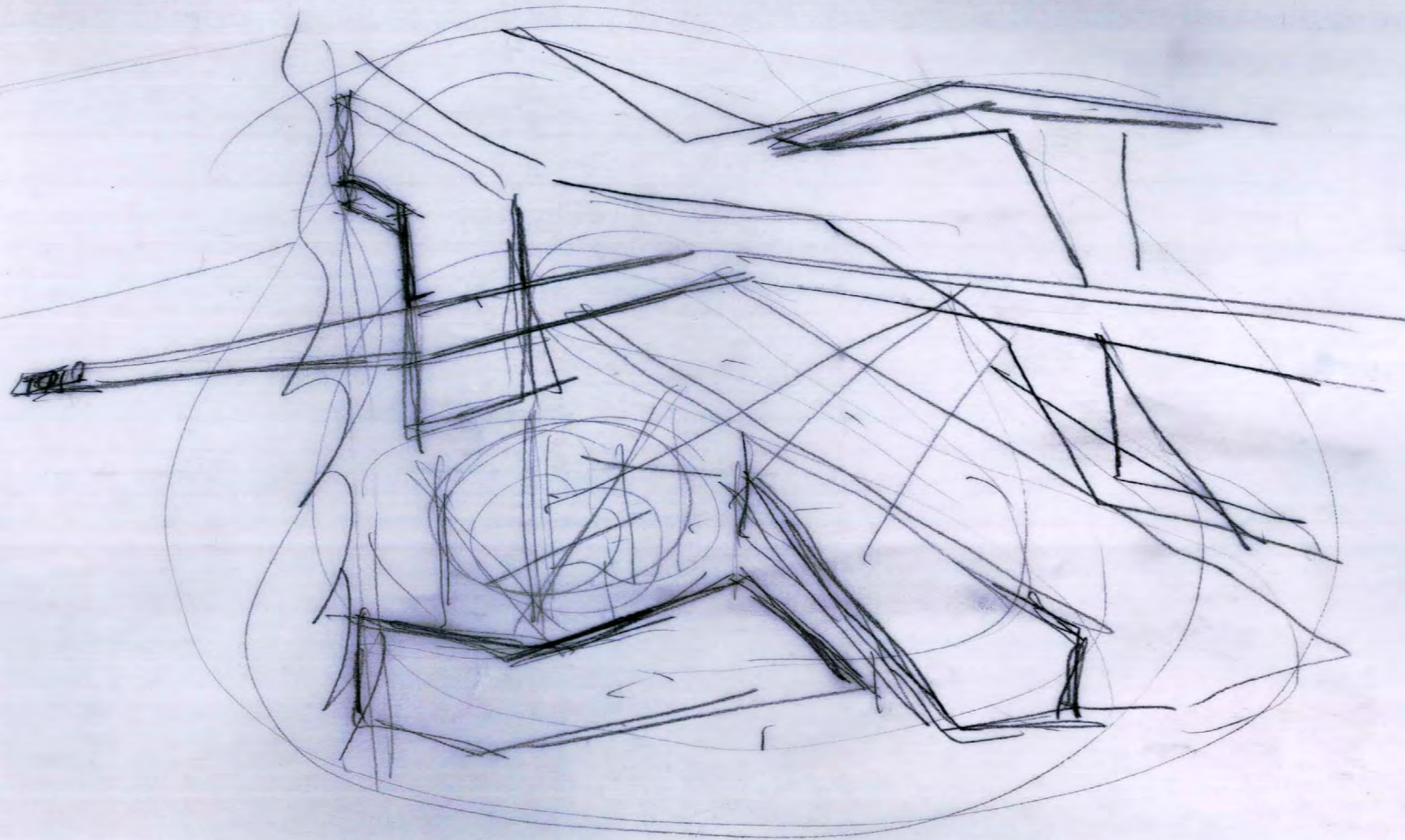

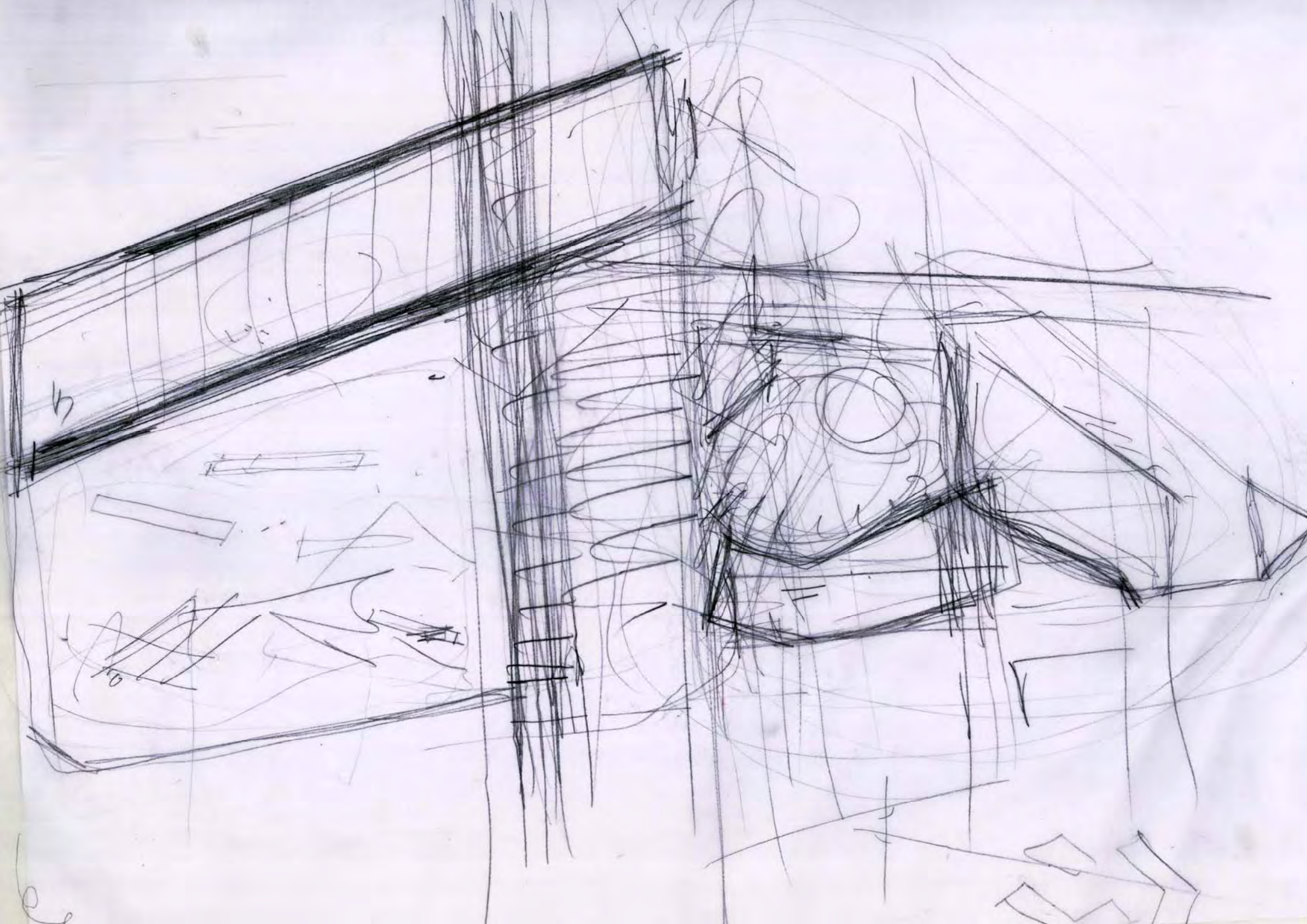

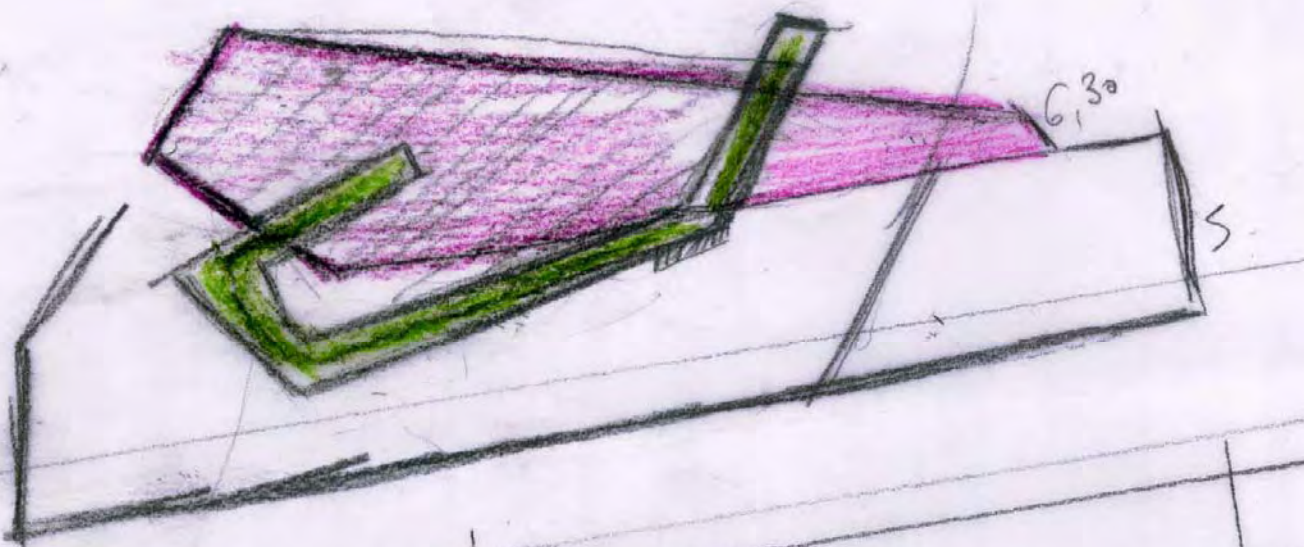
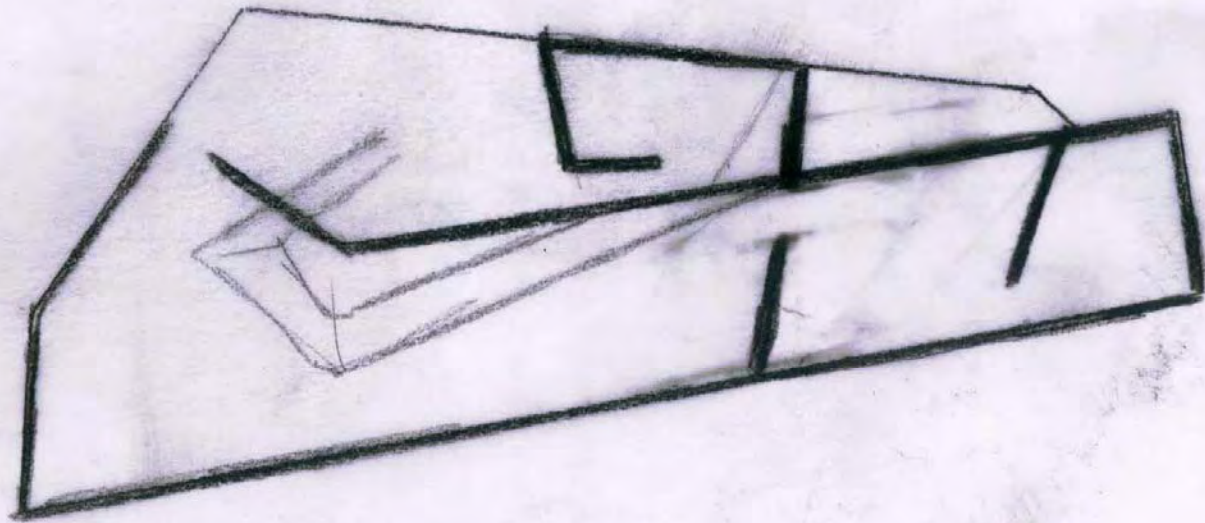

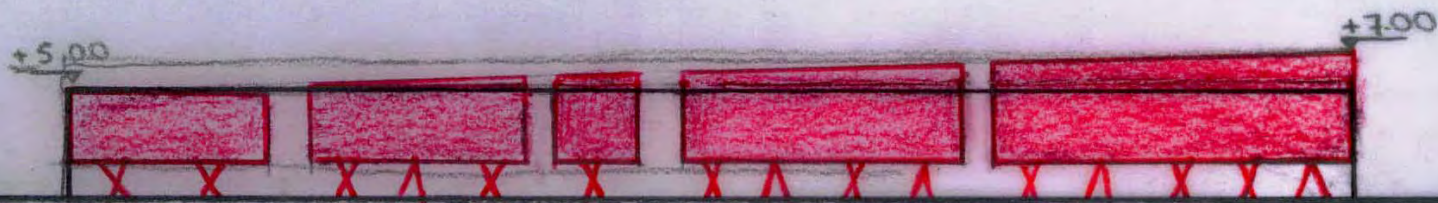
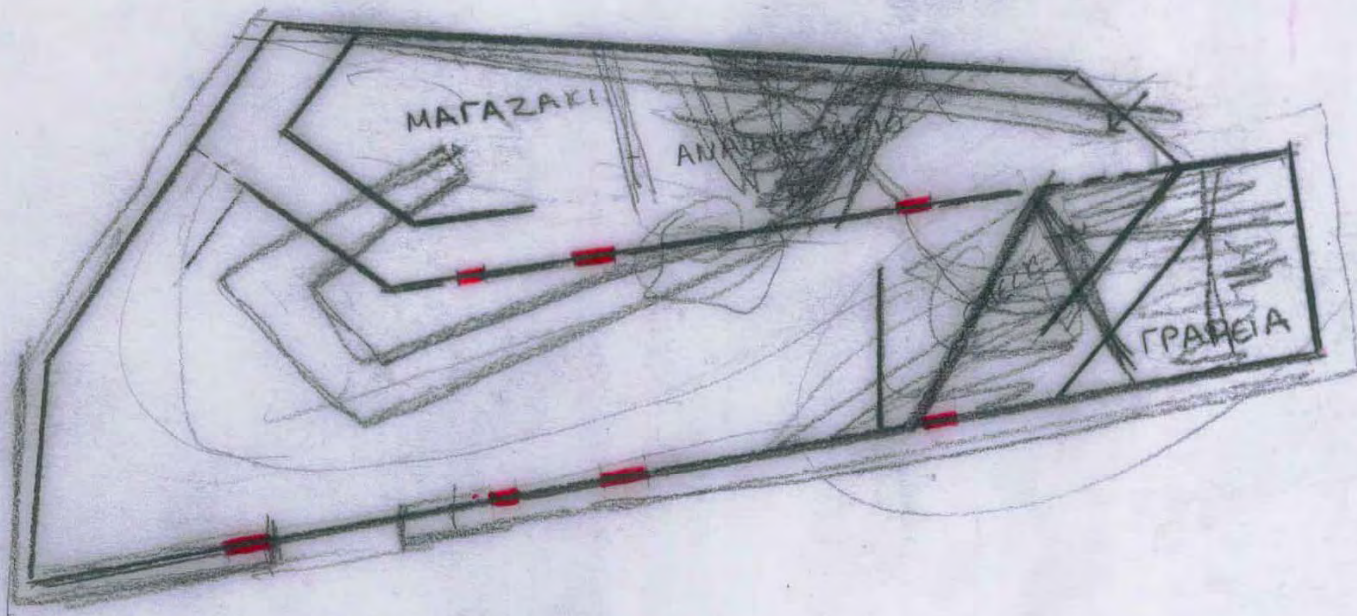

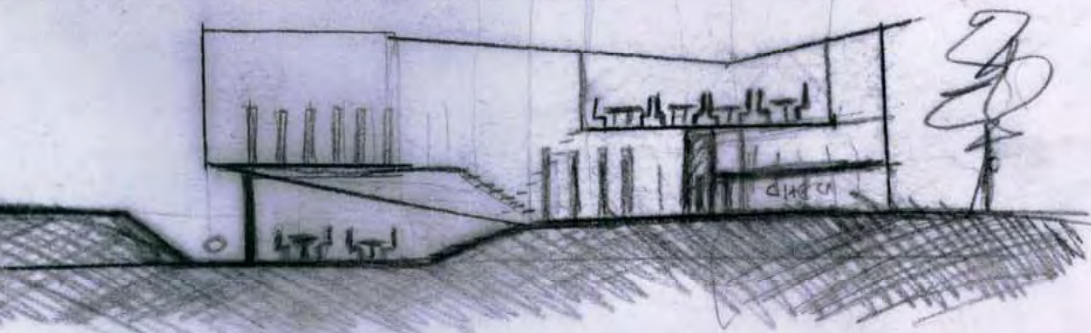
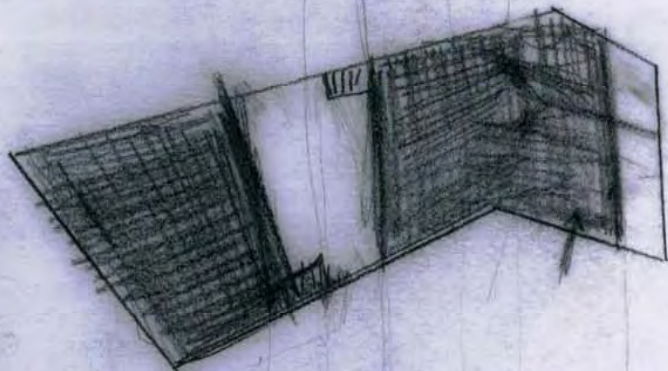
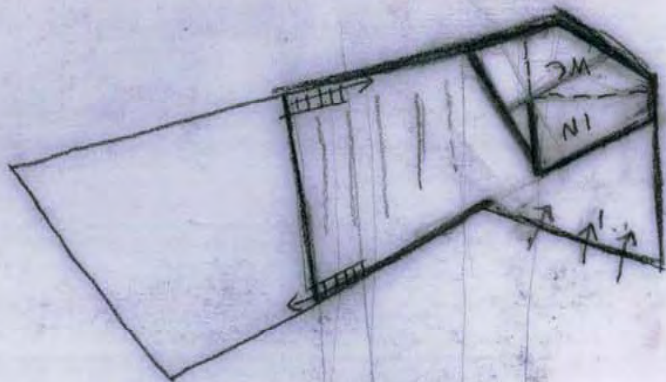
GM

G3a

S

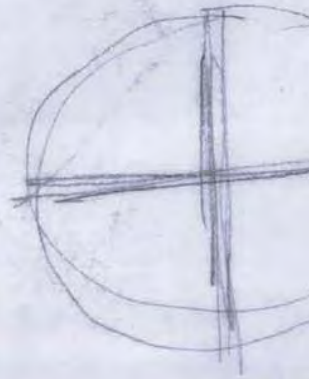
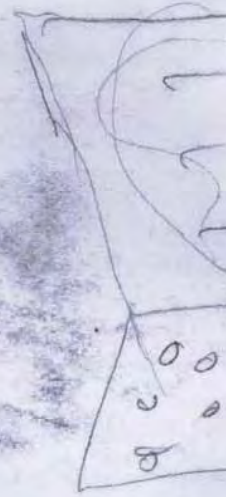
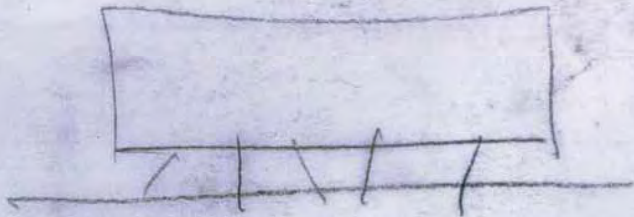
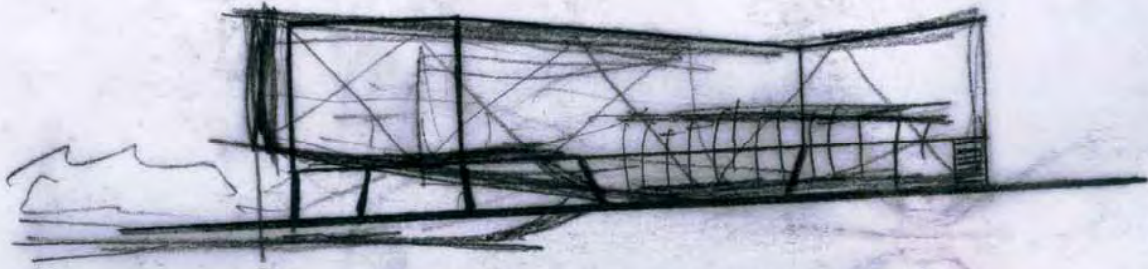
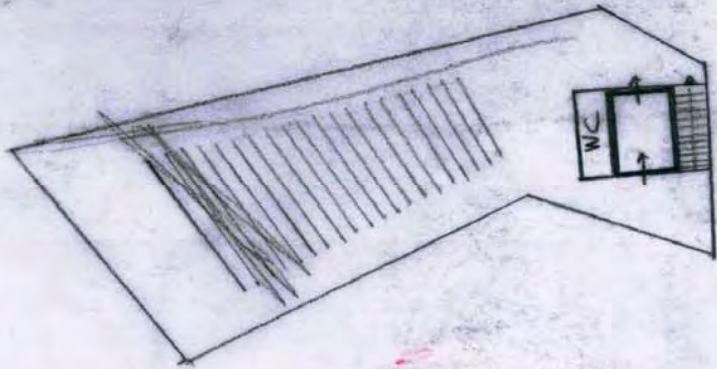
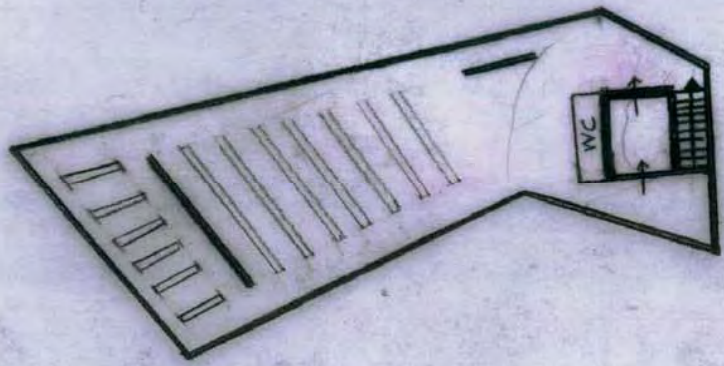
(B). Σκίτσα Διαμόρφωσης
του Μουσείου "ΥΦΑΝΕΤ"

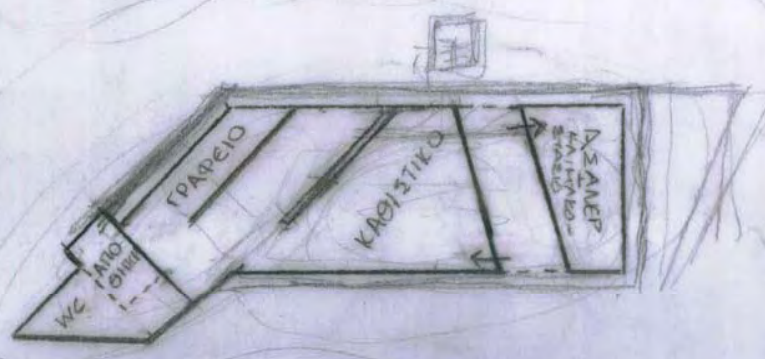
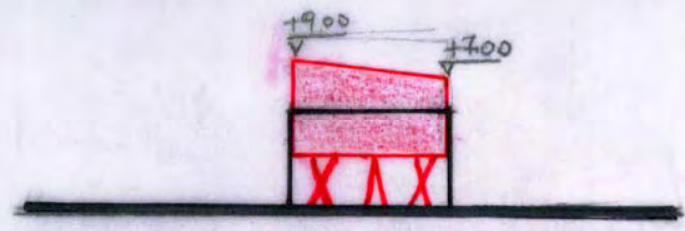
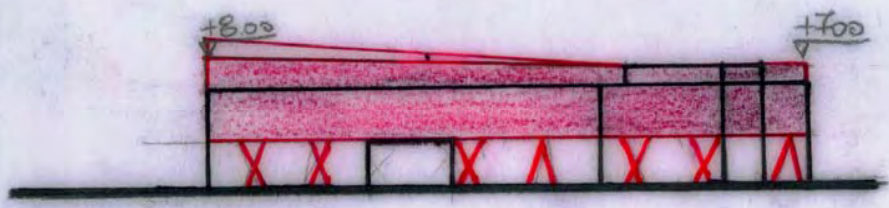
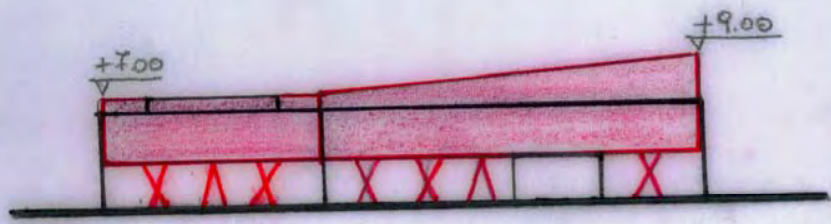

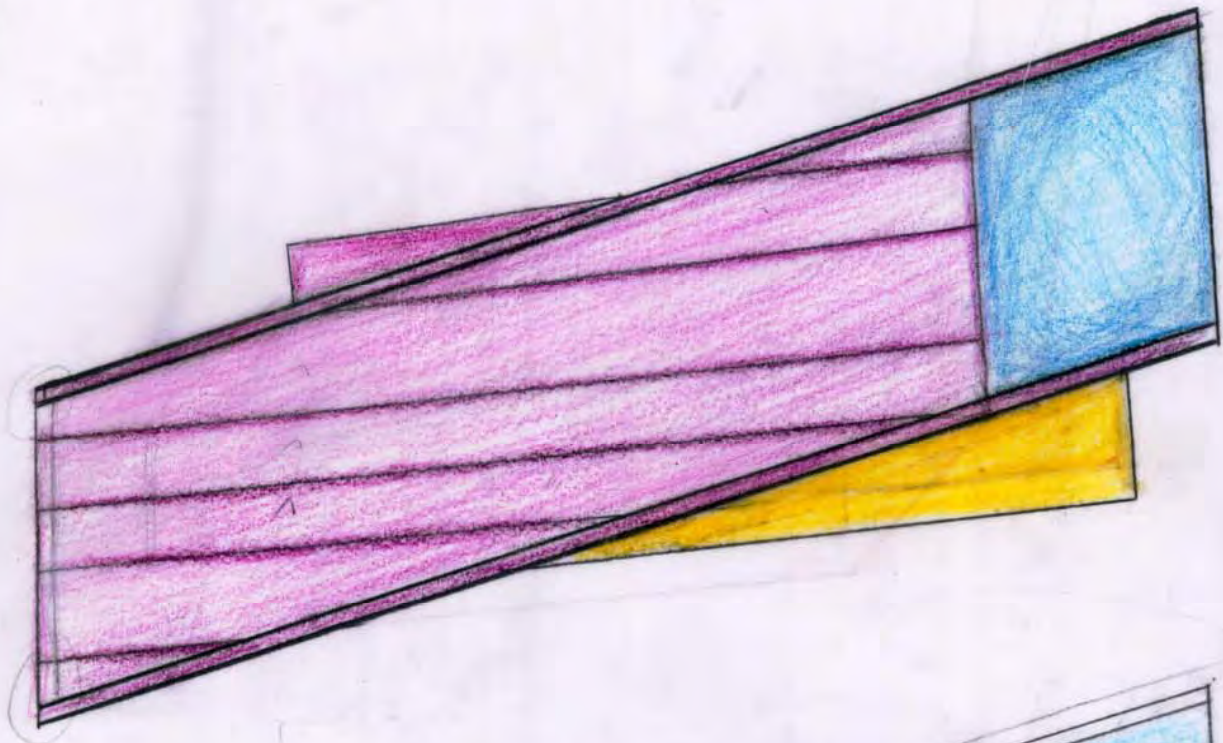
Βιβλιοθήκη

(Γ). Σκίτσα Διαμόρφωσης
της Βιβλιοθήκης

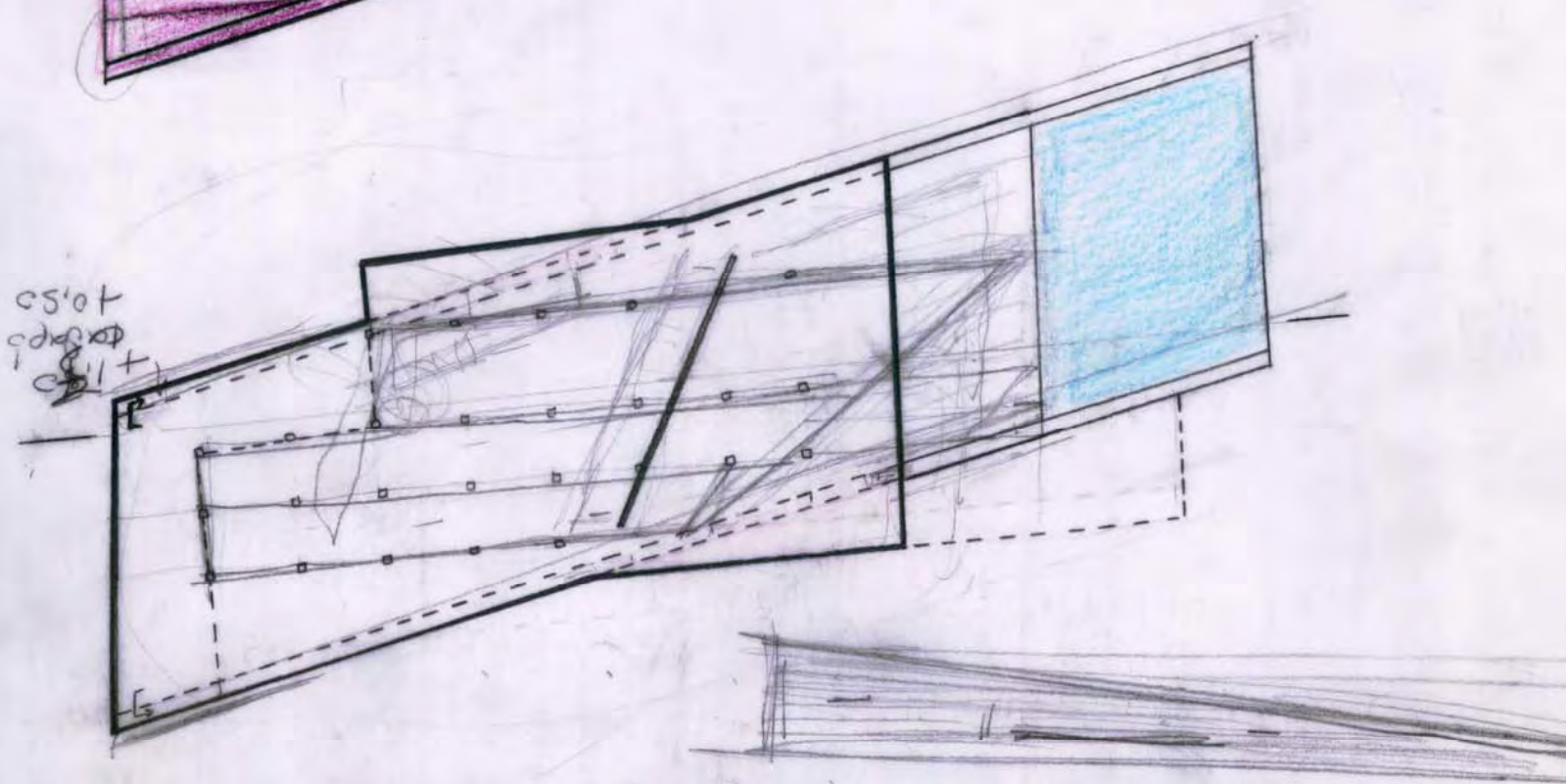

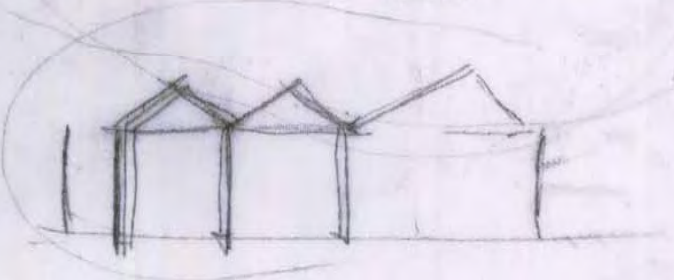
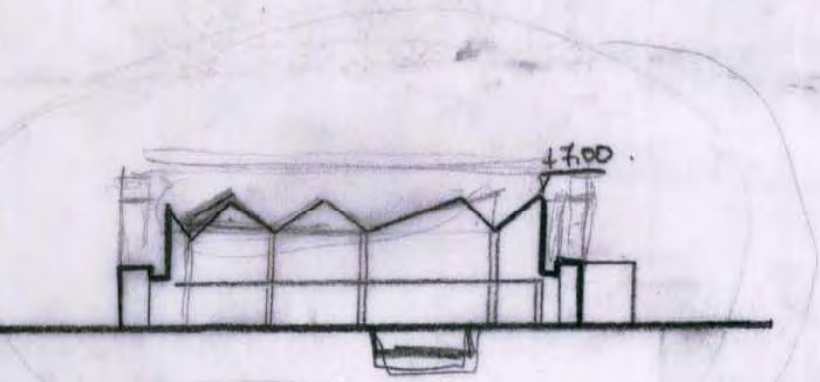
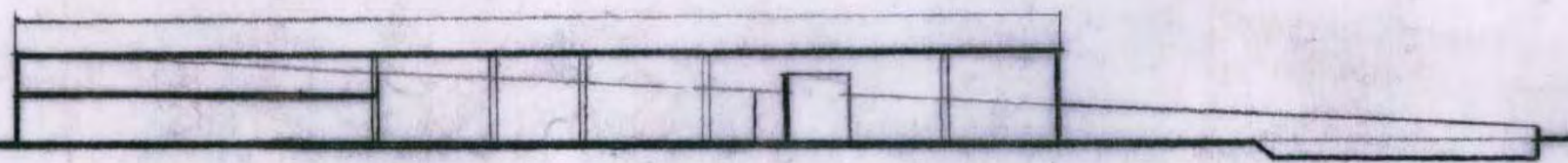
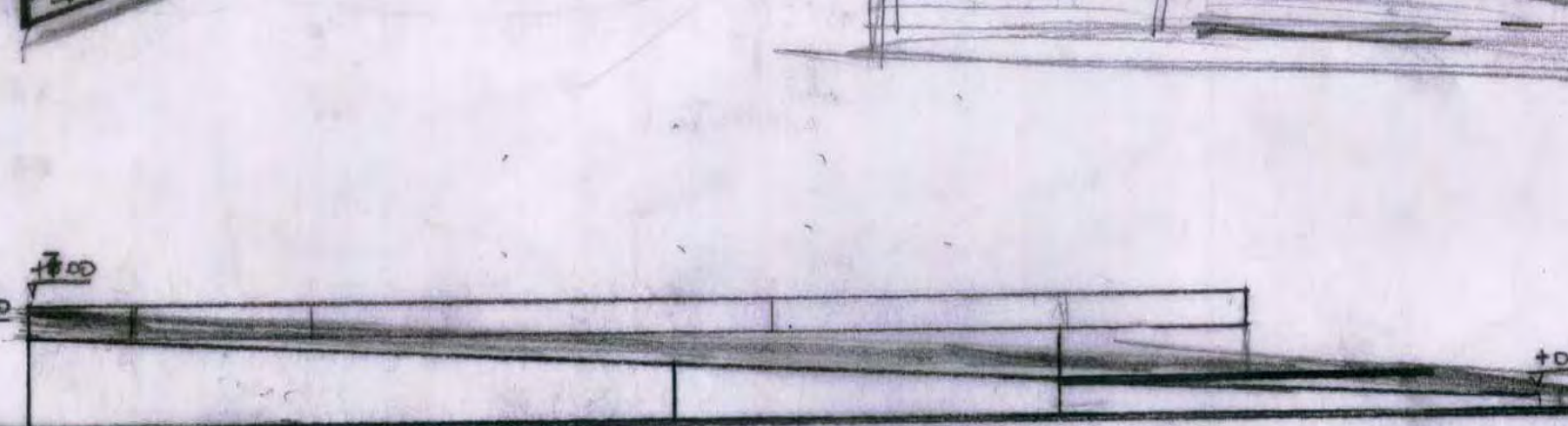

(Δ). Σκίτσα Διαμόρφωσης του Κτιρίου Υπηρεσιών του Δήμου

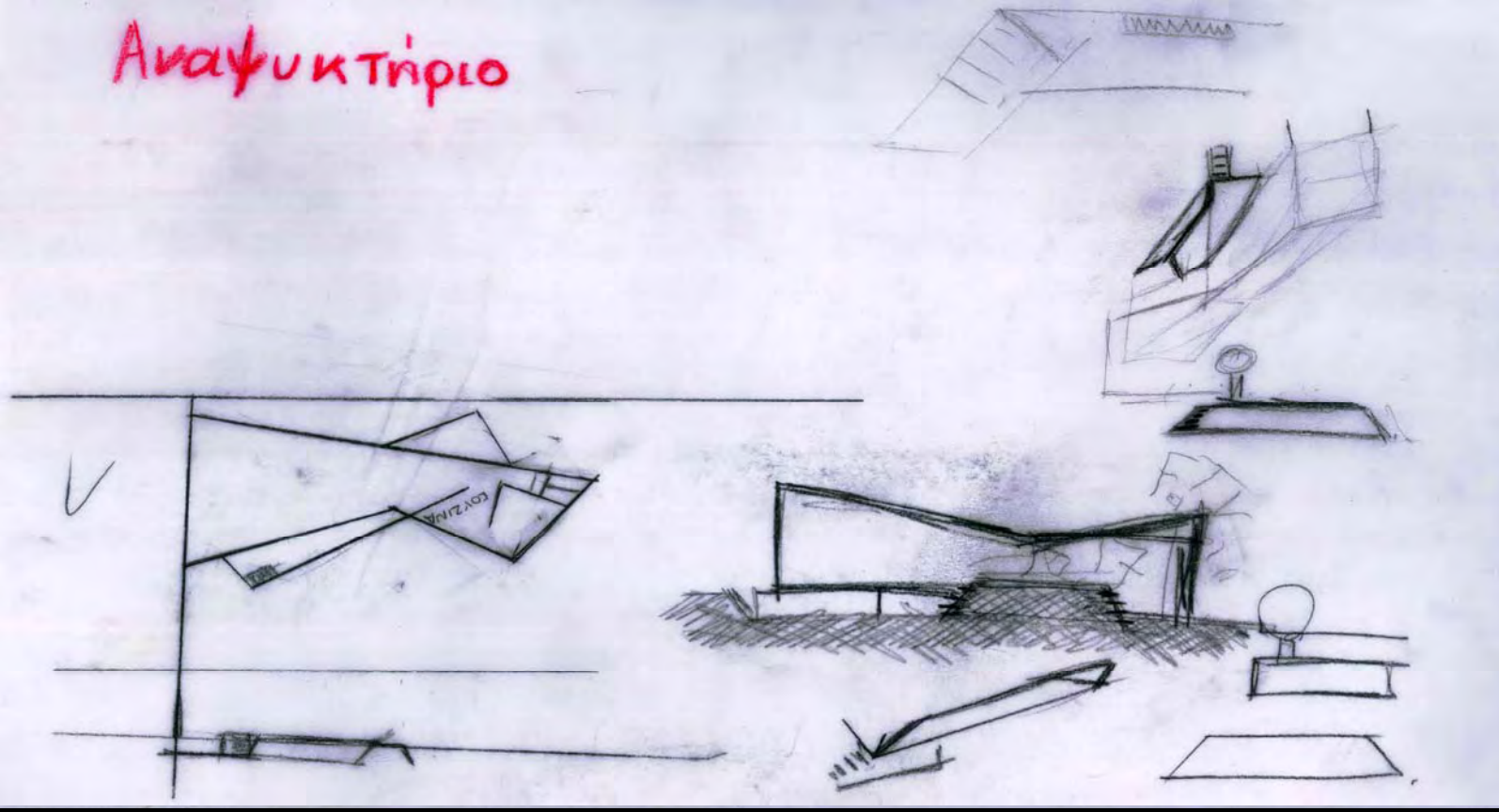

(Ε). Σκίτσα Διαμόρφωσης του
Εκθεσιακού Κέντρου

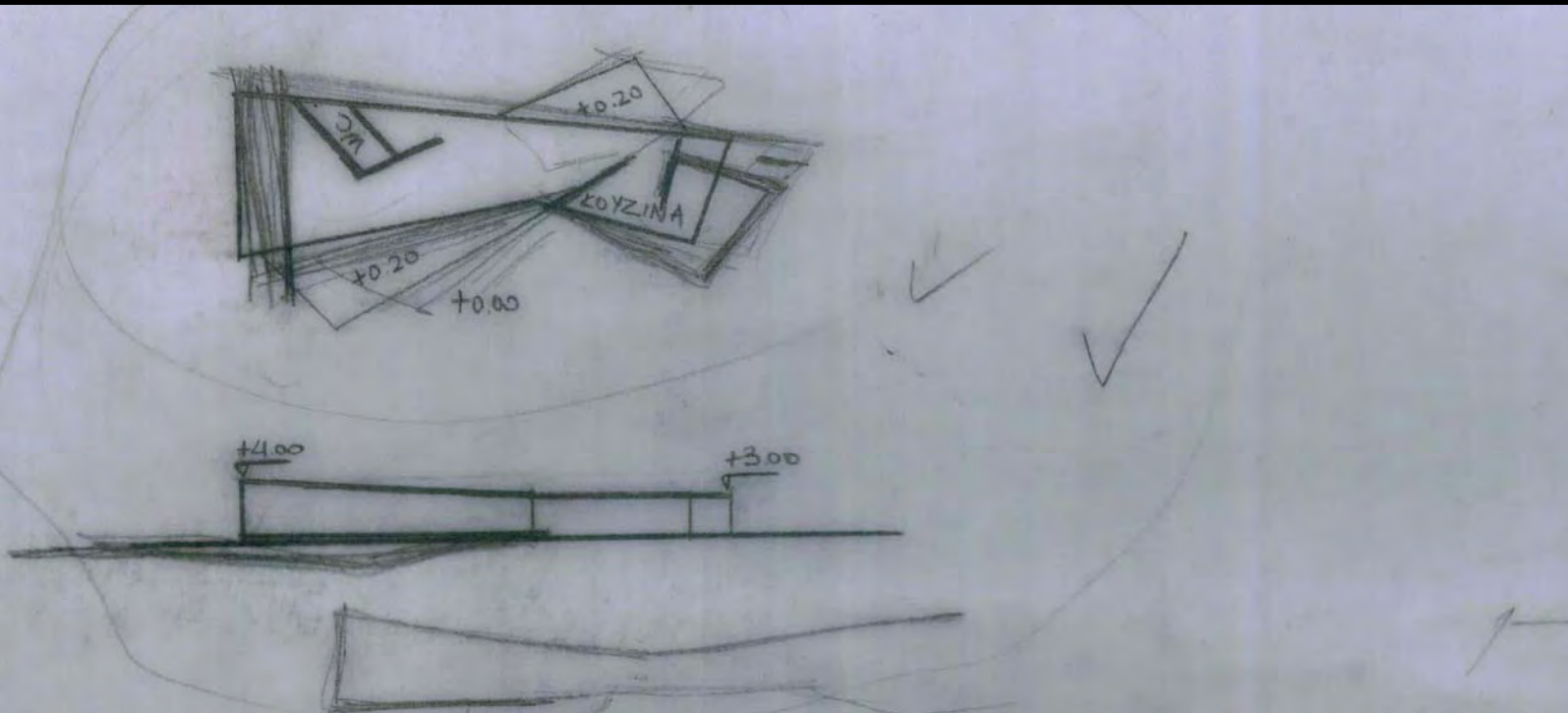

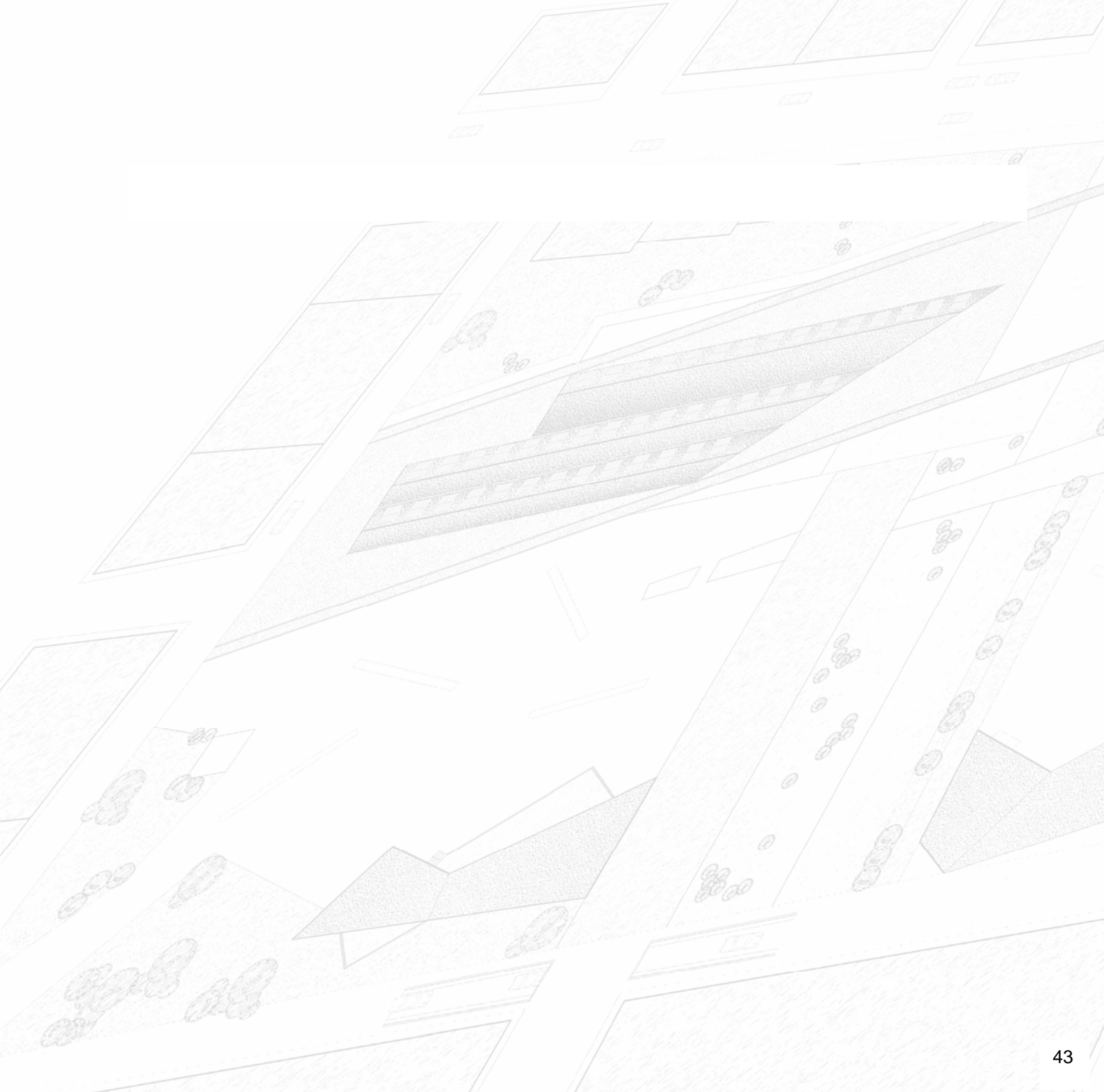

Αναψυκτήριο

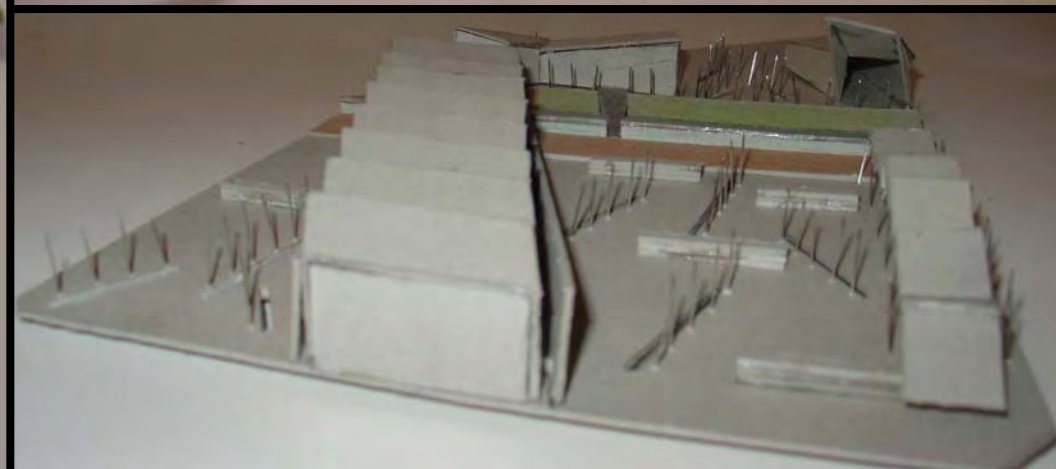
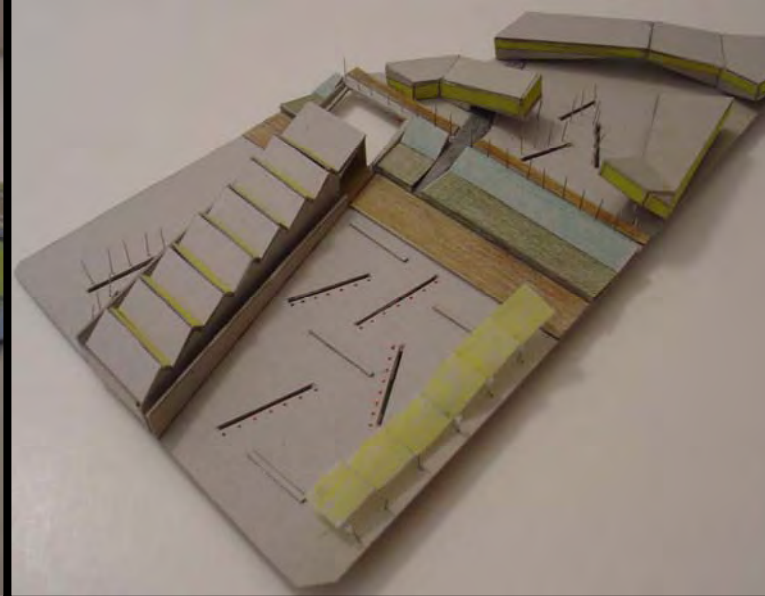

(ΣΤ). Σκίτσα Διαμόρφωσης
του Αναψυκτηρίου

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΠΡΟΜΑΚΕΤΩΝ

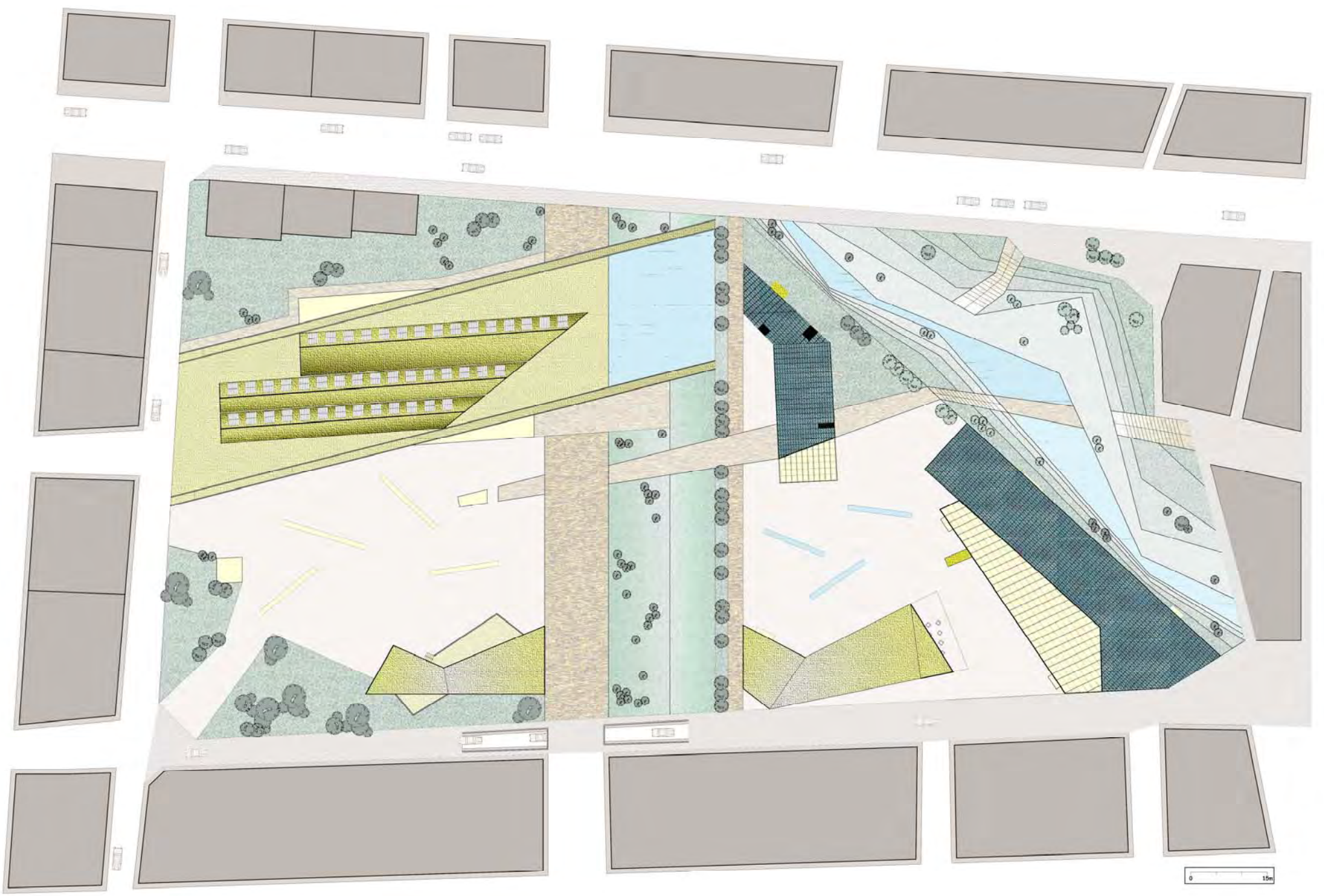
ΤΕΛΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

(1). ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
 (2). ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
 (3). ΜΟΥΣΕΙΟ "ΥΞΑΝΕΤ"

(4). ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 (5). ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ
 (6). ΥΑΛΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΙΜΑΚΟΣΤΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΓΕΙΟΥΡPARKING

ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ ΚΙΝΗΣΗΣ
 ΝΕΡΟ
 ΧΩΡΟΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

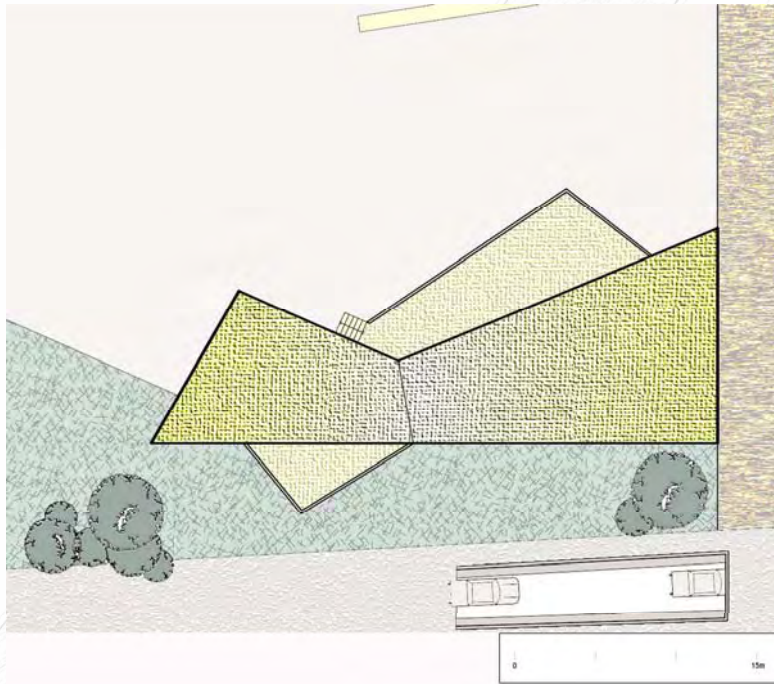

0 15m

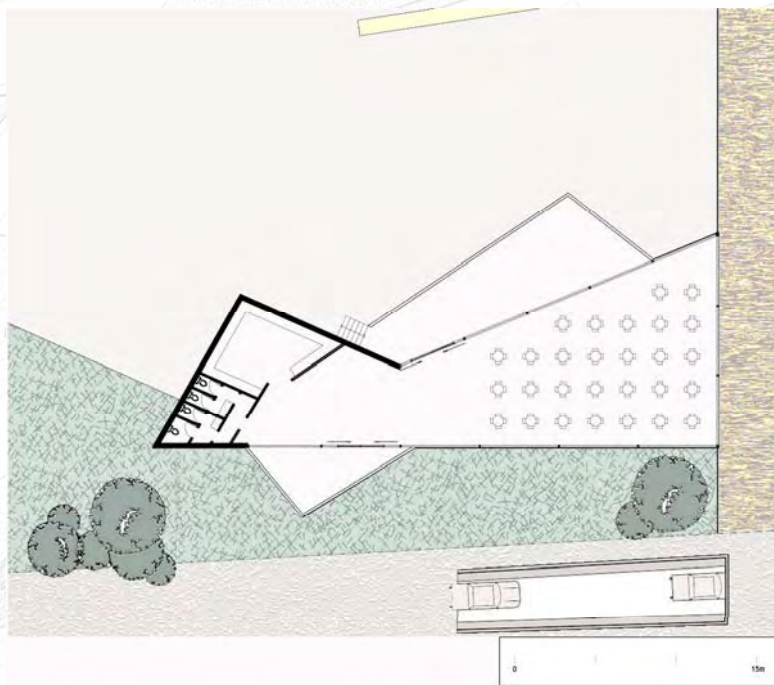

Το αναψυκτήριο, το οποίο βρίσκεται στην κάτω αριστερά πλευρά του οικοπέδου, είναι ένα μονώροφο κτίριο του οποίου η κύρια όψη και είσοδος είναι προσανατολισμένη προς το κέντρο. Στην κάτοψη του εμπεριέχονται δύο υπαίθριοι χώροι με τραπέζια, ενώ στο εσωτερικό του κτιρίου υπάρχουν οι απαιτούμενοι χώροι της κουζίνας και των WC, με το μεγαλύτερο μέρος του εσωτερικού της κατόψεως να καταλαμβάνεται από τραπέζια.

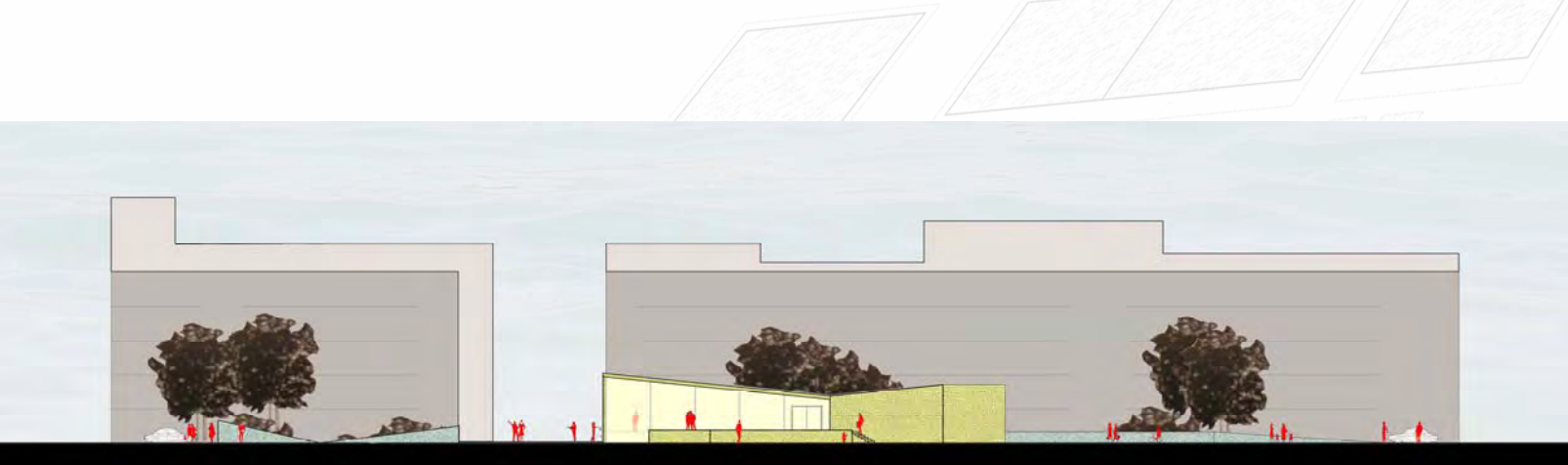
ΣΧΕΔΙΑ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟΥ

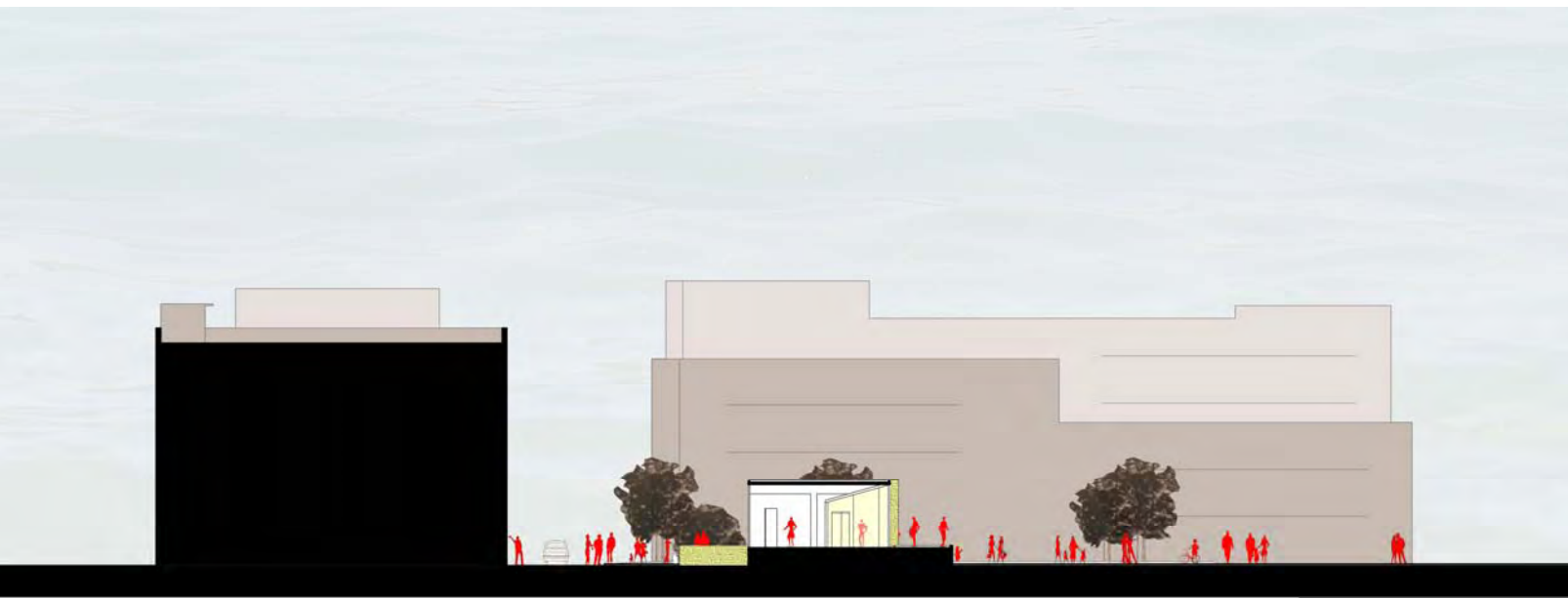
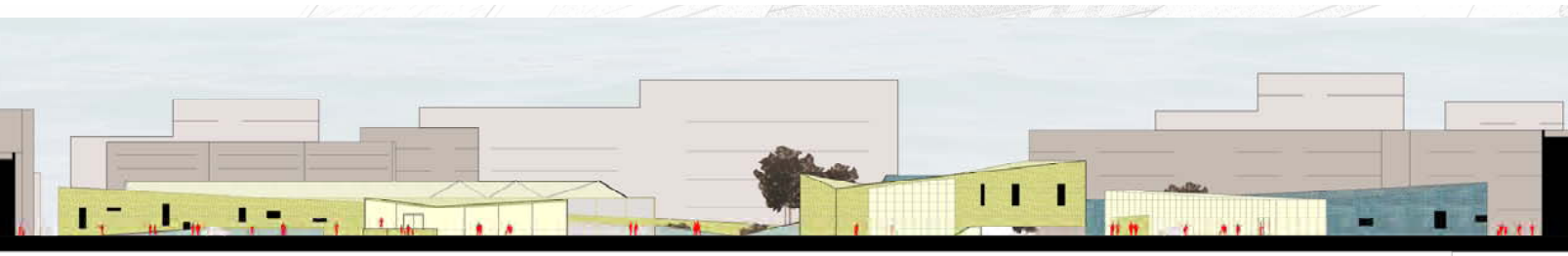
Άνοψη

Κάτοψη Ισογείου

Όψεις

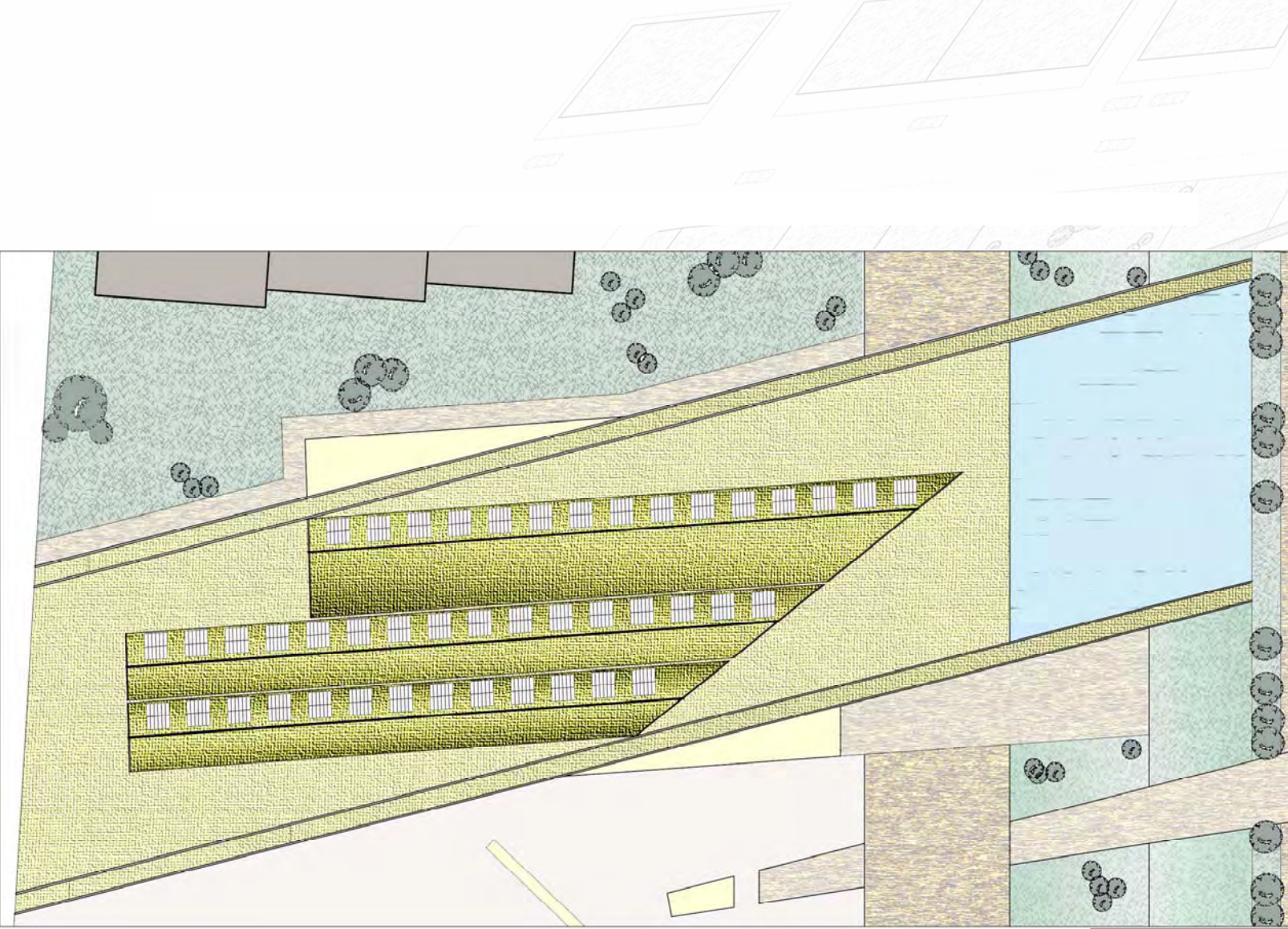

Τομή

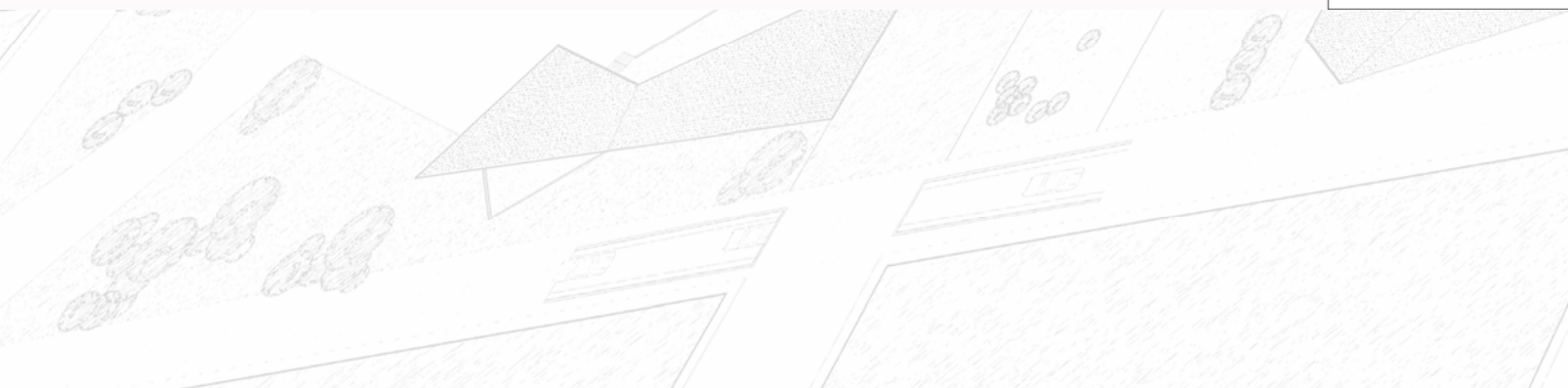

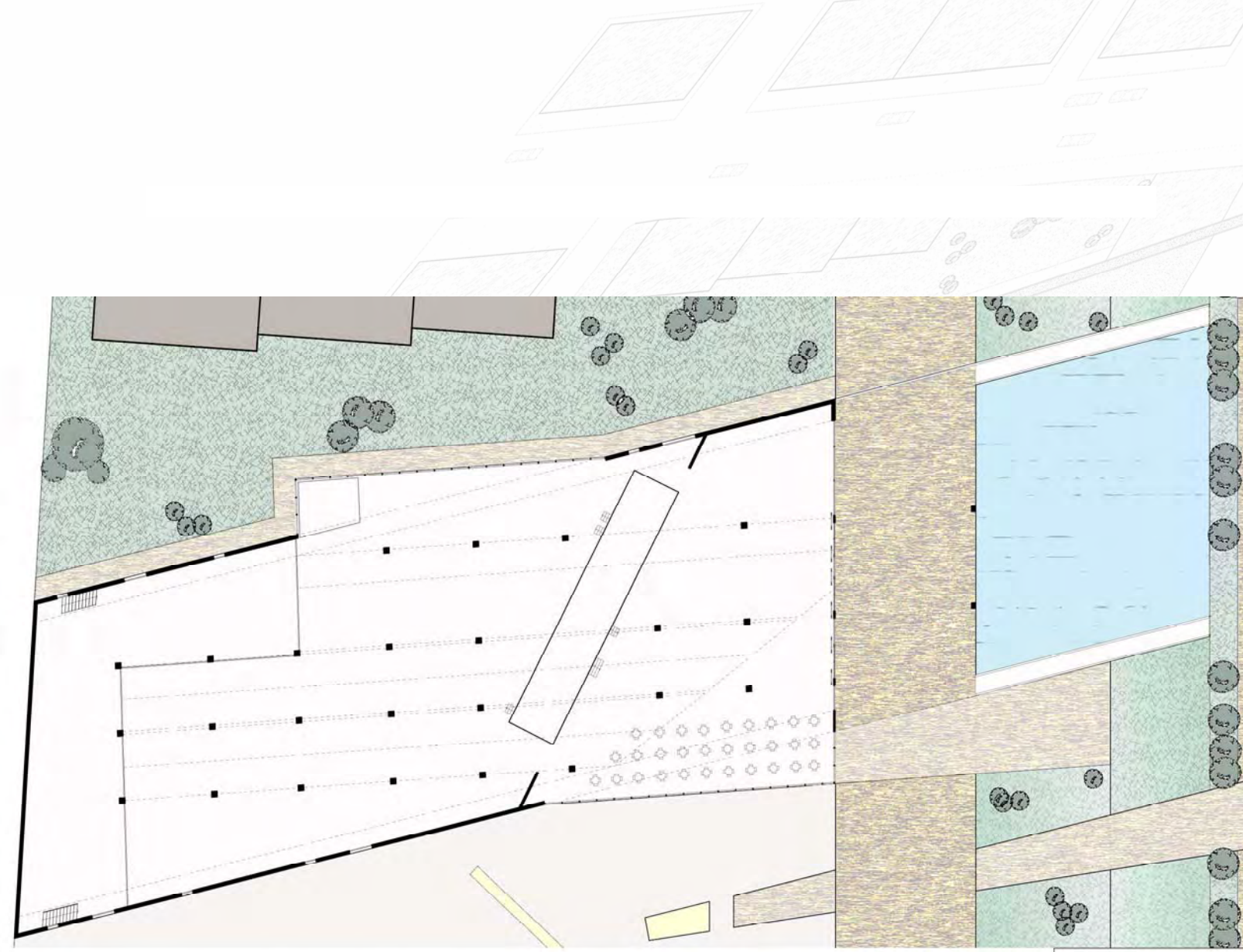
Το κτίριο του εκθεσιακού κέντρου όπως προαναφέραμε αποτελεί μία σύμμειξη του προϋπάρχοντος κτιρίου που υπήρχε σε εκείνη τη θέση με βασικές επεμβάσεις στην αρχική κάτοψη και τον όγκο του. Η είσοδος στο κτίριο γίνεται παράπλευρα από την μεριά που δημιουργείται ένας ημι-υπαίθριος χώρος κατά μήκος του κεντρικού διαδρόμου της πλατείας. Ο εσωτερικός του χώρος είναι ελεύθερος προκειμένου να είναι ευμετάβλητος για την κάθε είδους έκθεση που πρόκειται να φιλοξενηθεί, ενώ στο βάθος του υπάρχει μια αποθήκη. Χαρακτηριστικό της κατόψεως αποτελεί ένας υπερυψωμένος ορθογώνιος όγκος, στον οποίο εμπεριέχονται τα εκδοτήρια εισιτηρίων, WC και η κουζίνα του κυλικείου που υπάρχει στον προθάλαμο. Παράπλευρα του κτιρίου και εφαπτόμενοι σε αυτό, υπάρχουν δύο διάδρομοι οι οποίοι είναι προσιτοί από τον κόσμο και εξυπηρετούν διάφορους σκοπούς. Προσφέρουν τη θέαση της πλατείας, και όχι μόνο, από ένα αρκετά μεγάλο ύψος -περίπου 8 μέτρα- ενώ κατά μήκος τους, πλησιάζοντας το υψηλότερο τους σημείο, υπάρχει σε κάθε έναν από αυτούς μια σκάλα η οποία οδηγεί στο εσωτερικό του κτιρίου σε ένα επίπεδο από όπου μπορεί ο διερχόμενος να έχει μια συνολική ματιά του χώρου και της έκθεσης που στεγάζει.

ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΘΕΣΙΑΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

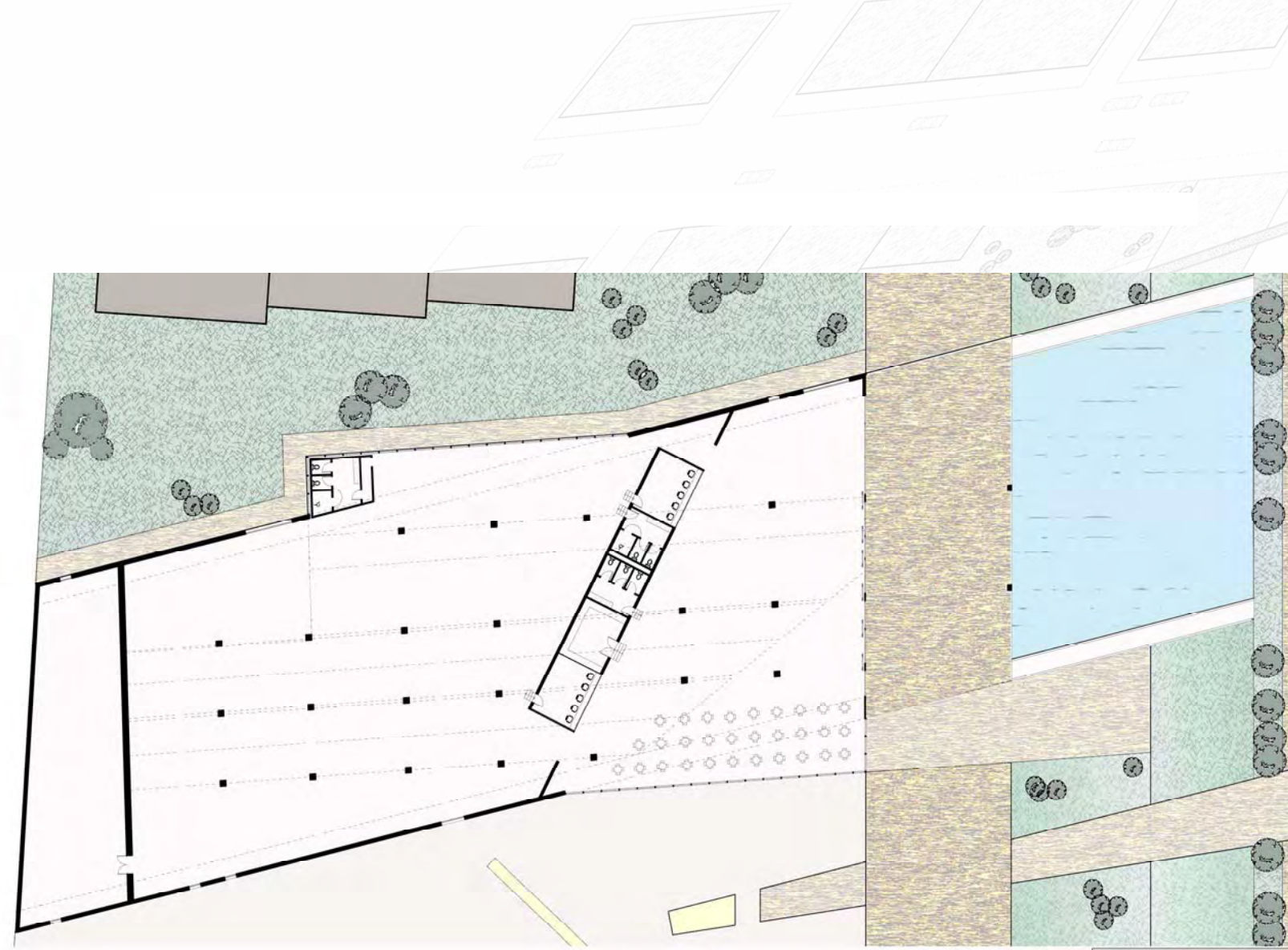

Άνοψη

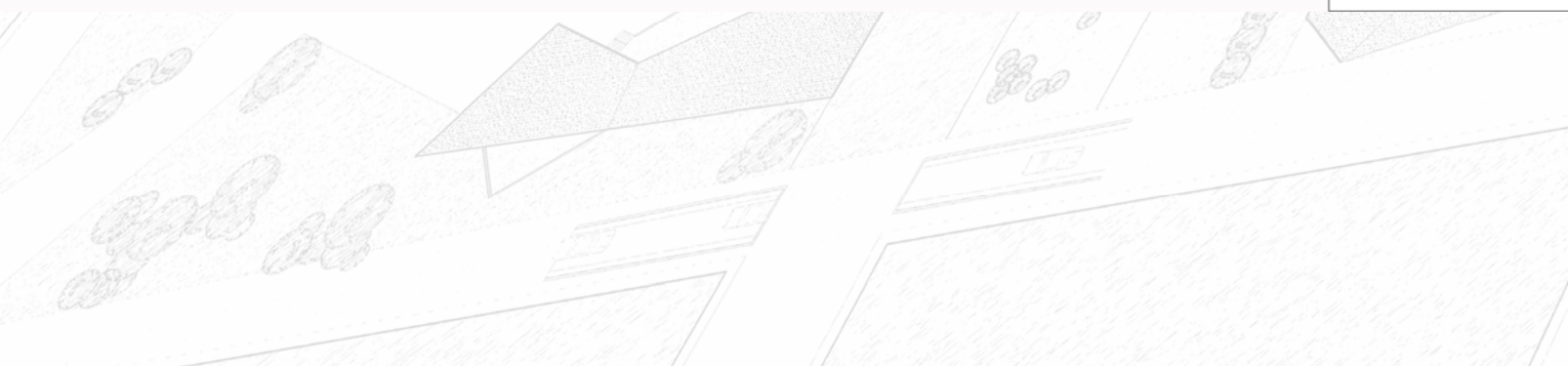

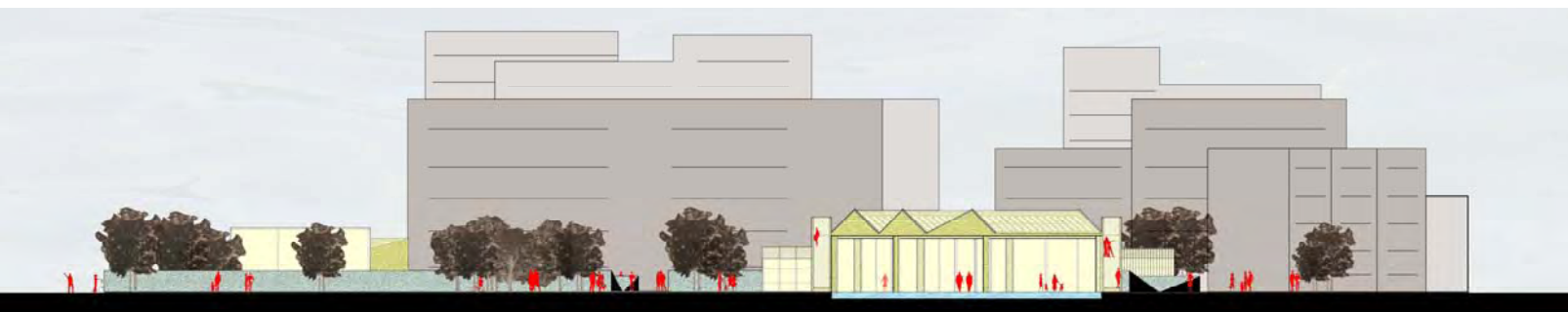
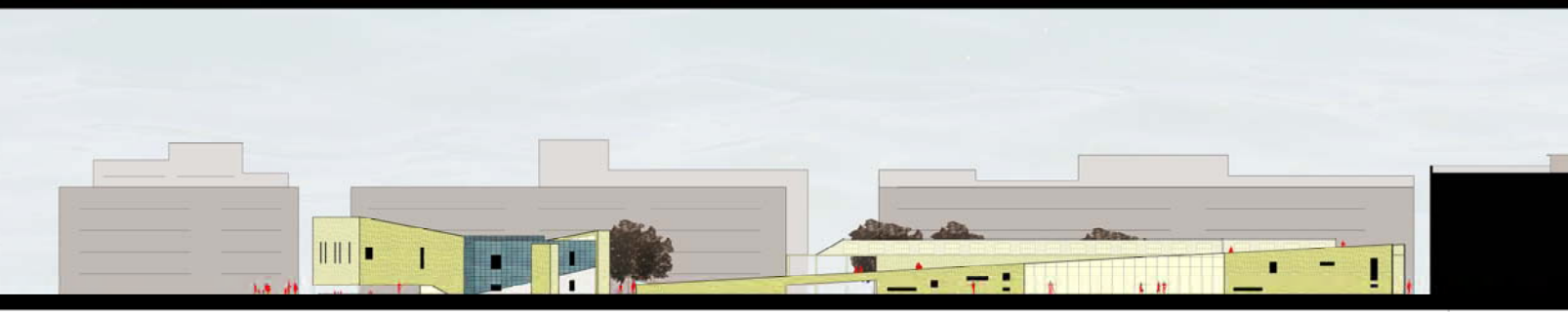

Κάτοψη Ορόφου

Κάτοψη Ισογείου

Όψεις

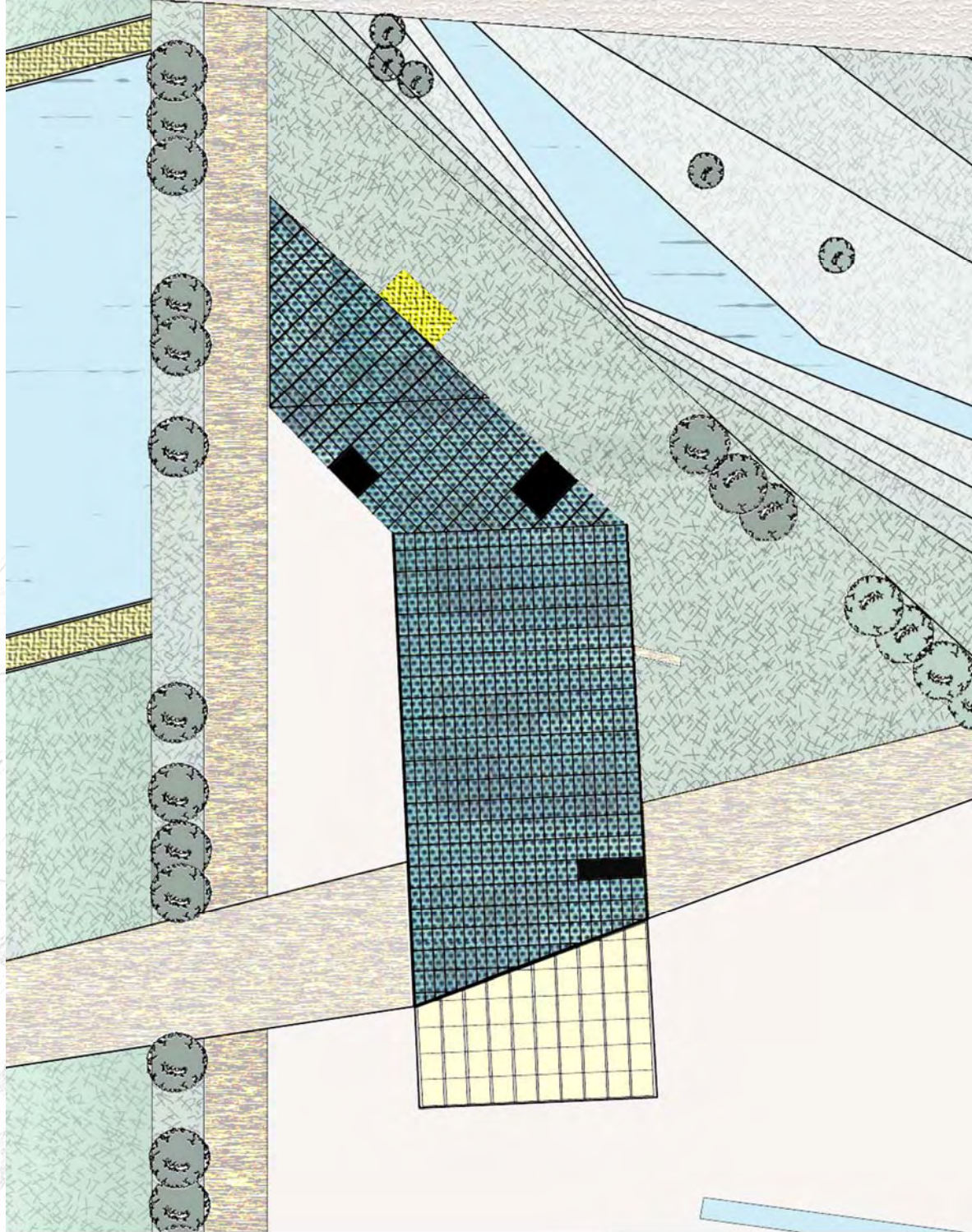

Τομές

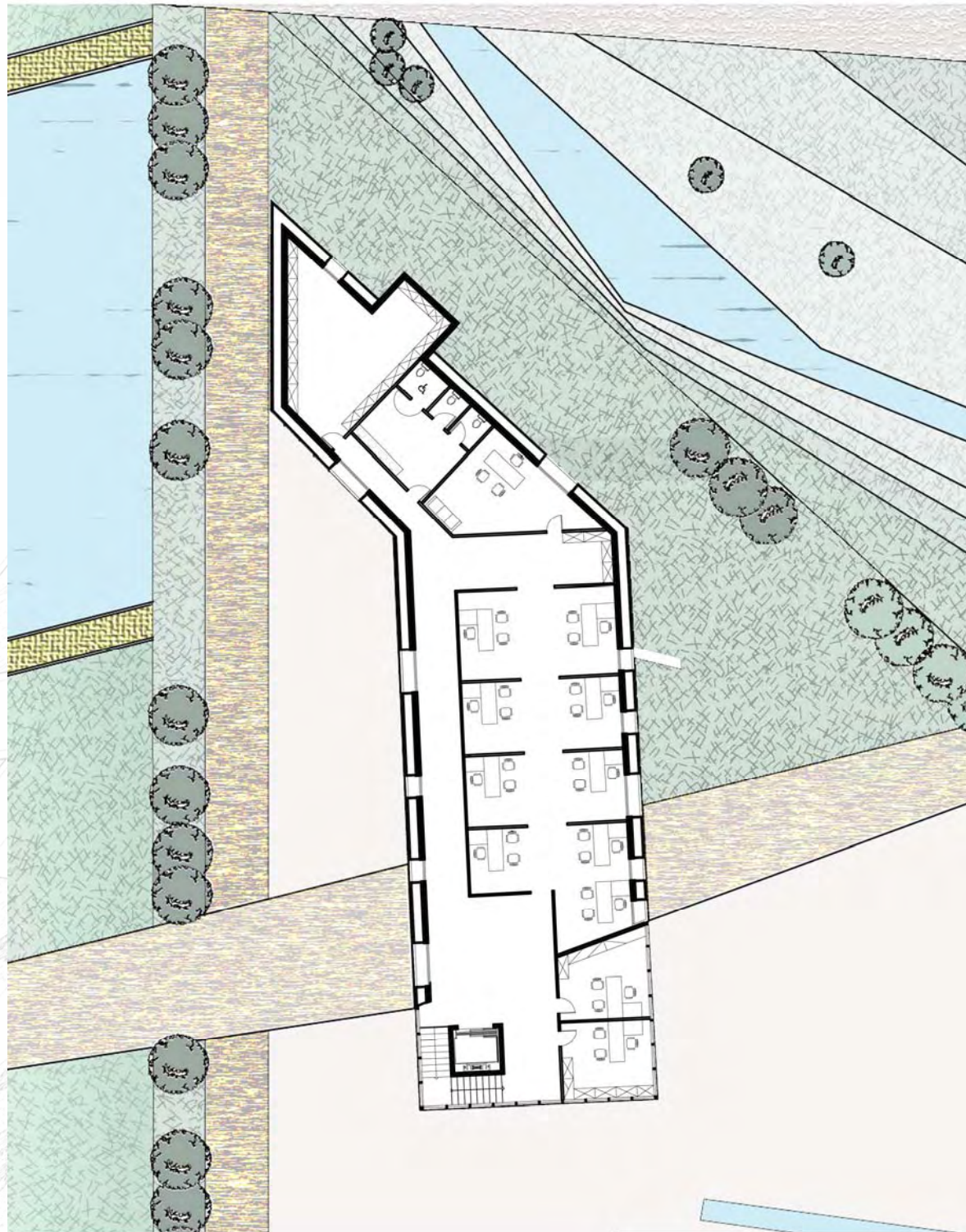
Η υπηρεσία του δήμου πρόκειται για ένα διώροφο κτίριο το οποίο κατά βάση στεγάζει γραφειακούς χώρους και στους δύο ορόφους του, με μια διαφοροποίηση στο ισόγειο όπου υπάρχει υποδομή για κέντρο εξυπηρέτησης, με μια αίθουσα αναμονής στην κεντρική του είσοδο. Στο προϋπάρχον κτίριο, το οποίο όπως έχουμε προαναφέρει είναι επικαλυμμένο, έχει γίνει μια προσθήκη υαλοστασίου όπου στεγάζονται οι σκάλες και οι ανελκυστήρες μετάβασης μεταξύ των ορόφων καθώς και δύο επιπλέον γραφεία.

**ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ**

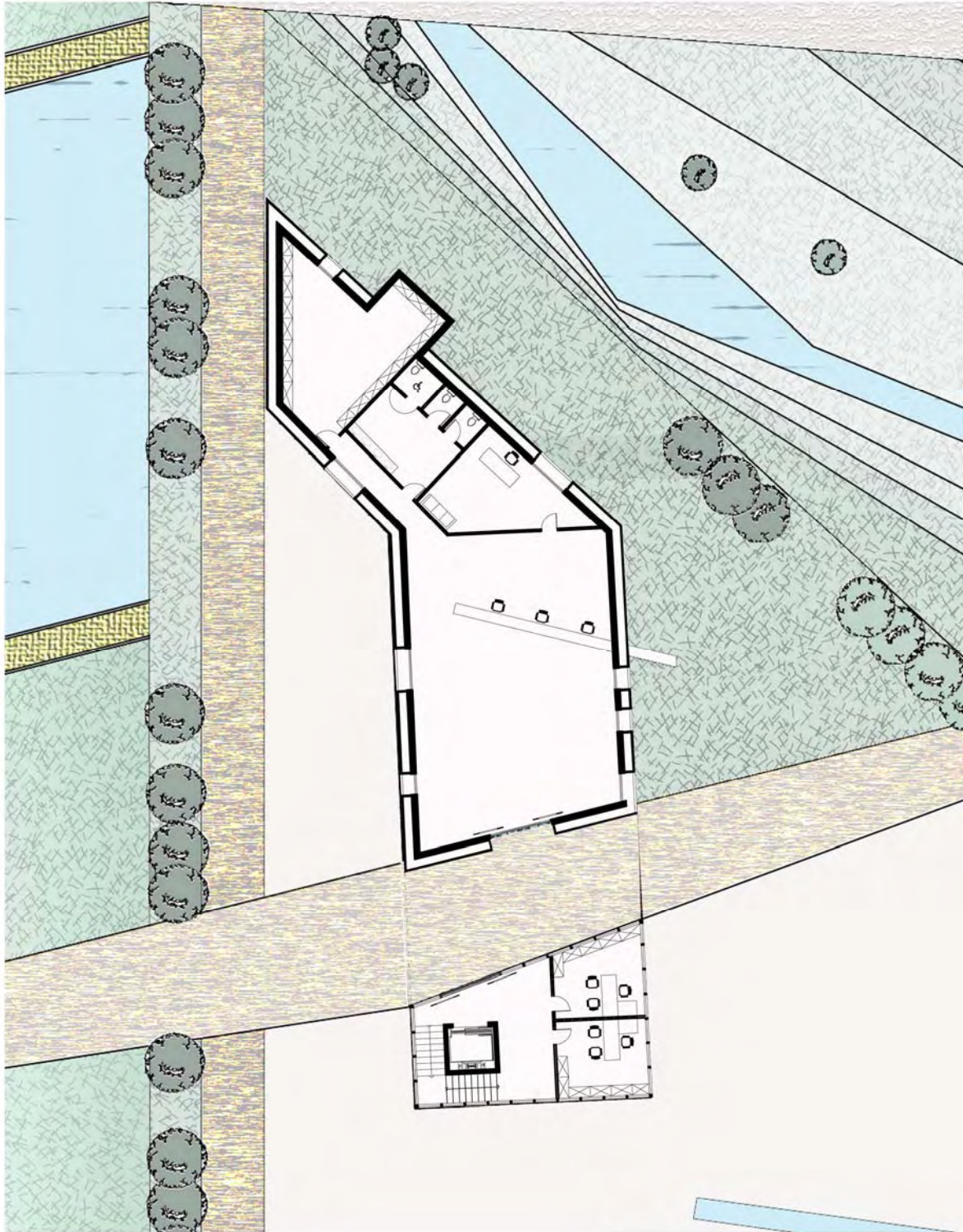

Άνοψη

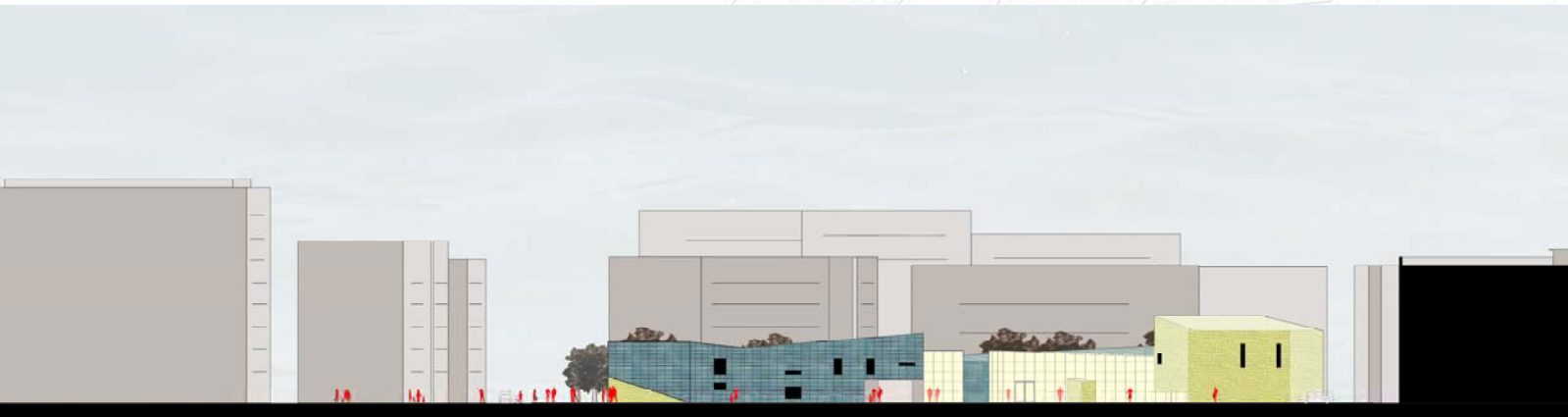

Κάτοψη Ορόφου

Κάτοψη Ισογείου

Όψεις

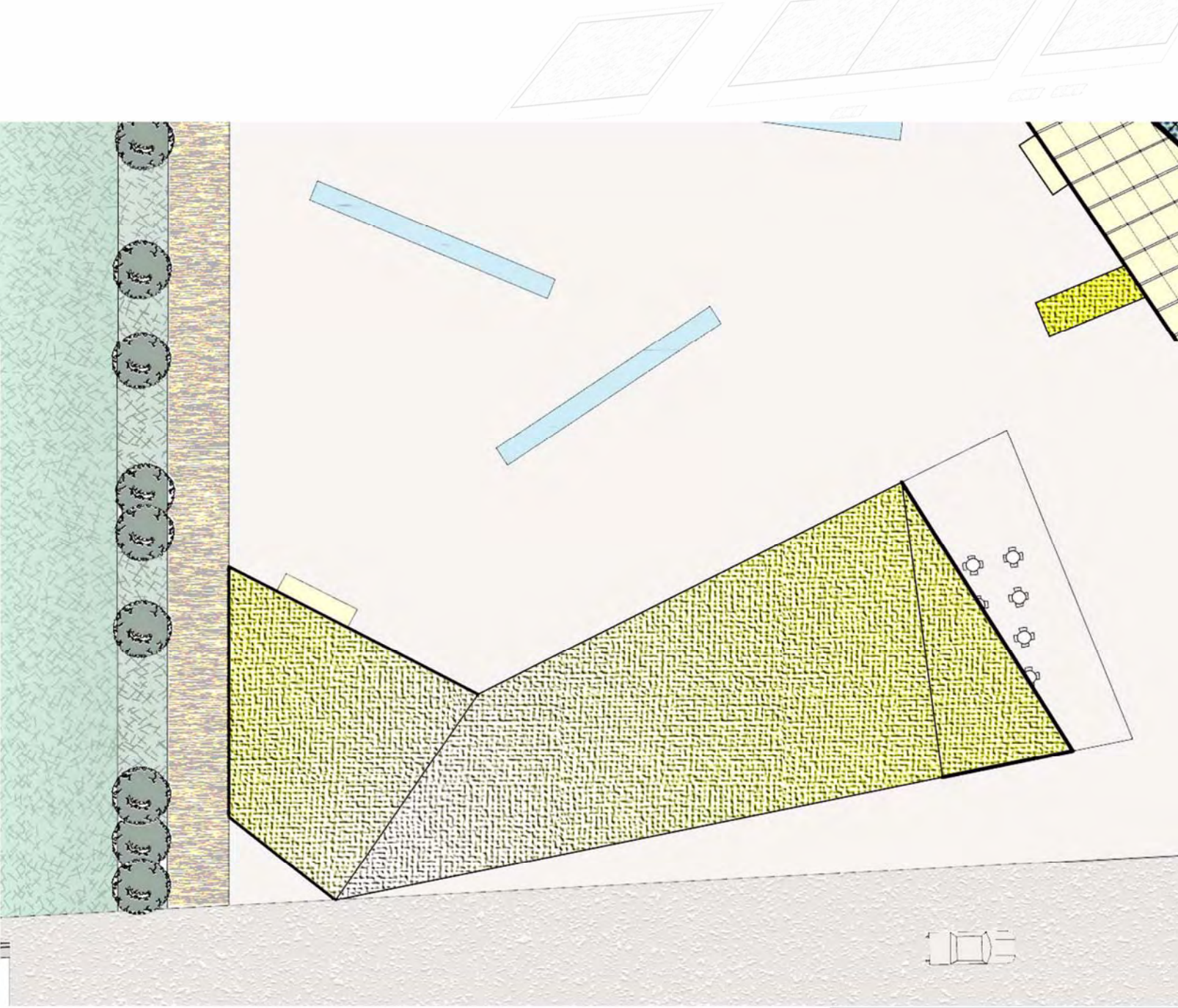
Τομή

Η βιβλιοθήκη η οποία, αναφερόμενοι στην κάτοψη, βρίσκεται κάτω από την υπηρεσία του δήμου αποτελεί και αυτή δώροφο κτίριο διαφορετικής γεωμετρίας και μεγέθους από το προαναφερθέν. Η είσοδος γίνεται από την πλευρά η οποία είναι προσανατολισμένη προς το κέντρο της «υπό- πλατείας» που δημιουργείται και στεγάζει χώρους ανάλογους της χρήσης της. Το αναγνωστήριο και ο χώρος διάθεσης των βιβλίων βρίσκονται σε διαφορετικά επίπεδα από αυτό της εισόδου, διατηρώντας μια υψομετρική διαφορά και μεταξύ τους. Από το ισόγειο της βιβλιοθήκης είναι εφικτή και η πρόσβαση στο ημι- υπαίθριο αναγνωστήριο που βρίσκεται ανεσκαμμένο κάτω από μέρος του κτιρίου.

ΣΧΕΔΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

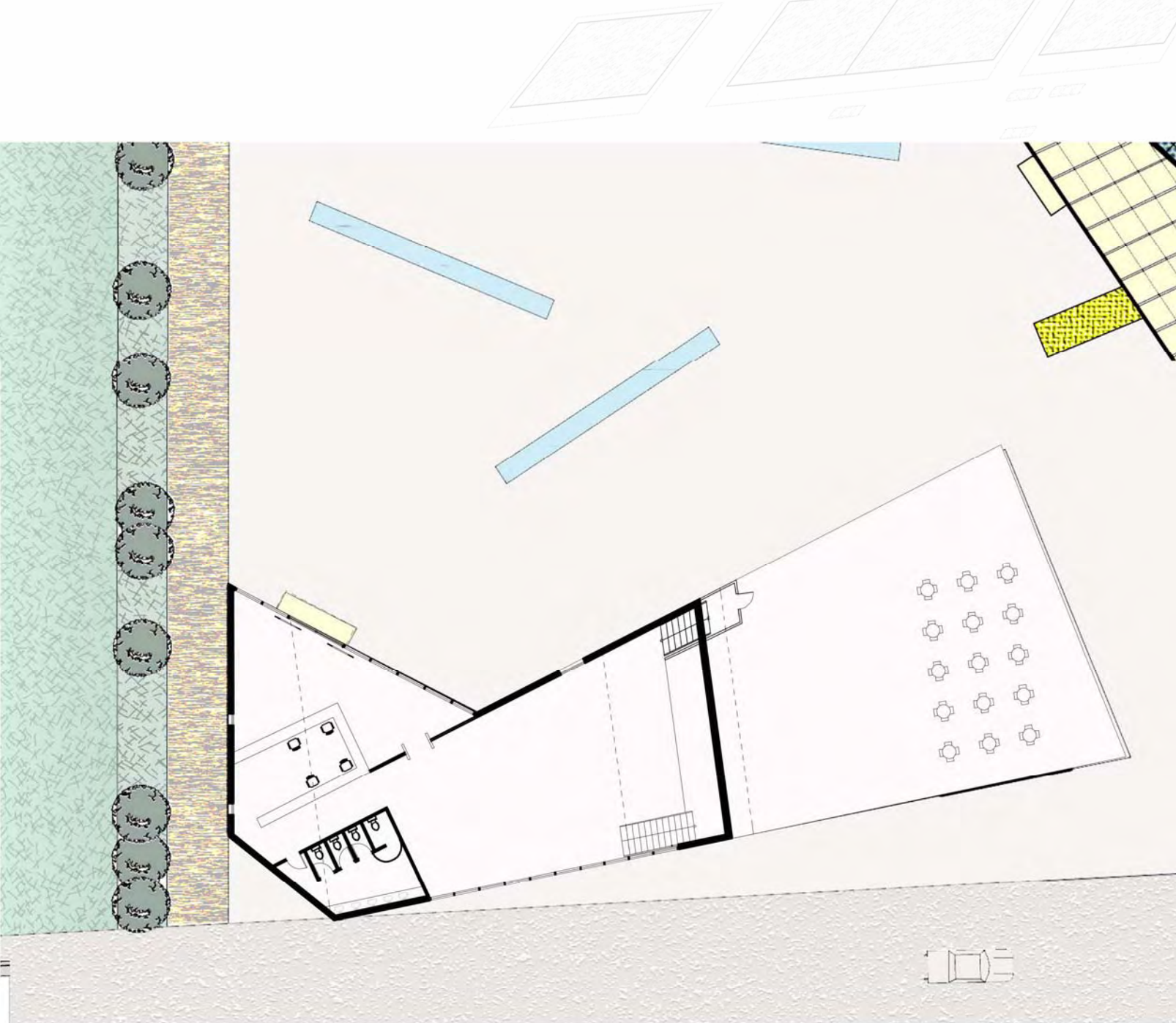

Άνοψη

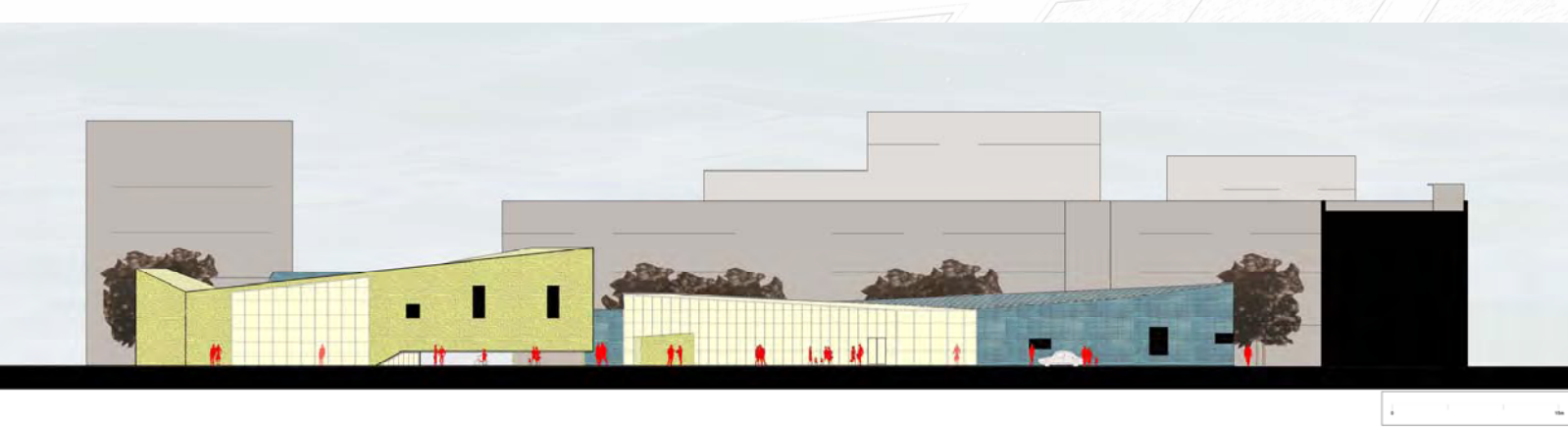

Κάτοψη Ορόφου

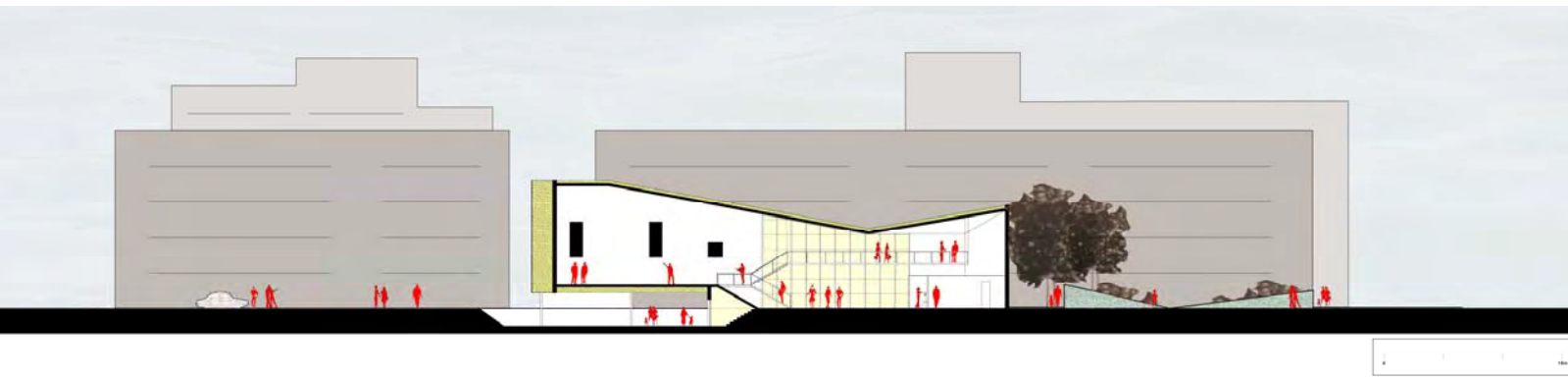
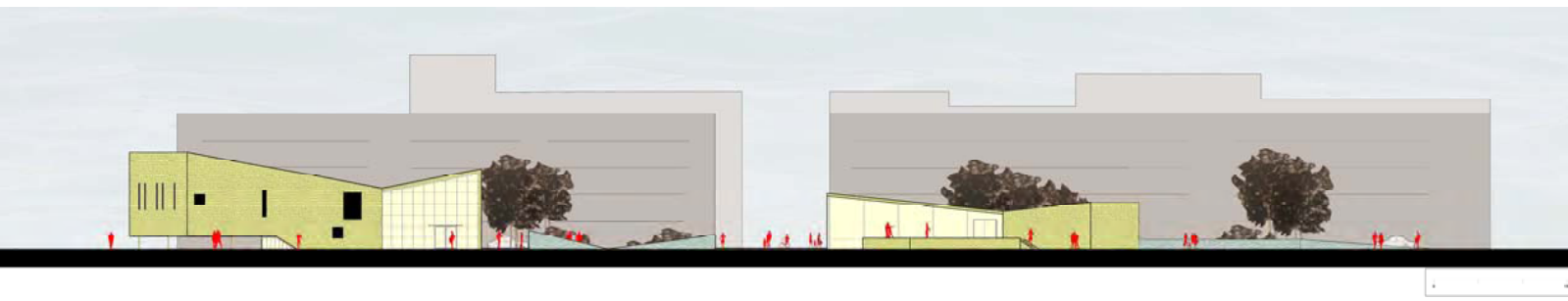

Κάτοψη Ισογείου

Όψεις

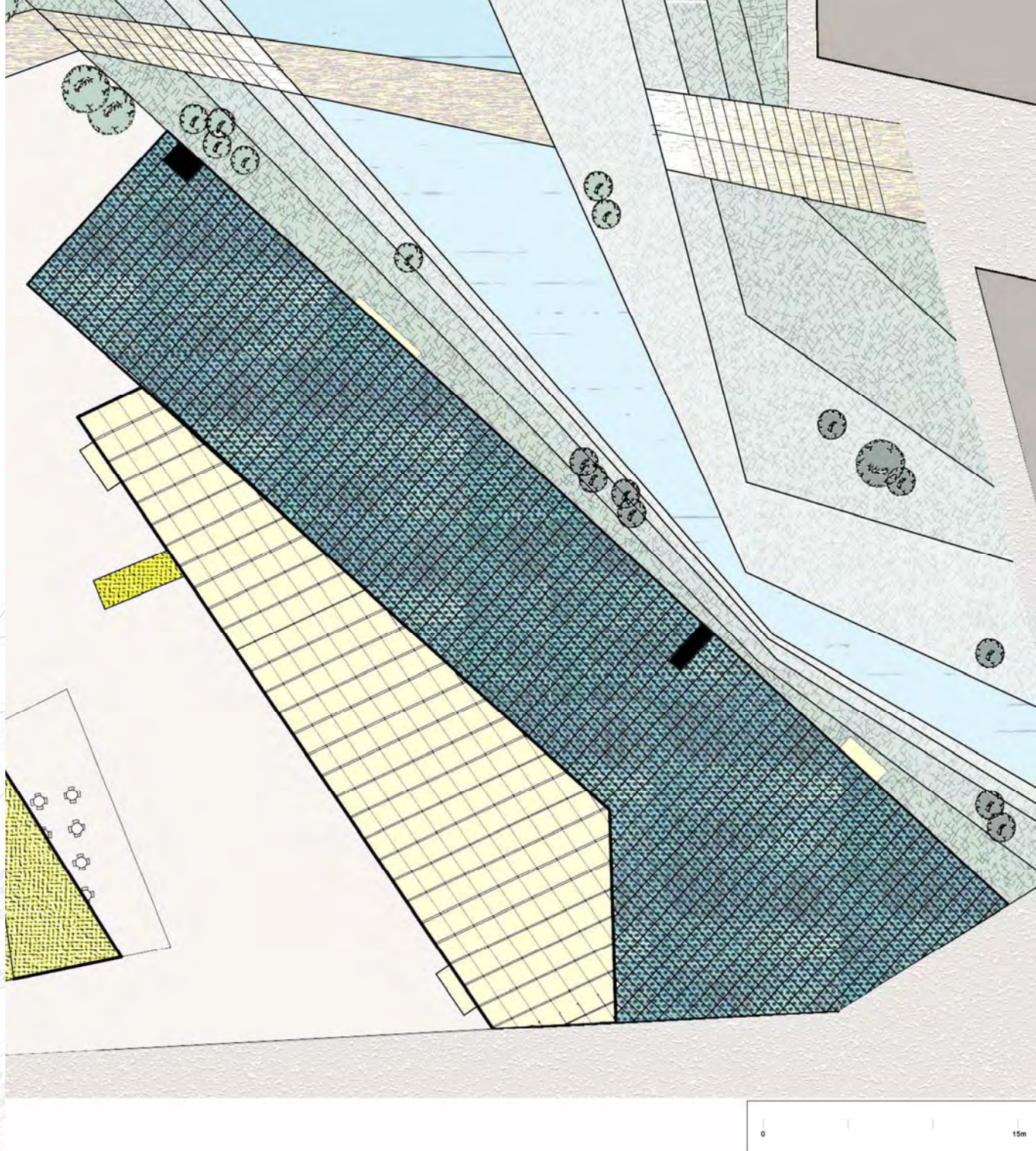
Τομές

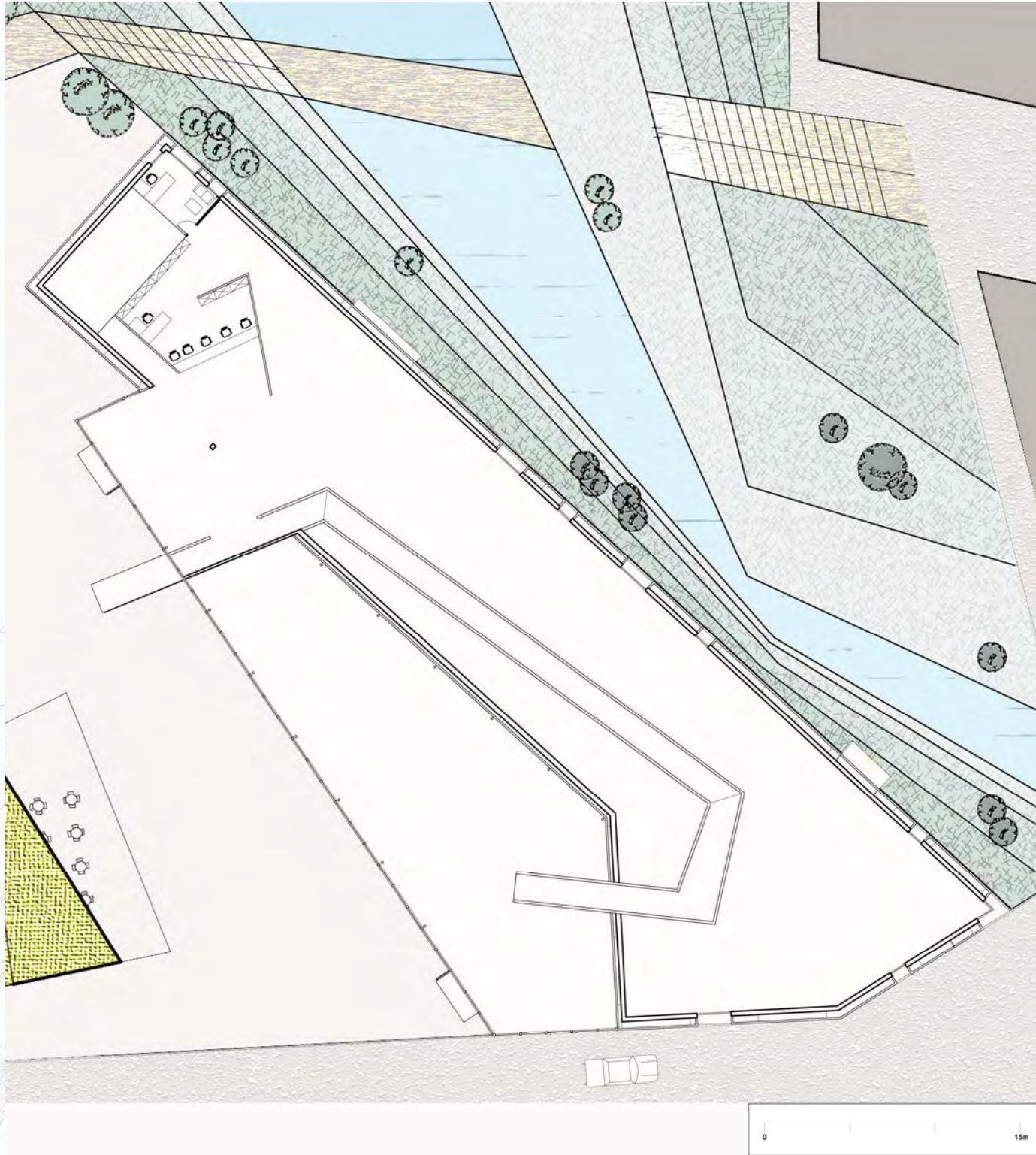

Το μουσείο στεγάζεται στο κτίριο που βρίσκεται στην γωνία που συνορεύει με το παράπλευρο ρέμα, ενώ κύριο έκθεμα του θα αποτελεί η ιστορία της ΥΦΑΝΕΤ. Και το κτίριο αυτό, του οποίου το γενικό περίγραμμα ταυτίζεται με το προϋπάρχον, είναι επικαλυμμένο με επεξεργασμένα φύλλα χαλκού. Χαρακτηριστικό του κτιρίου αποτελεί ένας διάδρομος, του οποίου η αρχή είναι εμφανής στην όψη του μουσείου. Ο διάδρομος αυτός, διατρέχει το μουσείο και καταλήγει στον δεύτερο όροφο της γυάλινης προσθήκης όπου προτείνεται η ύπαρξη μιας περιοδικής έκθεσης, ανεξάρτητης με την ιστορία του εργοστασίου της ΥΦΑΝΕΤ. Οι οπές - σχισμές που υπάρχουν στις όψεις αλλά και στο εσωτερικό του μουσείου, δίνουν την αίσθηση της οπτικής συνέχειας της πλατείας με το ρέμα και αντίστροφα, δημιουργώντας οπτικές φυγές, ενώ μερικές από αυτές παύουν να είναι απλά σχισμές και αποτελούν μικρούς χώρους προσβάσιμους από τους επισκέπτες, εντείνοντας αυτό τον «διάλογο».

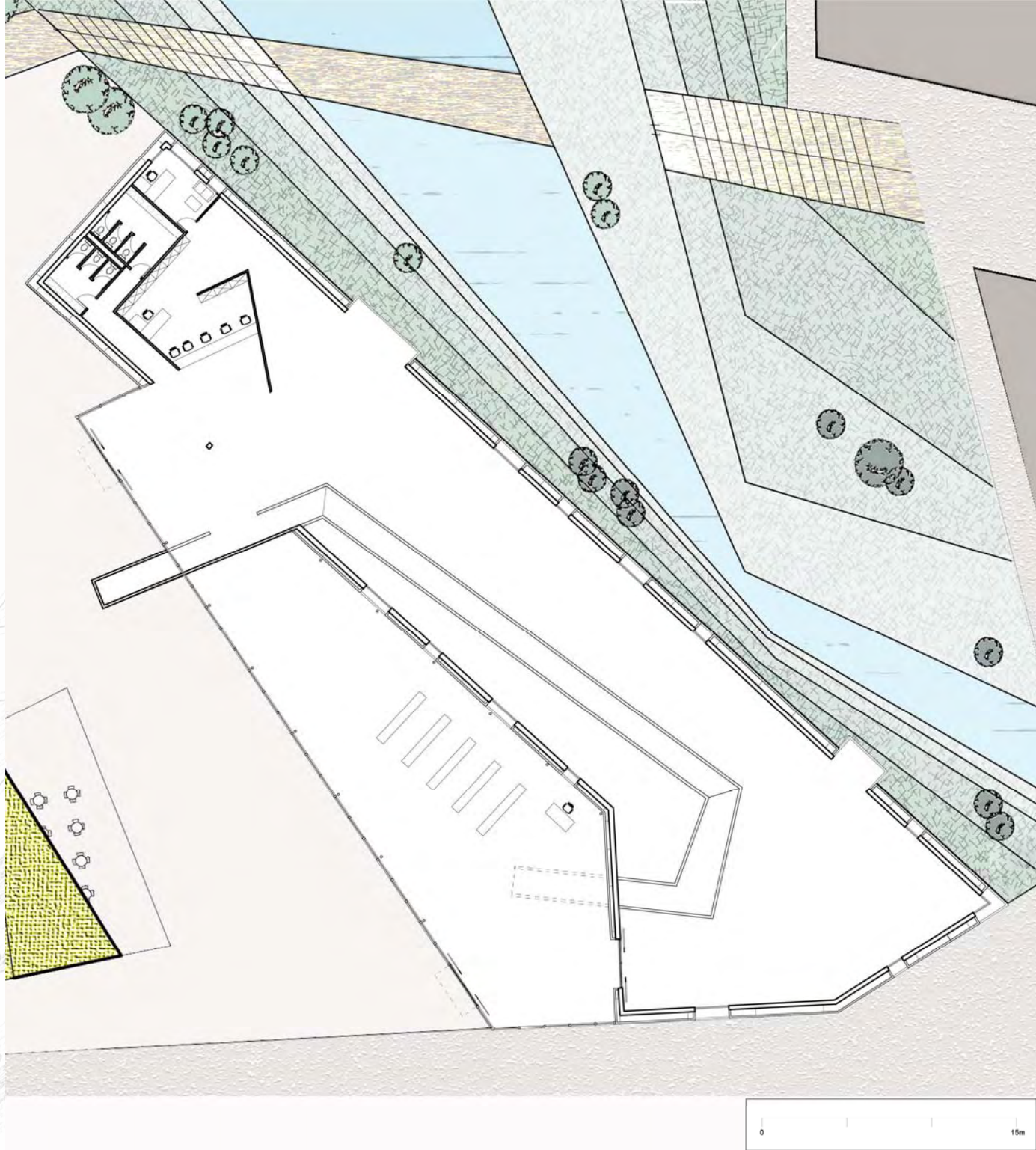
ΣΧΕΔΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟΥ "ΥΦΑΝΕΤ"

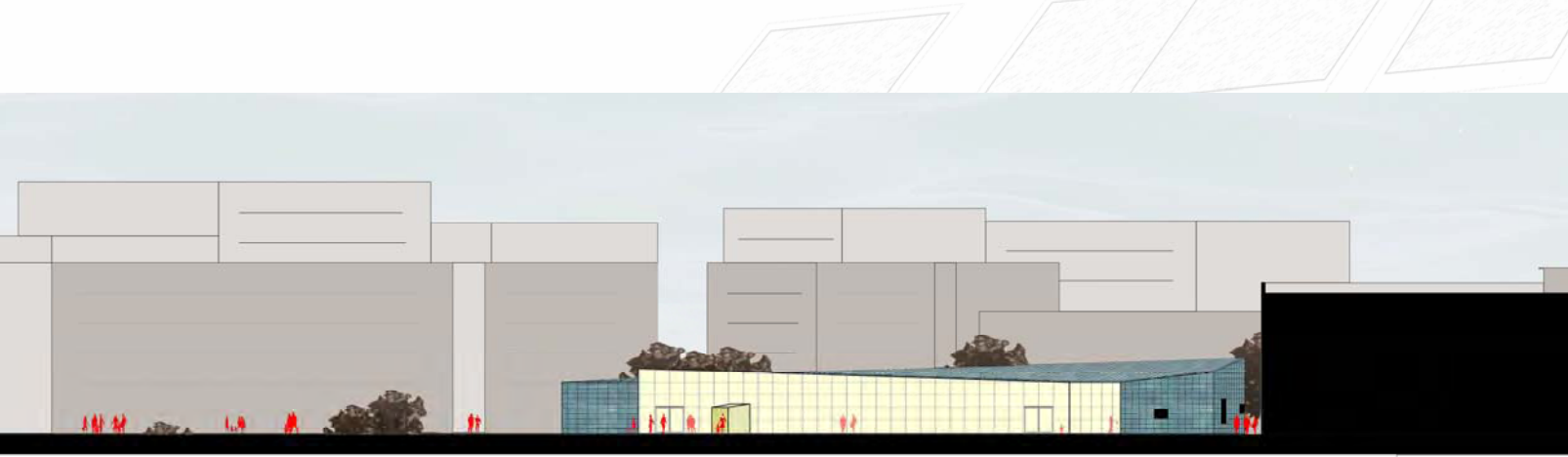
Άνοψη

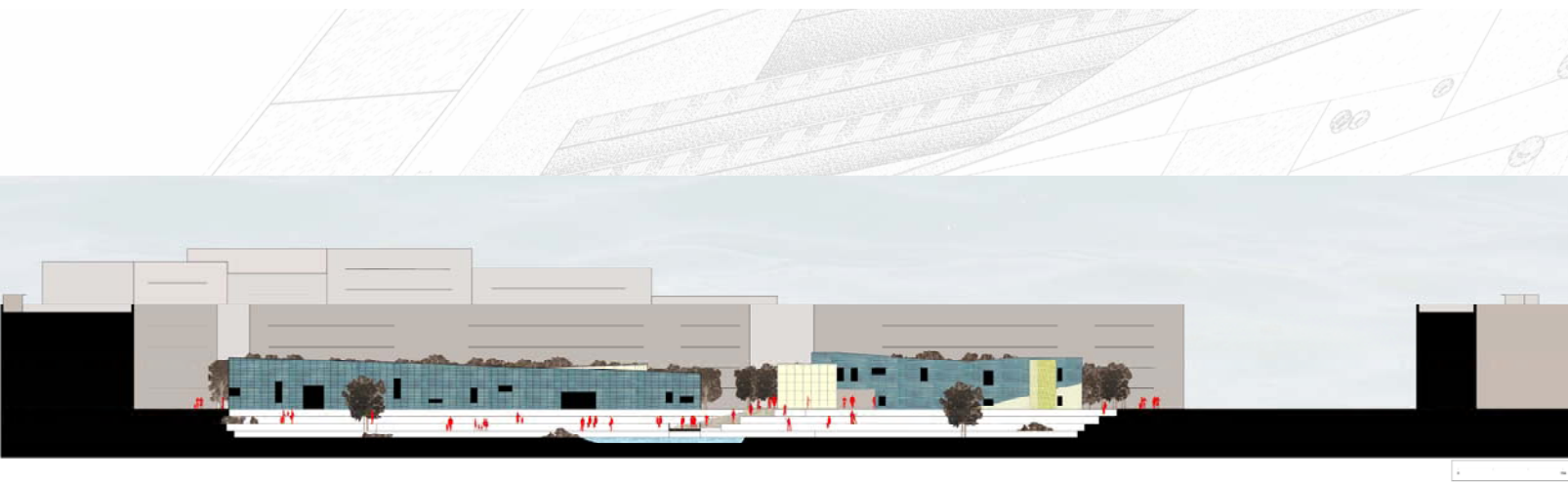
Κάτοψη Ορόφου

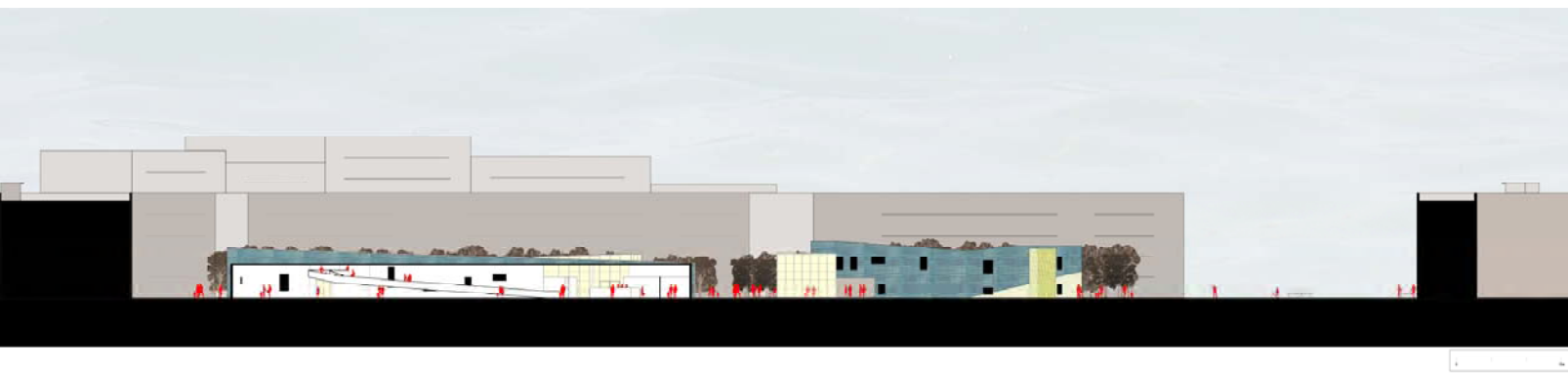
Κάτοψη Ισογείου

Όψη

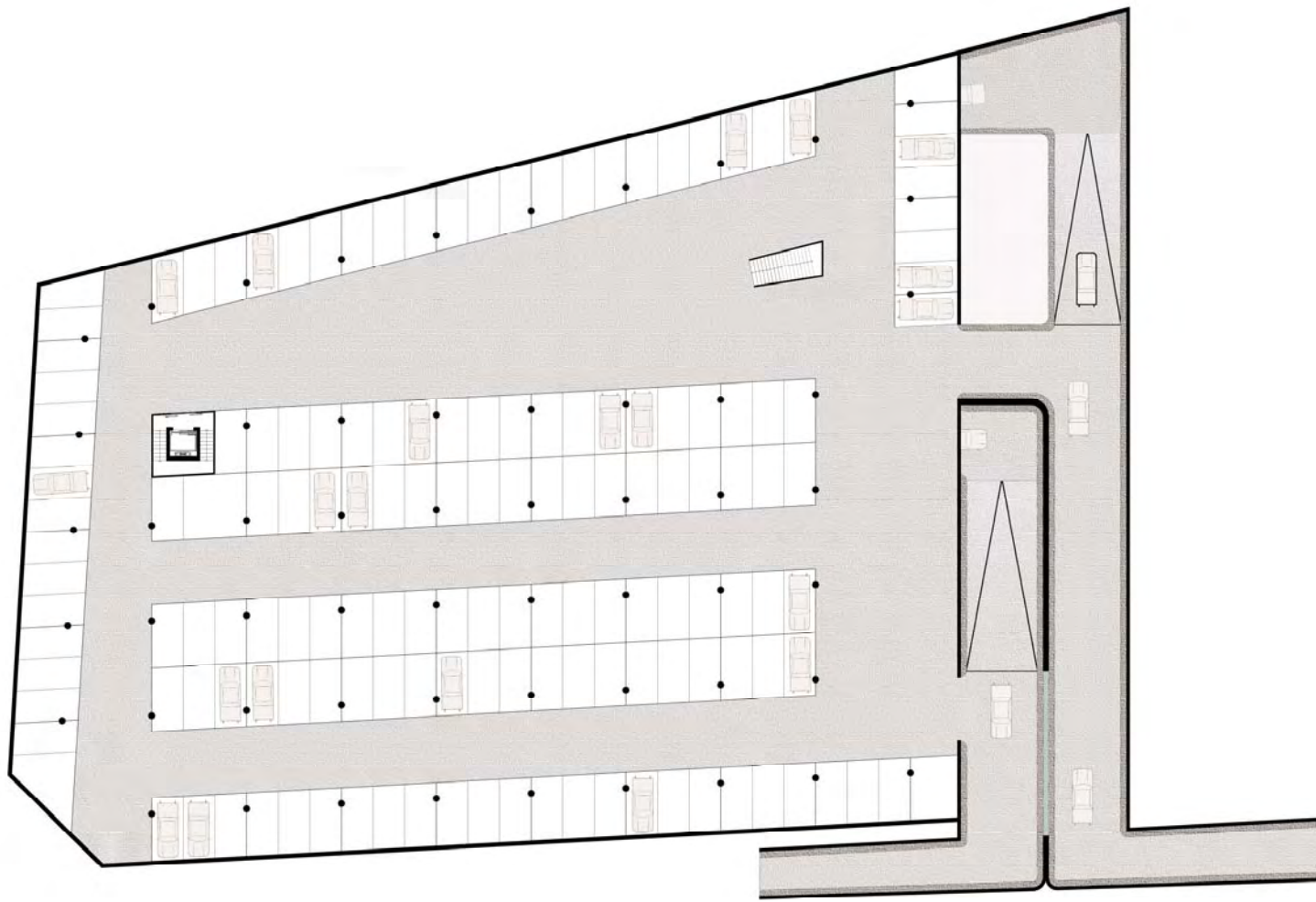
Τομές

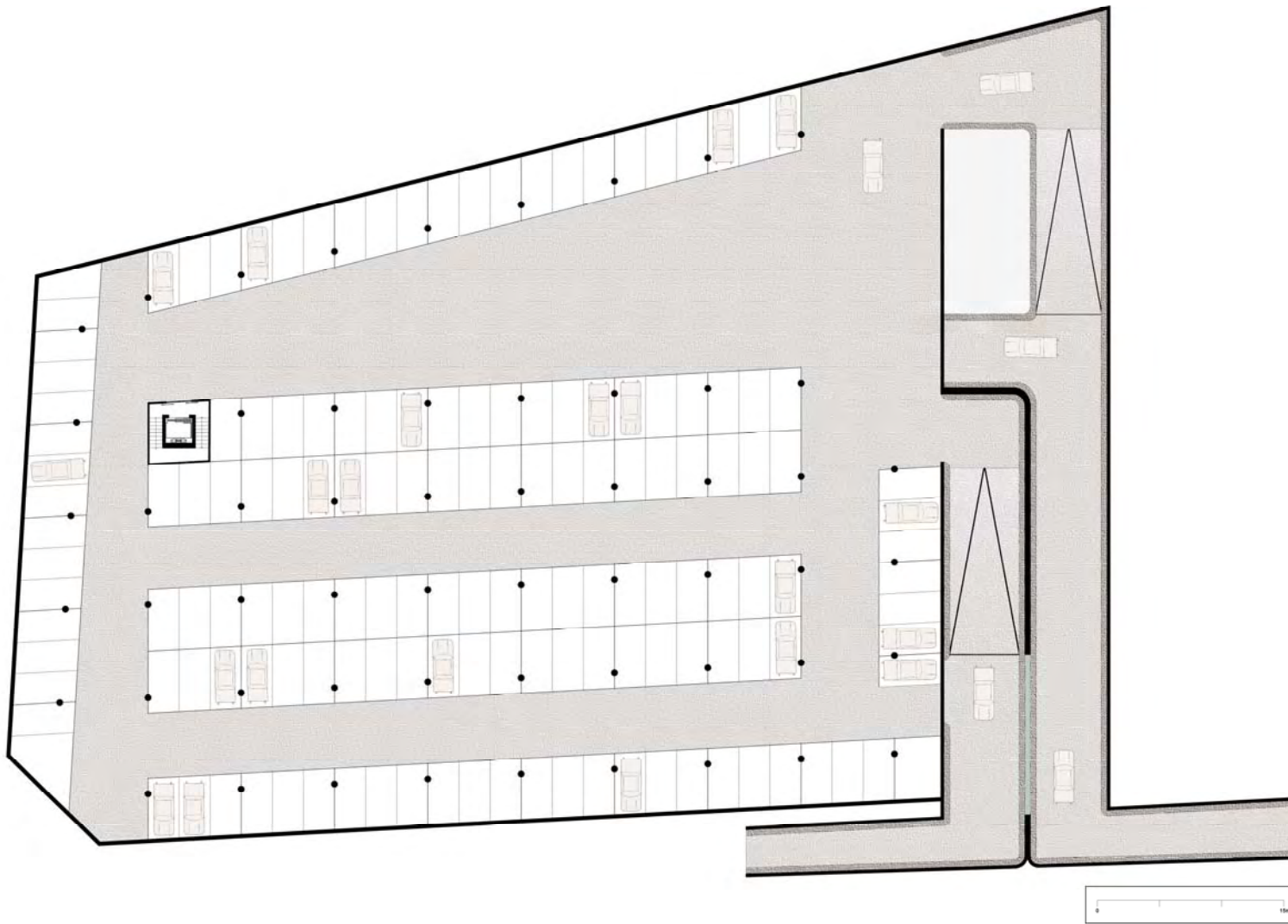

Ένα υπόγειο parking με είσοδο-έξοδο επί του πεζοδρομημένου πλέον δρόμου Περδίκας. Το διώροφο parking των 303 θέσεων, στοχεύει στην εξυπηρέτηση των εργαζομένων των προτεινόμενων κτιριακών μονάδων καθώς και των επισκεπτών αυτών.

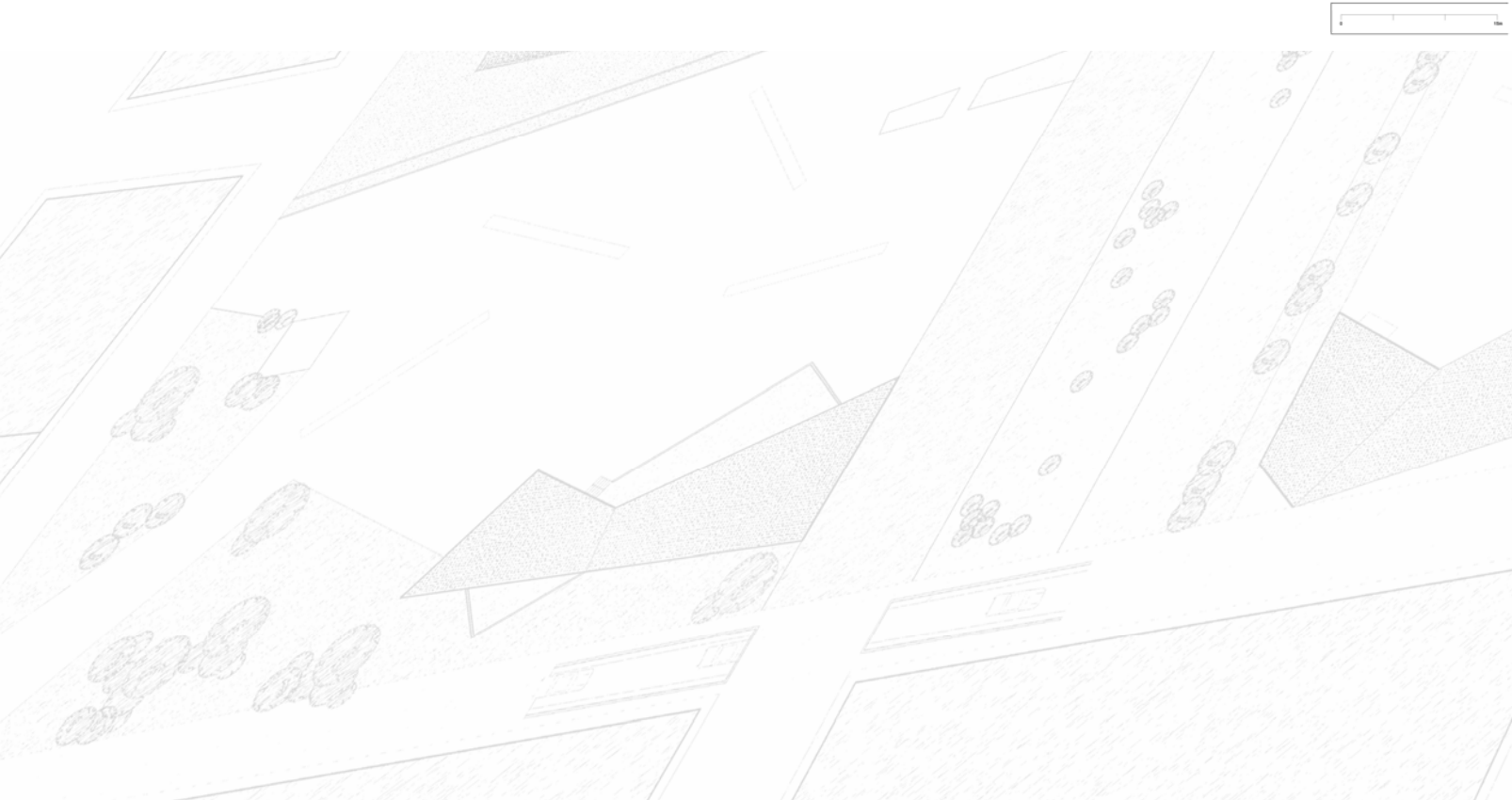
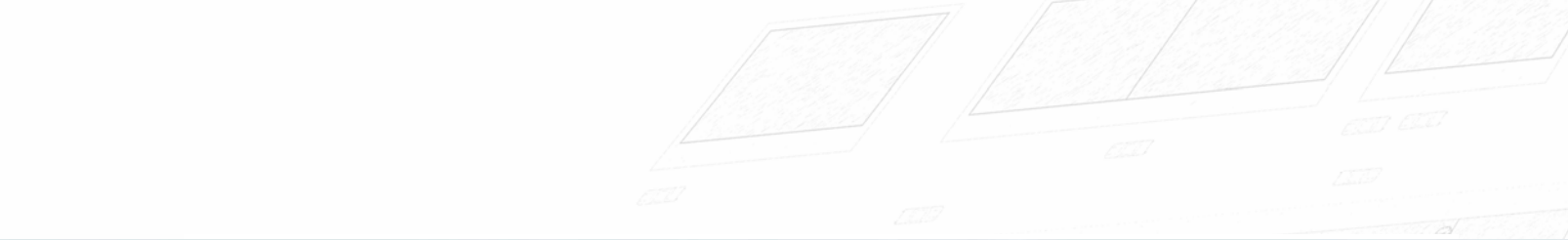
**ΣΧΕΔΙΑ ΥΠΟΓΕΙΟΥ ΧΩΡΟΥ
ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ**

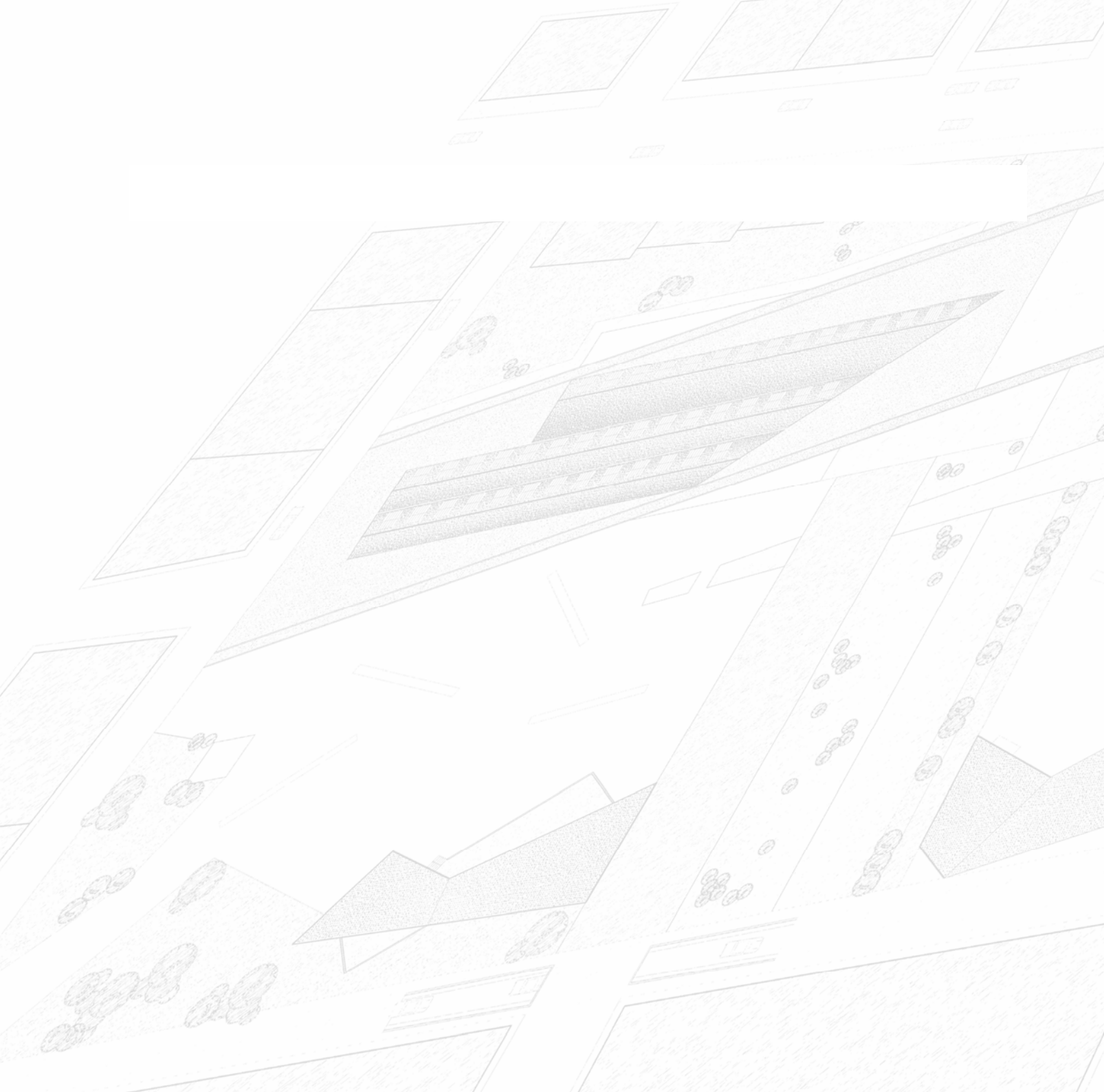
Κάτοψη Α Ορόφου

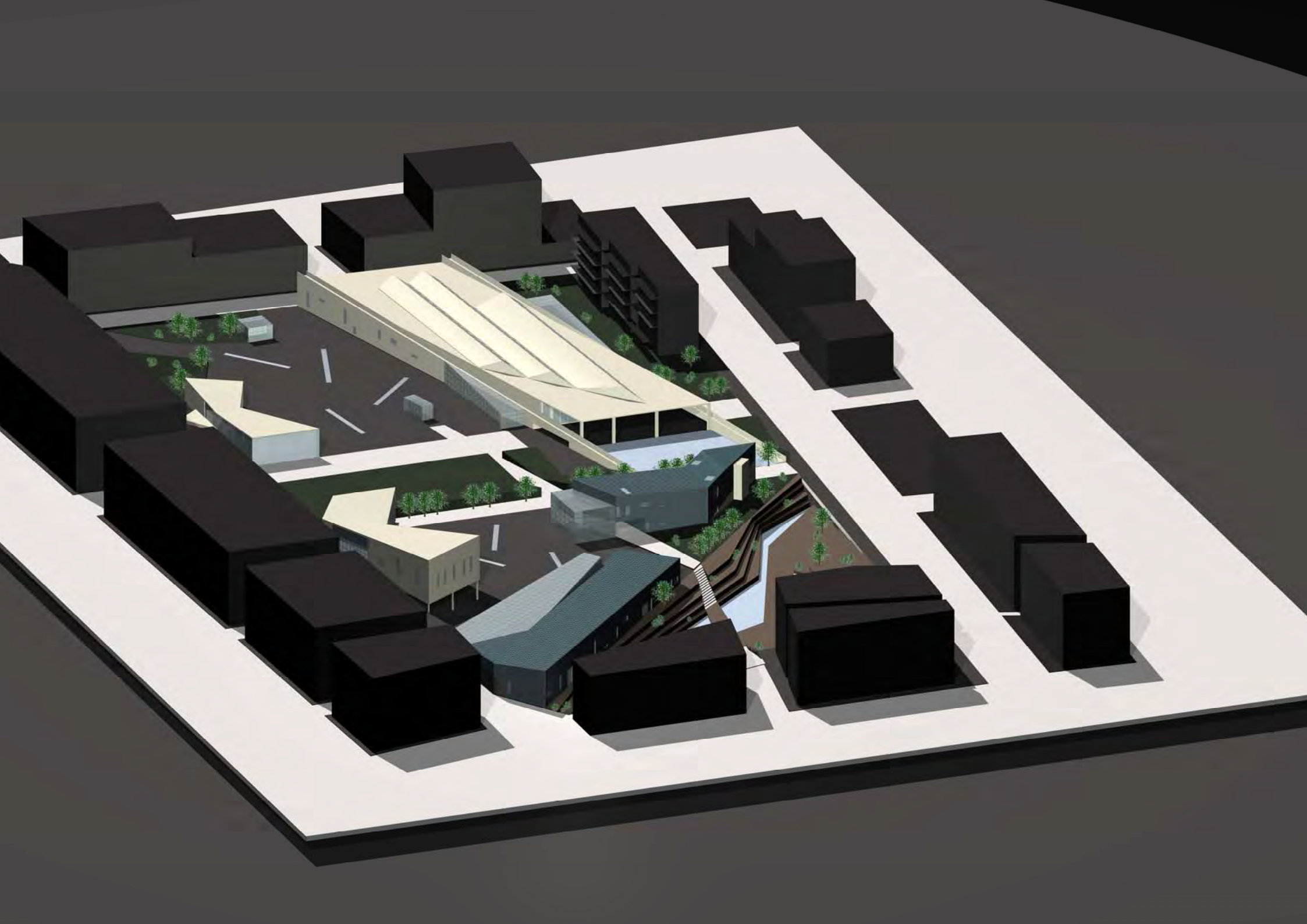
Κάτοψη Β Ορόφου

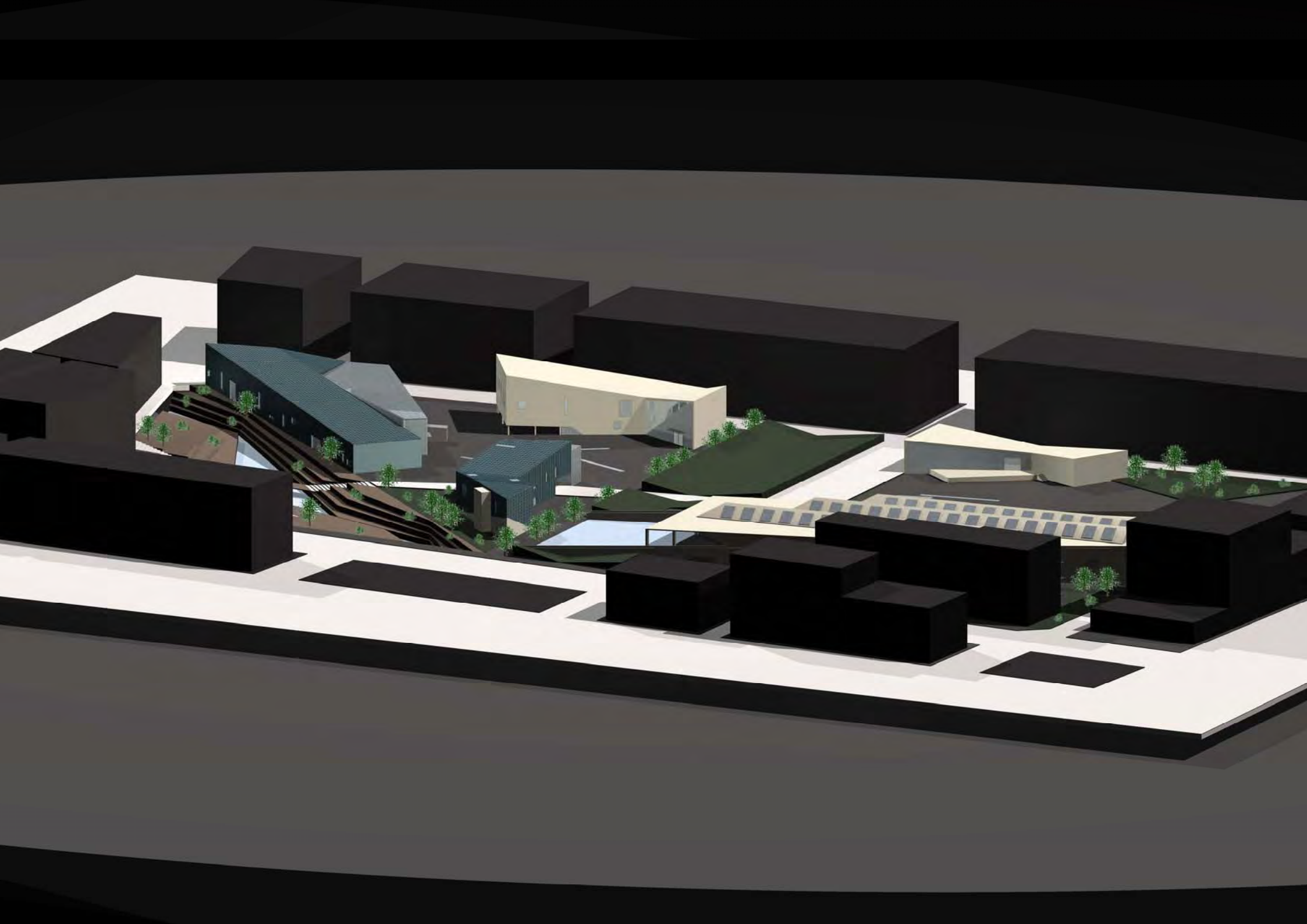

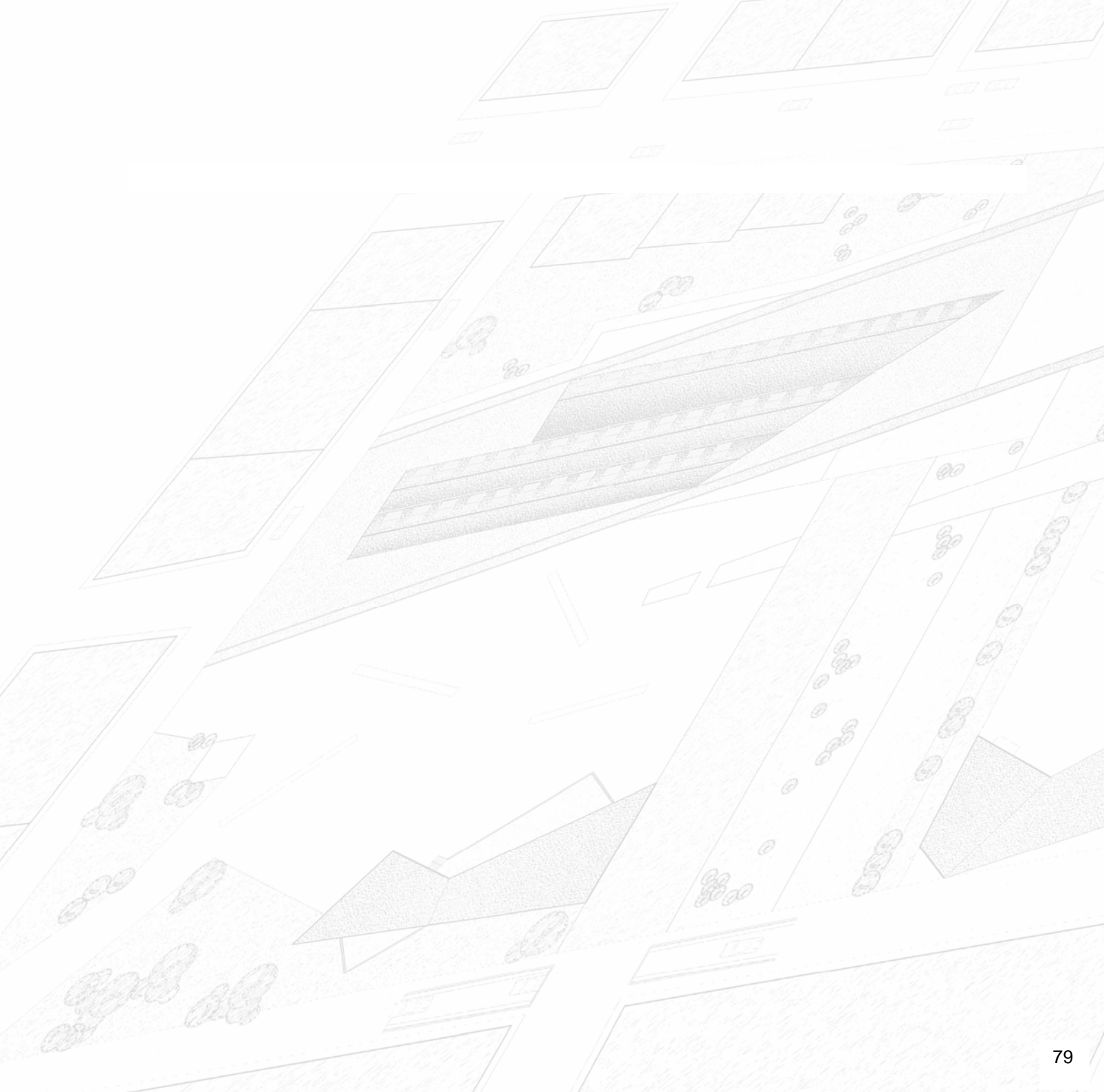
Τομή

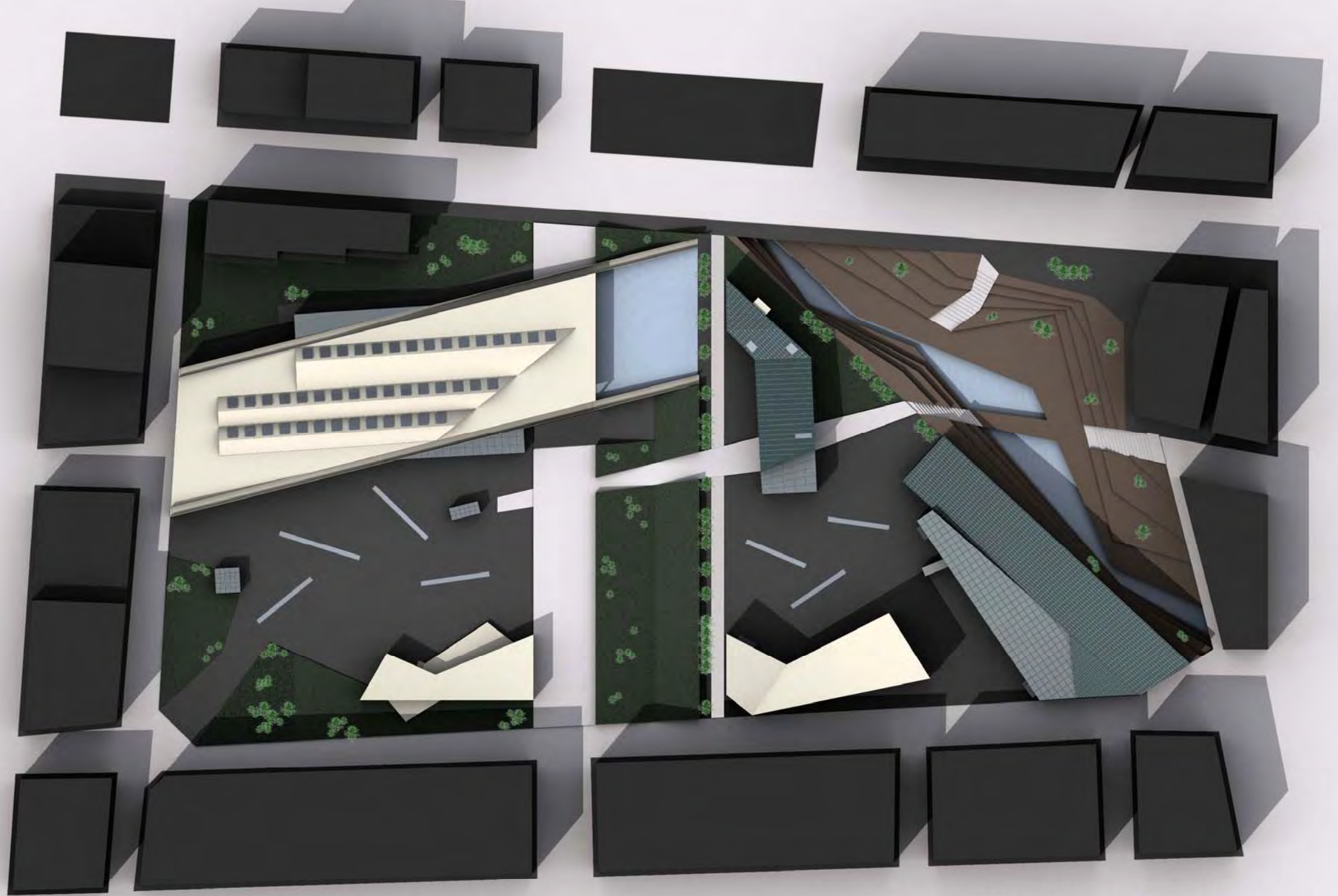
ΓΕΝΙΚΑ ΑΞΟΝΟΜΕΤΡΙΚΑ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

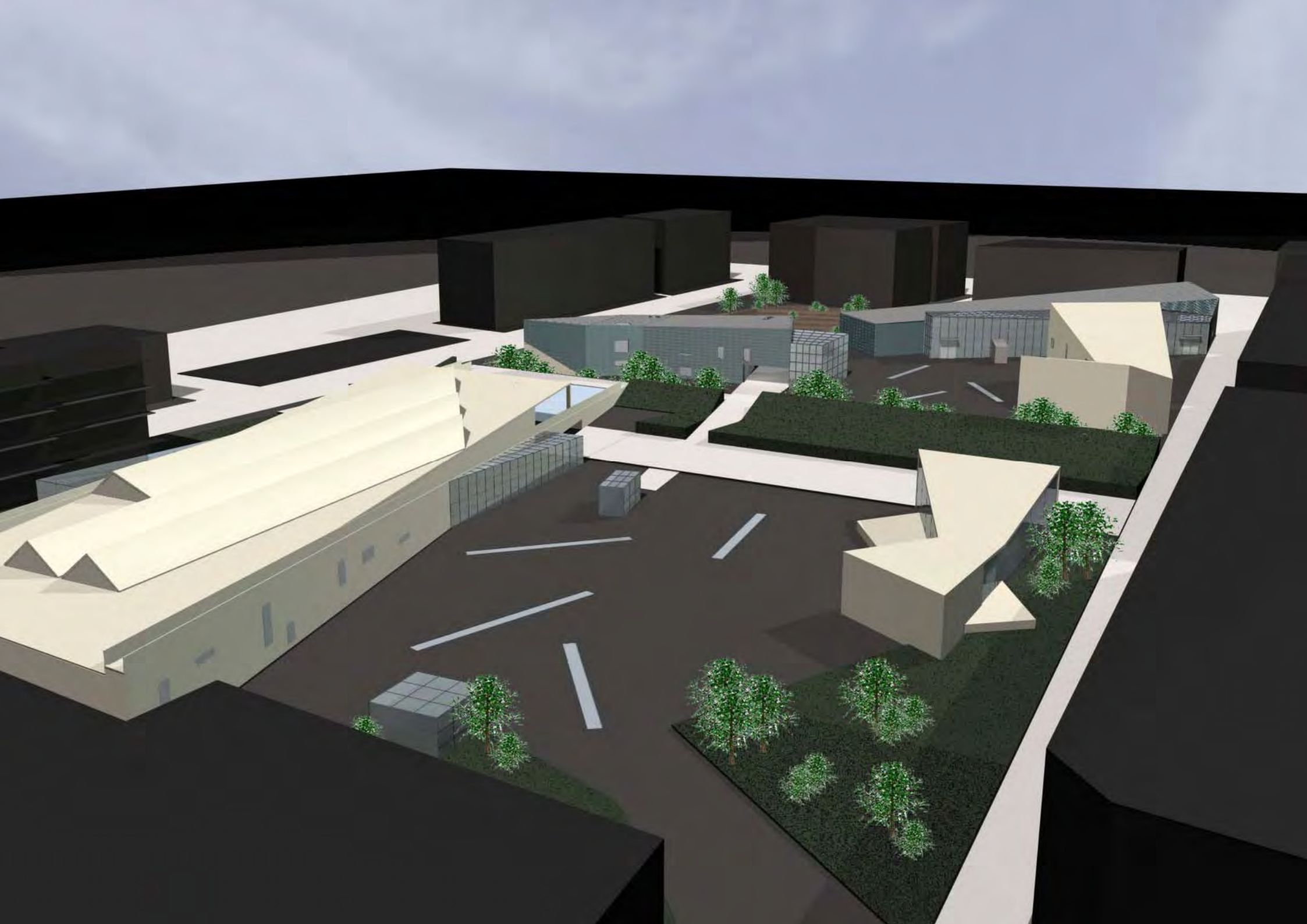

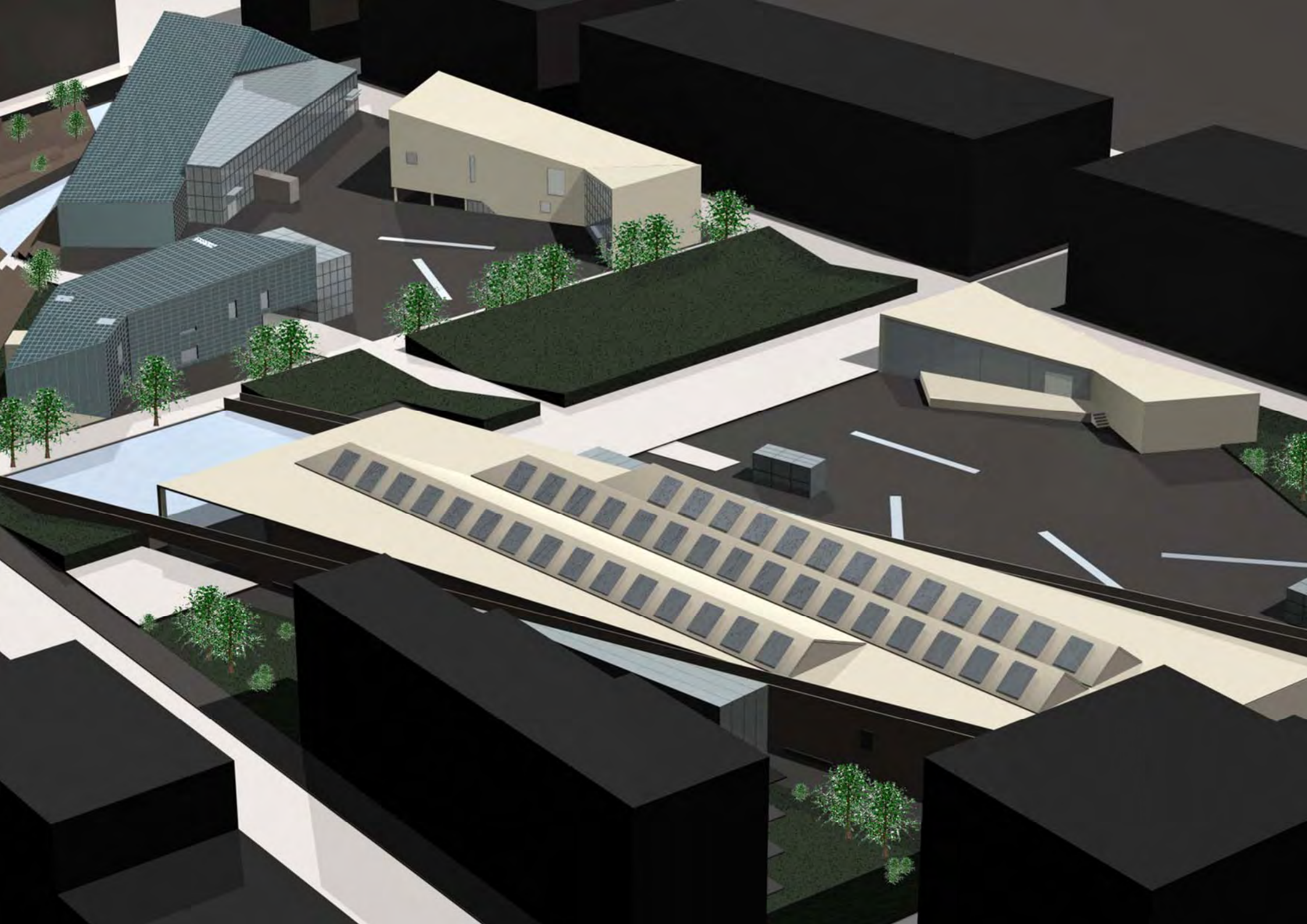

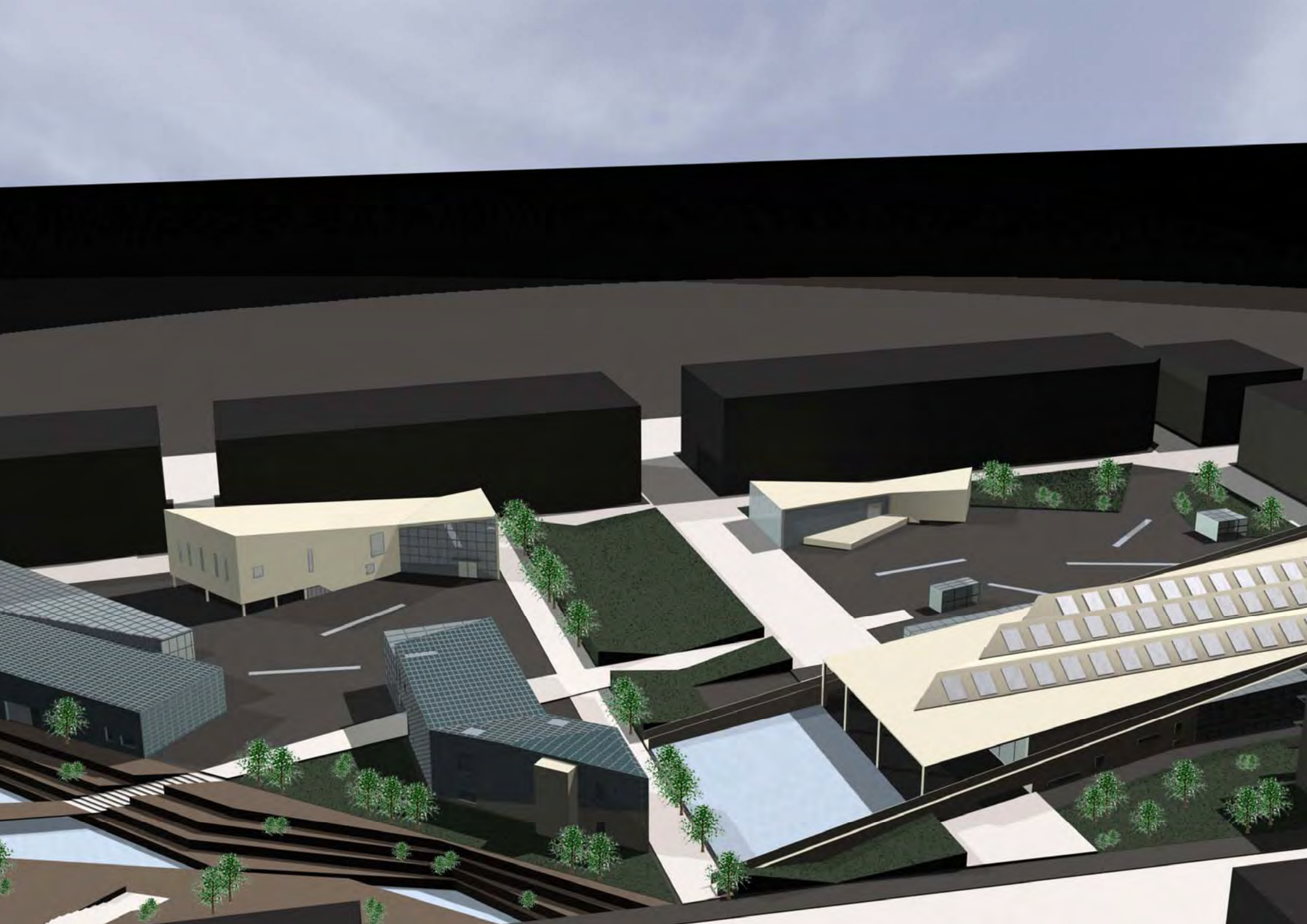

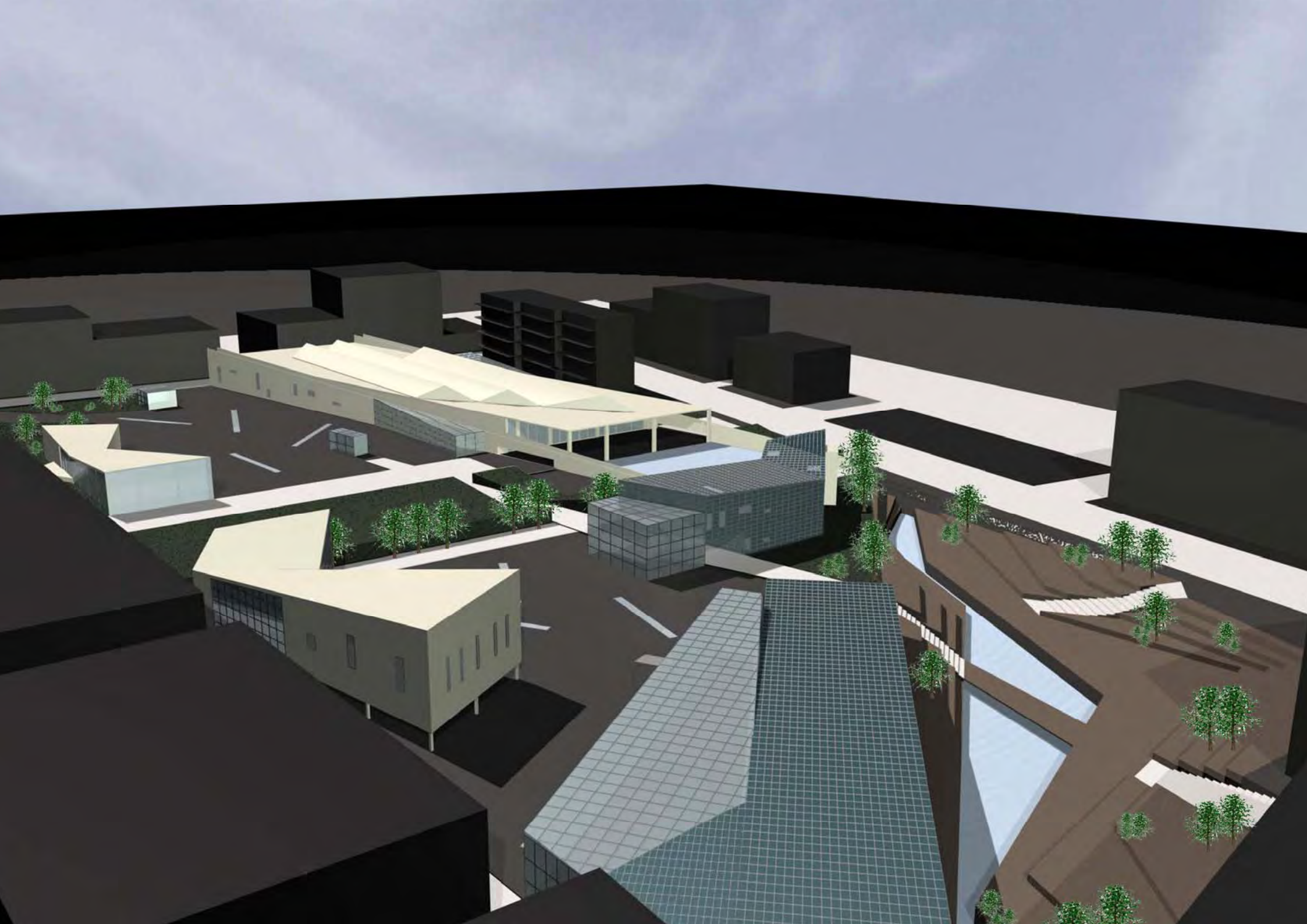
**ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΕΣ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΕΙΣ
ΠΡΟΤΑΣΗΣ**

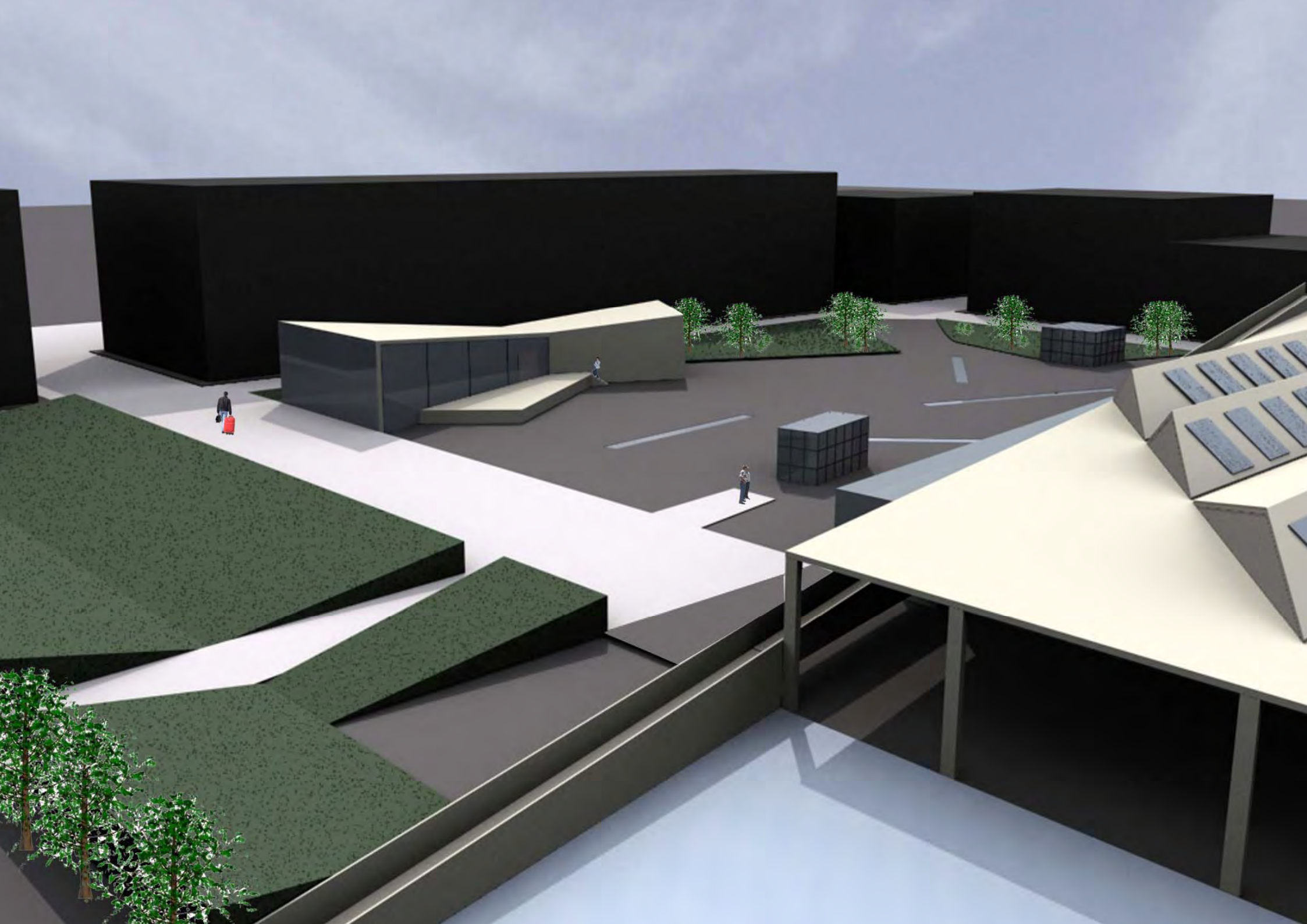

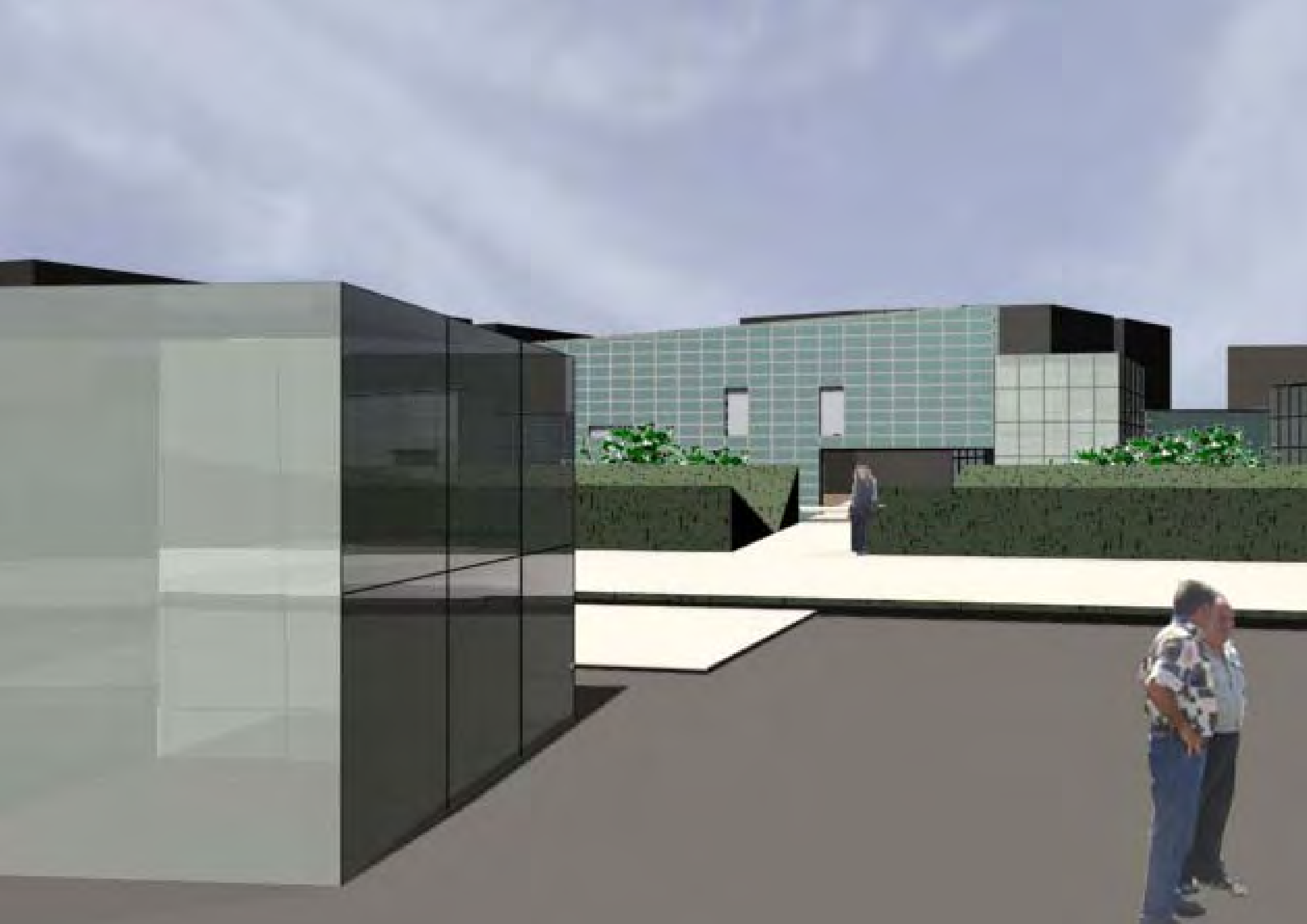

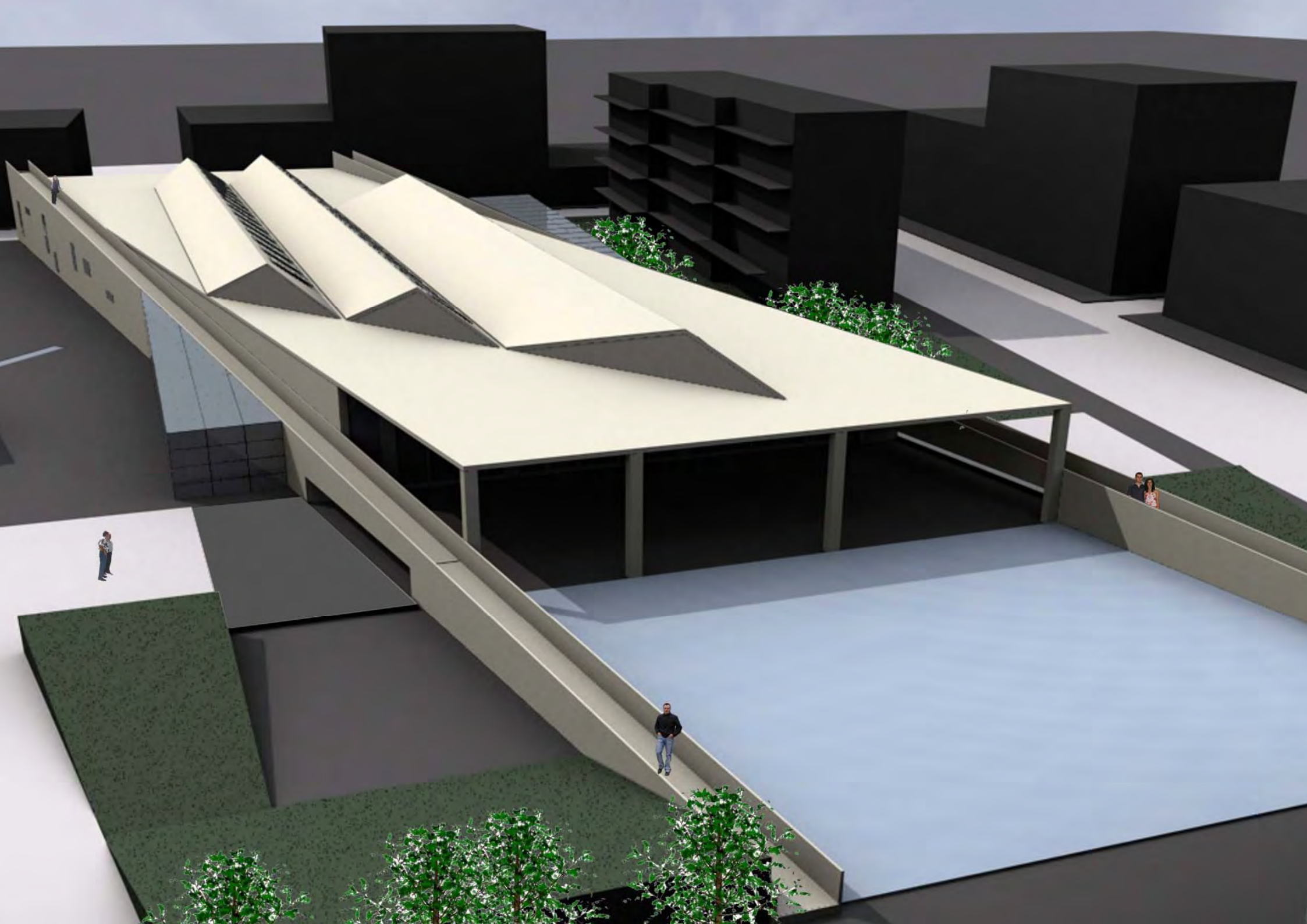

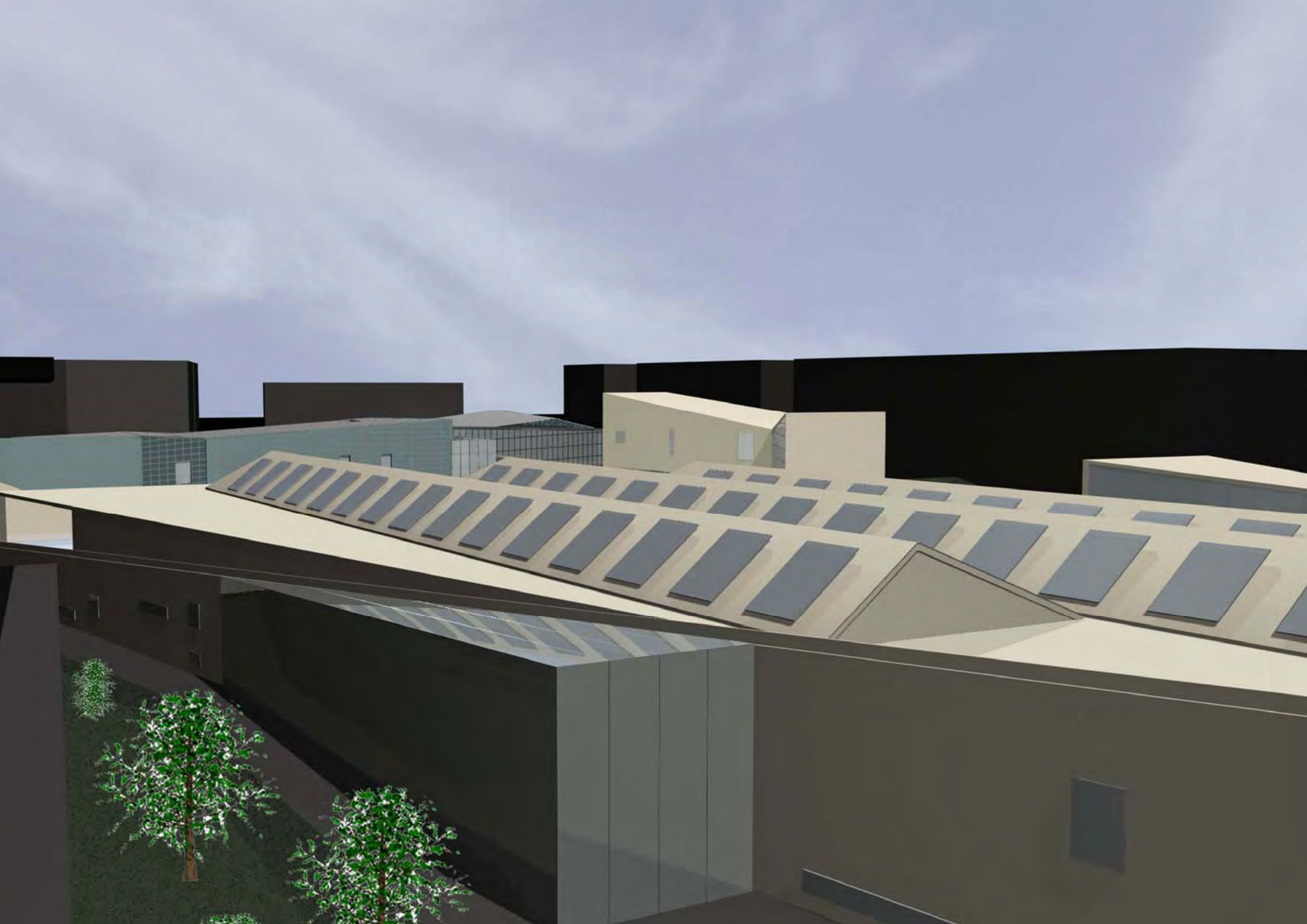

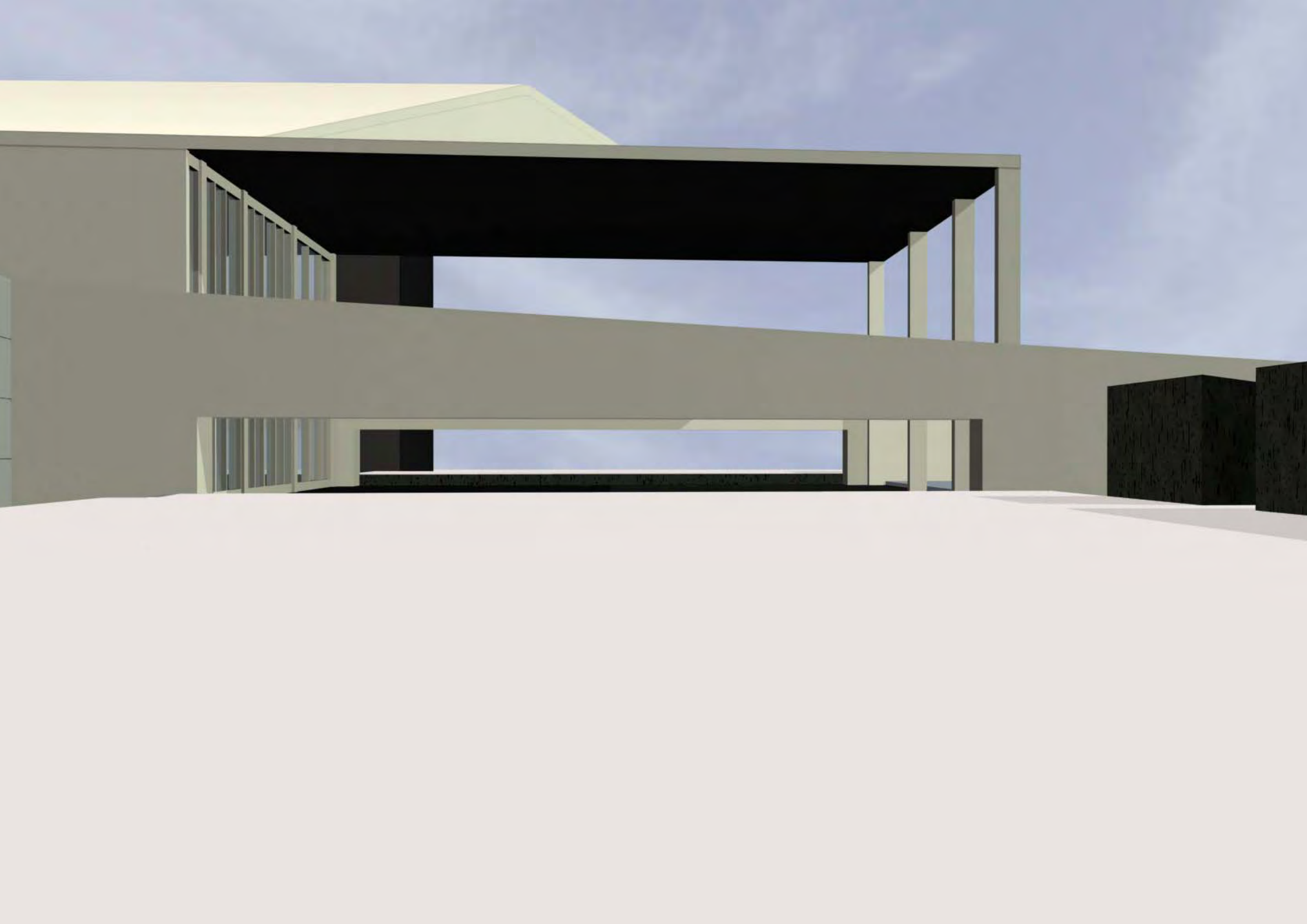

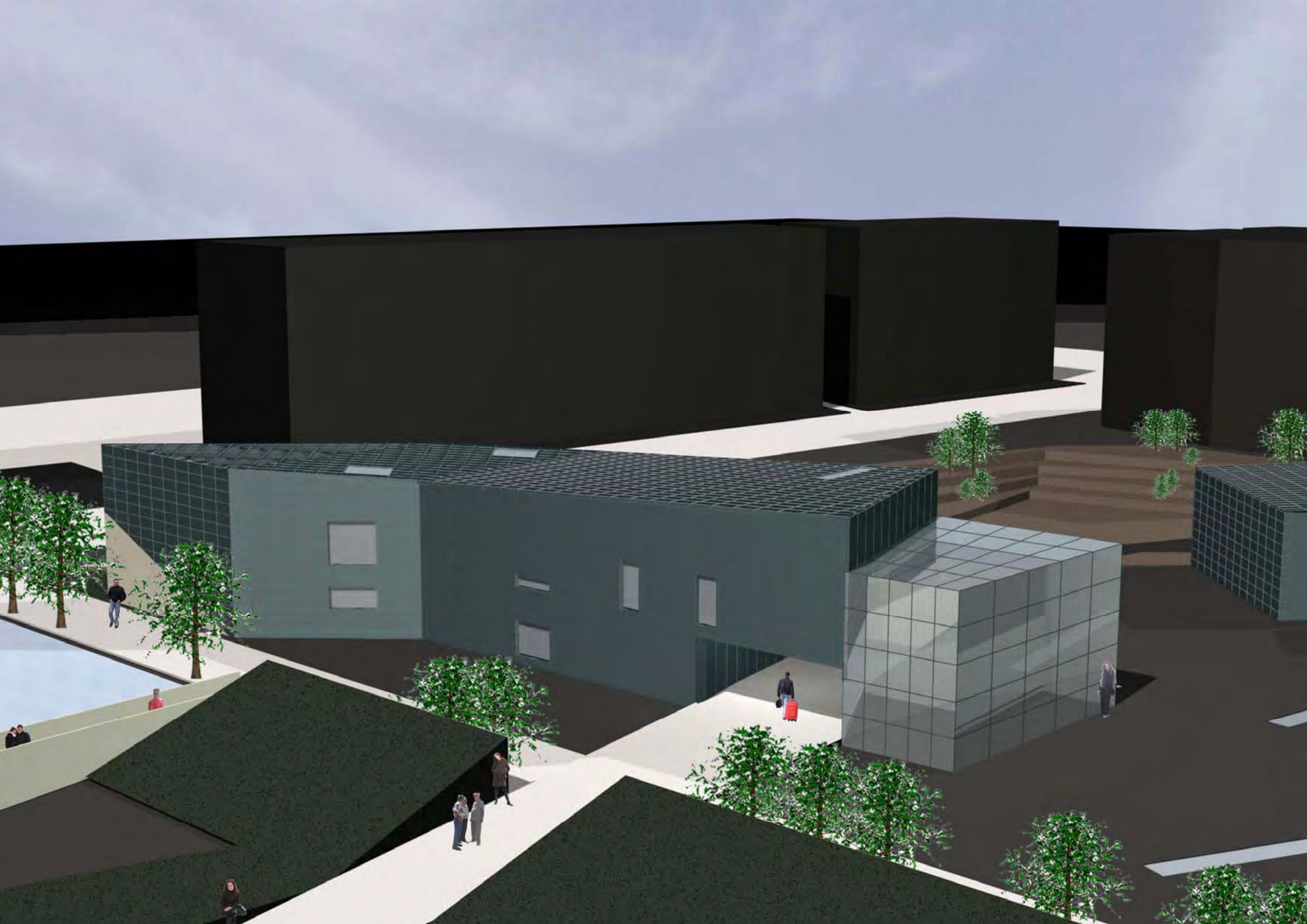

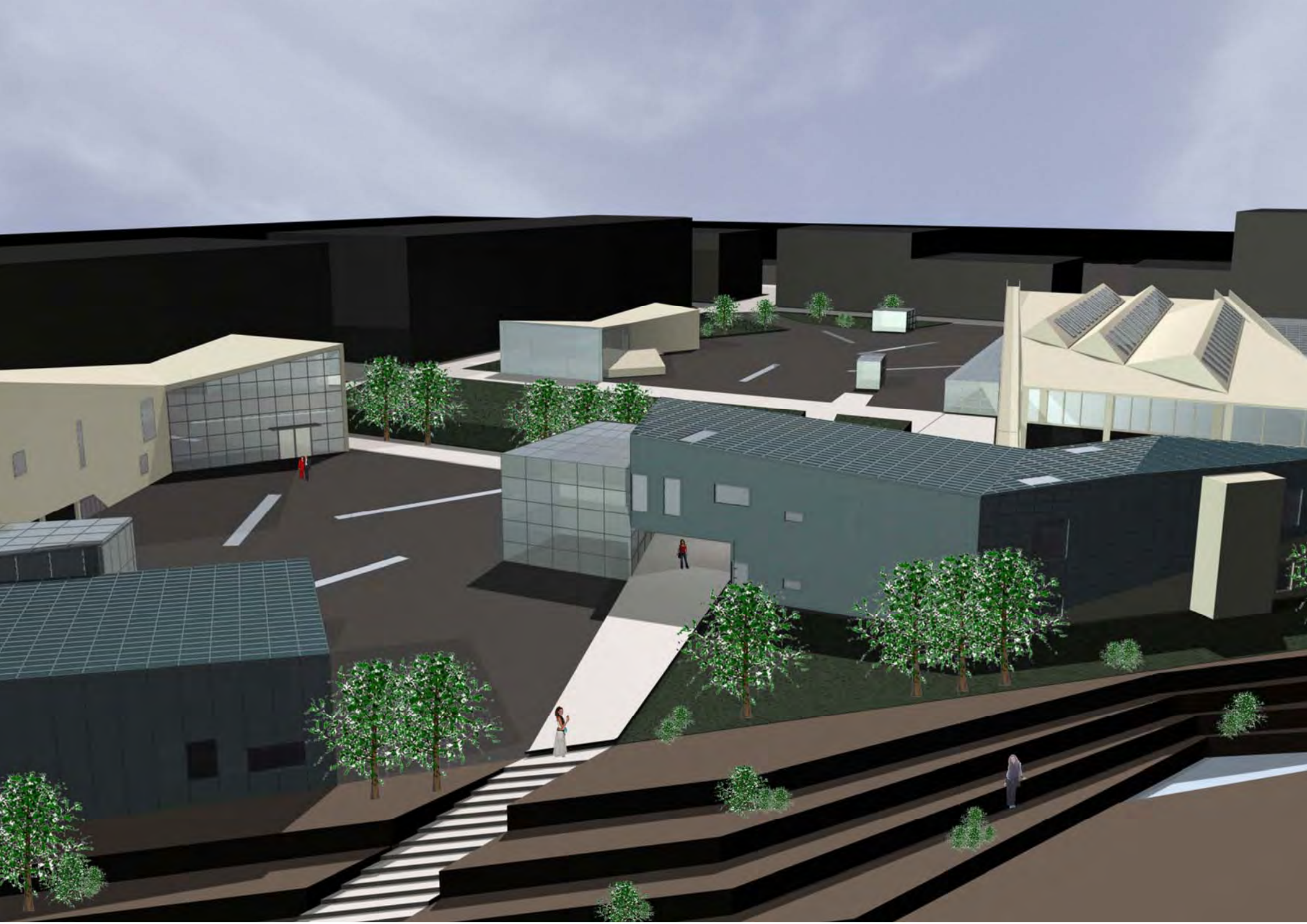

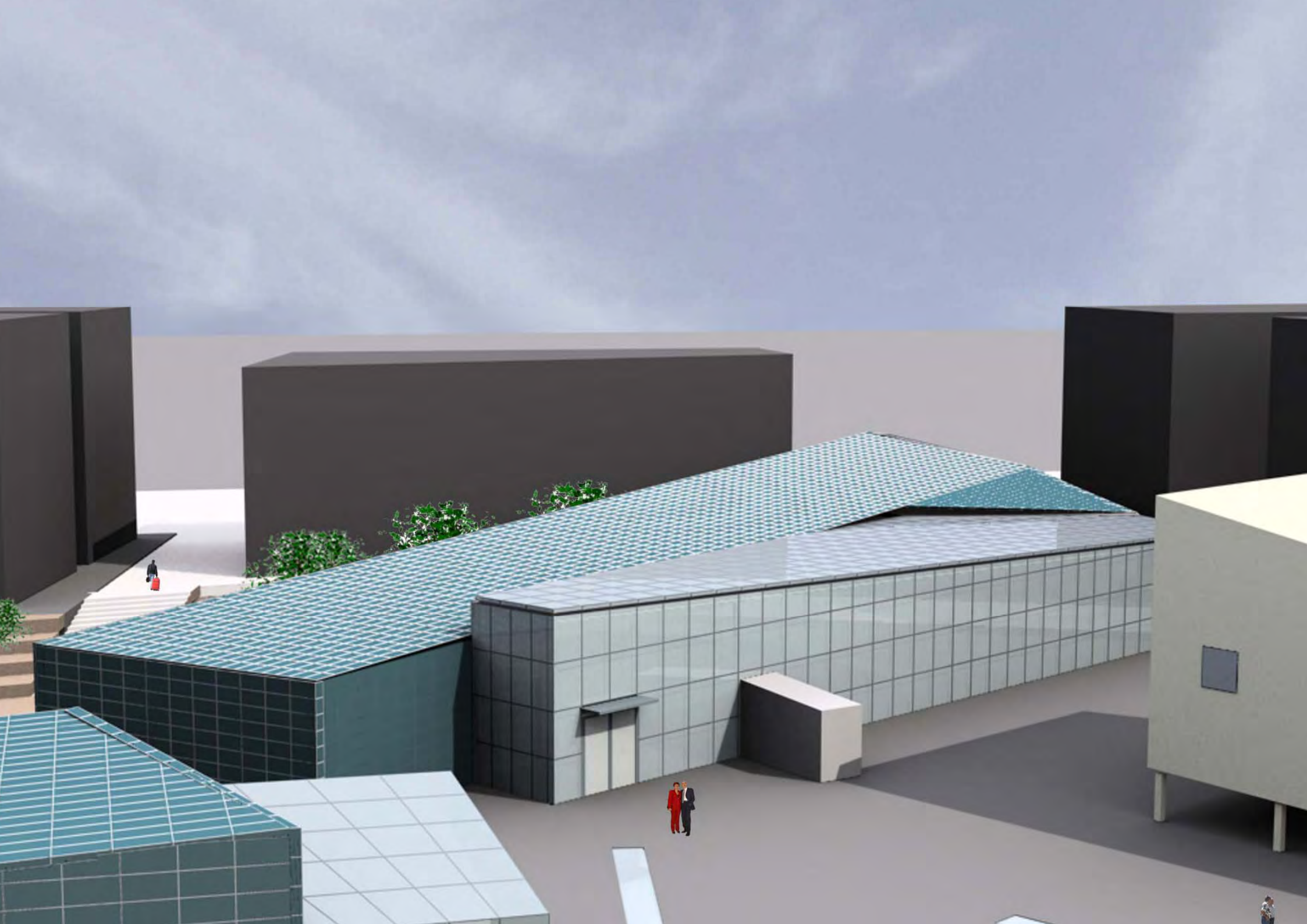

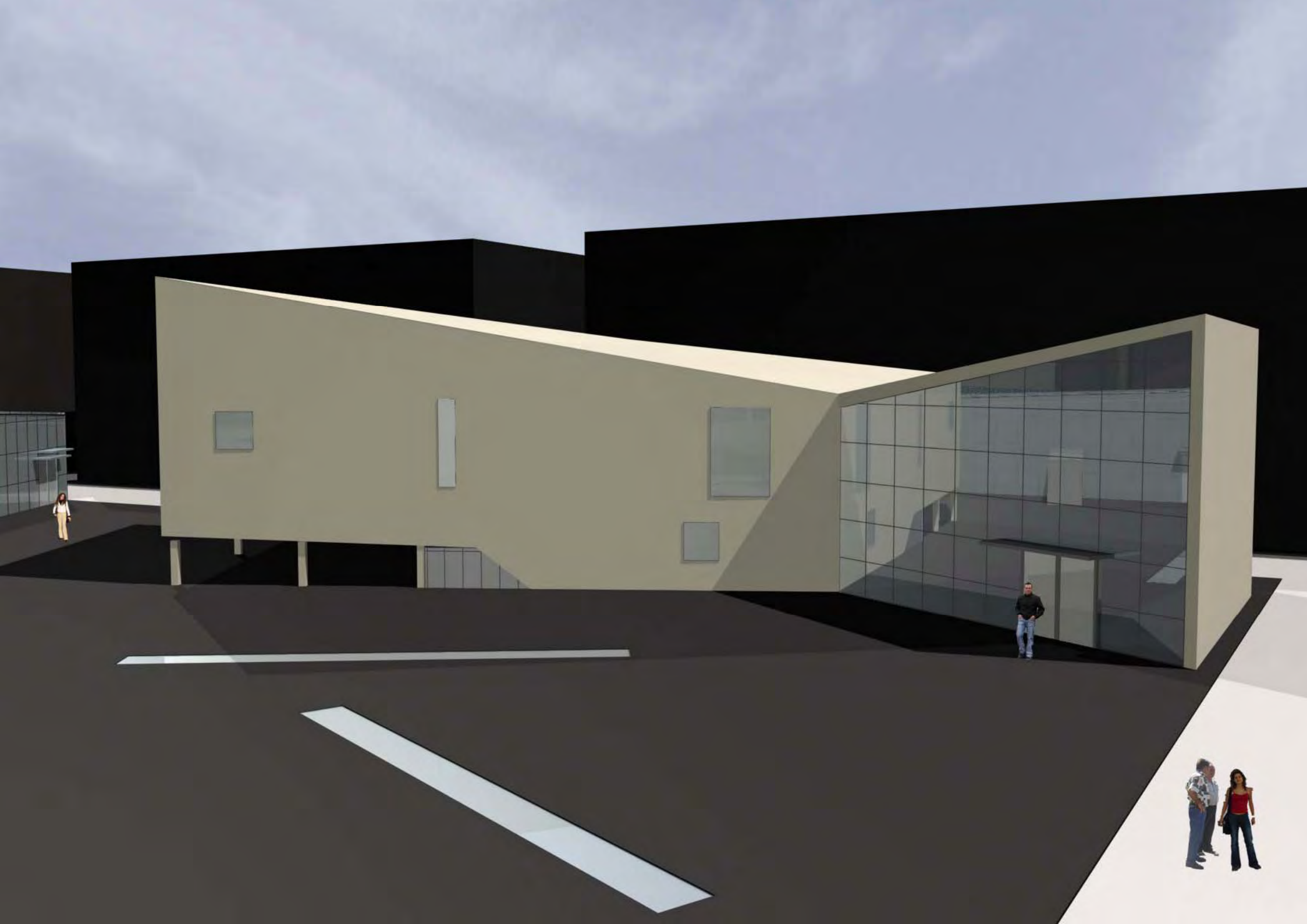

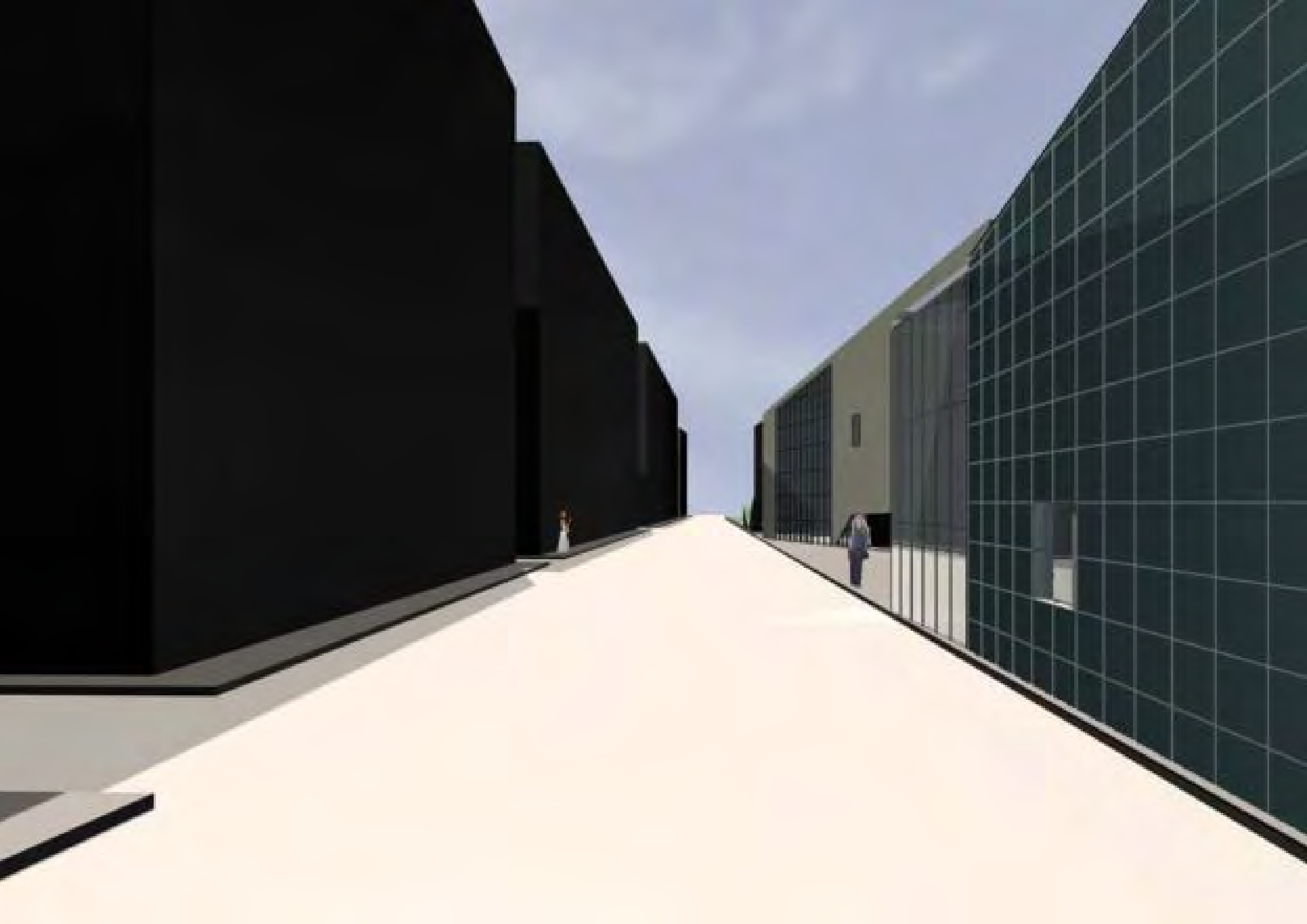

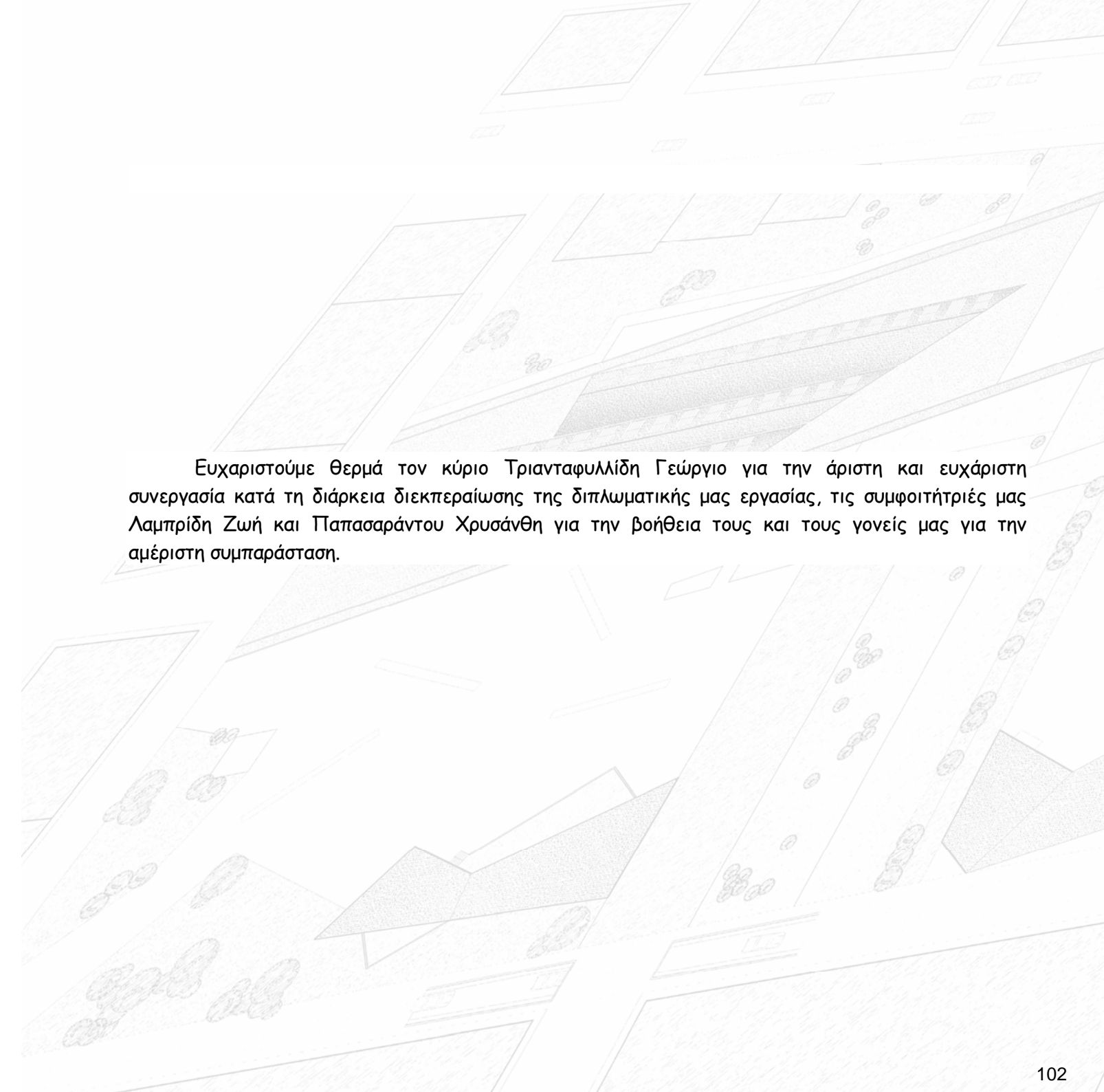

The background of the page is a detailed architectural drawing of a building's floor plan, rendered in a light, sketchy style. It shows various rooms, corridors, and structural elements, all tilted at an angle. The drawing is composed of fine lines and light shading, giving it a technical yet artistic appearance.

Ευχαριστούμε θερμά τον κύριο Τριανταφυλλίδη Γεώργιο για την άριστη και ευχάριστη συνεργασία κατά τη διάρκεια διεκπεραίωσης της διπλωματικής μας εργασίας, τις συμφοιτήτριές μας Λαμπρίδη Ζωή και Παπασαράντου Χρυσάνθη για την βοήθεια τους και τους γονείς μας για την αμέριστη συμπαράσταση.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ